

Het Boek van de Hemel

Deel 16

Oproep aan de mensen om terug te keren naar
de plaats, de rang en het doel
waarvoor zij door God geschapen werden.

Luisa Piccarreta

De Kleine Dochter van de Goddelijke Wil

Deel 16

15 juli 1923 – 6 juni 1924

**Deze tekst is een voorlopige
vertaling van het Italiaanse Manuscript,
met imprimatur.**

**Wij wachten op de officiële Tekst
van het Vatikaan.**

**Studie – uitgave
Voor privé-gebruik**

**SG- de Goddelijke Wil
Lumen Luminis**

**<https://lichtopdeweg.lumenluminis.xyz>
<https://goddelijkewil.lumenluminis.xyz>**

Deel 16 - 15 juli 1923 - 6 juni 1924

16-1 - 15 juli 1923 - De Goddelijke Wil is het beginsel, het middel en het doel van alle deugd, en Zij moet de kroon op alles zijn en de vervulling van de Glorie van God door de mens. (cfr. BvdH 15 - 28 november 1922)

Ik was aan het bidden en werd helemaal één met de zeer heilige Wil van God, maar met enkele twijfels over alles wat mijn lieve Jezus me blijft vertellen over deze allerheiligste Wil.

Hij drukte me tegen zich aan. En terwijl Hij Licht in mijn geest stuurde, **zei Hij**: “Mijn dochter, mijn Wil is begin, middel en einde van elke deugd. Zonder het Zaad van mijn Wil kan je het geen echte deugd noemen. Het is als het zaad voor de plant: nadat zijn wortels in de grond zijn doorgedrongen, wordt de boom hoger naarmate de wortels die het zaad bevat dieper gaan.

Dus eerst is er het zaad. Dit vormt de wortels. De wortels hebben de kracht om de plant te laten uitschieten onder de aarde. En als de wortels erin verzinken, worden de takken gevormd, die zo hoog groeien dat zij een mooie kroon vormen. En deze zal de glorie van de boom vormen die beladen is met een overvloed van vruchten, die nuttig zijn en de glorie vormen van degene die het zaad zaaide.

Dit is het beeld van **mijn Kerk**.

Het Zaad is mijn Wil waaruit Zij werd geboren en uitgroeide.

Maar het kost tijd om de boom te laten groeien.

En voor sommige bomen duurt het eeuwen eer zij vruchten dragen.

Hoe kostbaarder de plant, hoe langer het duurt.

Hetzelfde geldt voor **de Boom van mijn Wil die zeer kostbaar is, edel en goddelijk**, de hoogste. En daarom kostte het tijd om te groeien en de vruchten bekend te maken. Dus de Kerk heeft het Zaad gekend en zonder het Zaad is er geen heiligheid.

Dan heeft Zij de takken zien groeien, maar het is steeds dezelfde boom die zich uitbreidde. Nu leert Zij de vruchten kennen om zichzelf ermee te voeden en ervan te genieten. En dit zal mijn Glorie zijn en mijn Kroon, zowel van alle deugden als van de hele Kerk.

Welnu waarom verwonder je je als Ik in plaats van de vruchten van mijn Wil vroeger te tonen, Ik die jou bekend gemaakt heb na zo vele eeuwen?

Hoe zou Ik de vruchten bekend kunnen maken als de boom nog niet gevormd was? Alles gaat op deze manier: als iemand koning moet worden, wordt de koning niet gekroond vooraleer het koninkrijk, het leger, de dienaren en het koninklijk paleis gereed is. Hij wordt pas op het einde gekroond.

En als iemand de koning zou willen kronen zonder het koninkrijk, het leger enz. zou dat een grappen-koning zijn.

Welnu, mijn Wil moest de kroon van alles zijn en de voltooiing van mijn Glorie door de mens, omdat hij alleen in mijn Wil kan zeggen:
“Ik heb alles voltooid”.

En als Ik alles wat Ik wens in deze ziel voltooid aantref, laat Ik haar niet enkel de vruchten kennen. Ik voed haar ook en Ik laat haar zo'n hoogte bereiken dat zij iedereen overtreft.

Daarom wil Ik en zorg Ik ervoor dat bekend wordt:

- de vruchten, de uitwerking, de onmetelijke genaden die mijn Goddelijke Wil bevat, en
- het grote Goed dat de ziel ontvangt door in Hem te leven,

***Hoe kan Naar Hem verlangd worden, als Hij niet gekend is?
En nog minder kan je dan door Hem gevoed worden.***

En als Ik het leven in mijn Goddelijke Wil niet bekend had gemaakt, noch wat het betekent en de waarde die het heeft, zou de kroon op de schepping en de deugden ontbreken. En mijn Werk zou een werk zijn zonder kroon.

Besef dan hoe nodig het is dat alles wat Ik je heb verteld over mijn Wil bekend gemaakt wordt en gekend is, en ook de reden waarom Ik je zo stimuleer en dat Ik er altijd voor zorg dat je de gewone weg van anderen verlaat.

Van anderen maakte Ik dit en ook de genaden die Ik hen gaf, pas na hun dood bekend. In jouw geval daarentegen sta Ik toe, dat wat Ik je verteld heb over mijn Wil bekend wordt terwijl je nog leeft.

Als het niet bekend wordt, zal het niet gewaardeerd, noch bemind worden.

Kennis zal als mest zijn voor de boom, die de vruchten zal doen rijpen. En als die eenmaal goed rijp zijn, zullen de mensen zich met hen voeden. Wat zal mijn en jouw tevredenheid groot zijn!"

16-2 - 16 juli 1923 - Jezus heeft alles volbracht en alles geleden in Zijn Wil. (cfr BvdH15 - 1 dec 1922)

Ik mediteerde over de Passie van mijn lieve Jezus. En ik begon zijn Pijnen te voelen zoals Hij hen voelde.

Jezus keek mij aan en **Hij zei:** "Mijn dochter, Ik leed alle pijnen van mijn Passie in mijn Wil. Terwijl Ik hen voelde, openden zich in mijn Wil vele wegen om elke mens te bereiken.

Als Ik niet geleden had in mijn Wil, die alles omvat, zou mijn Lijden jou niet bereikt hebben en geen andere mens hebben bereikt hebben. Ze zouden uitsluitend in mijn Mensheid zijn gebleven.

Ik leed alle Pijnen in mijn Wil. Hierdoor openden zich vele wegen voor de mensen en konden de mensen van alle generaties tot Mij komen en zich verenigen met mijn Lijden.

Terwijl de zweepen op Mij regenden, deed mijn Wil elke mens Mij slaan. Niet enkel de mensen van die tijd geselden Mij.

Ook de mensen van alle tijden samen, namen door hun persoonlijke zonden, allen deel aan deze barbaarse zweepslagen.

Hetzelfde gebeurde met al mijn andere Pijnen. Mijn Wil bracht alle mensen bij Mij. Er was niemand afwezig. Oh! Mijn Lijden was veel pijnlijker en groter dan wat uiterlijk zichtbaar was!

Wat jou betreft, als je je medeleven, je eerherstel en je eigen klein lijden met het Mijne wil verenigen:

- niet alleen om Mij te vergezellen,
- maar ook om dezelfde wegen te openen als de Mijne en om alles in mijn Wil te laten binnengaan, dan zullen alle generaties de effecten ontvangen.

Niet alleen mijn Lijden bereikte alle mensen.
Ook mijn Woorden, omdat zij in mijn Wil zijn uitgesproken.

*Bv. toen Pilatus Mij vroeg of Ik een koning was, **antwoorde Ik:**
"Mijn Koninkrijk is niet van deze wereld. Als het van deze wereld was, zouden legioenen engelen Mij komen verdedigen."*

Toen Pilatus Mij zo zielig, vernederd en veracht zag, was hij stomverbaasd en hij vroeg Mij om meer bijzonderheden.

Hij zei: "Bent U dan een koning?"

"Ik antwoorde hem en zijn omgeving met een vaste stem:
"Ik ben Koning. Ik kwam in deze wereld om de Waarheid te onderwijzen.

Het zijn niet de hogere autoriteit, koninkrijken, het recht om te bevelen, die een man bekwaam maken te heersen, die hem veredelen en verheffen boven anderen. Deze dingen zijn slechts slavernij en ellende. Zij maken een mens tot slaaf van verachtelijke passies en zij zetten hem aan tot onrechtvaardige daden, die hem vernederen en de haat van zijn ondergeschikten opwekken.

Rijkdom is slavernij.
En macht is een zwaard dat velen verwondt of doodt.

Echte macht is:

- deugd, afstand doen van alles, zelfvergetelheid,
- onderwerping aan anderen.

Zij verenigt alles en iedereen in Liefde.

Mijn Koninkrijk zal geen einde kennen en het uwe komt ten einde."

Daar deze Woorden uitgesproken werden in mijn Wil, bereiken zij de oren van alle gezagsdragers, opdat zij het grote gevaar zouden kennen waarin zij verkeren.

Zij zijn een waarschuwing voor hen die streven naar eer en macht."

<p>16-3 - 17 juli 1923 - Jezus plaatst drie zuilen in de ziel van Luisa om op te steunen. (cfr BvdH 15 – 2 dec 1922)</p>

Ik voelde me zeer bedroefd door het gemis van mijn geliefde Jezus. Toen Hij zich toonde, bleef Hij volkomen stil.

Die ochtend zag ik Hem in mij, tussen twee zuilen. Hij vormde een derde zuil tussen hen in. Soms leunde Hij op de ene, soms op de andere, En dan op de middelste kolom die Hij omhooghield.

Verrast zei ik tegen Hem: "Mijn liefde, mijn leven, wanneer hebt U deze kolommen in mij geplaatst?

Nu zit U comfortabeler, en als U moe bent, kan U erop rusten."

Maar zonder aandacht te schenken aan mijn woorden, bleef Hij in stilte de kolom verhogen.

Toen zei ik: "Maar zeg mij, waarom spreekt U niet tegen mij?

Wat verontrust U, waar heb ik U beledigd?

Is het mijn terughoudendheid om de Waarheden te onthullen die U mij toevertrouwt die U ertoe aanzet om te zwijgen om mij te straffen?

Toch heb ik U beloofd dat ik me niet meer zou verzetten, weet U nog?

Wij waren in vrede."

Jezus keek mij toen aan en Hij slaakte een diepe zucht. Hij zei me:

"Mijn dochter, ik ben aan het werk, Ik breid Mij uit, Ik bereid Mij voor.
En als Ik aan het werk ben, heb Ik geen zin om te praten.
Ik handel liever eerst en praat daarna.
Ik maak me geen zorgen over je terughoudendheid, want de kracht van mijn Wil, die in jou werkt, is zo groot dat Hij je overweldigt als je niet doet wat Ik wil.

Dus nadat je je hebt verzet, moet je wel in mijn Armen rennen om Mij te zeggen: "Jezus, laat me alstublieft doen wat U wil. Wat U wil, wil ik ook."
En je verlaat Mij niet vooraleer je ziet dat jouw wil en de Mijne één zijn.

Mijn stilzwijgen is dus een Werk.
En om het Werk dat Ik in jou verricht mooier, zekerder en stabielier te maken, heb Ik het tussen twee stevigere, hogere pilaren geplaatst.
De ene is mijn Mensheid, de andere is mijn Moeder, de enige op wie Ik kan rekenen. Maar twee steunen zijn voor Mij niet genoeg. Ik wil een derde. Maar als Ik die niet vorm, hoe kan Ik die dan krijgen?

Vandaar de noodzaak van mijn Werk. Jij leent mij de materialen.
Dit zijn al jouw daden die je in mijn Wil hebt verricht.
Hoe meer je er doet, hoe meer materialen je Mij geeft,
En Ik zal mijn best doen om hem te vormen.
Dan zal Ik rusten en met je praten.

Alles wat ik heb gedaan, en wat mijn lieve Moeder heeft gedaan, zal in deze derde kolom worden verbonden.
Mijn enige doel is: dat hij gevormd wordt met een eeuwige Wil, die Mij als Enige kan ondersteunen, en dat deze Wil bekend wordt.

Ik zal er zoveel genade in leggen dat hij Mij niet alleen rust zal geven, maar ook zal dienen als preekstoel, als stem om te onderwijzen, met de meest aantrekkelijke, meest insinuerende en meest overtuigende middelen, wat het betekent om in mijn Wil te leven, zodat ik niet langer als een balling onder mijn kinderen ben, maar in hen regeer als op mijn eigen Troon.
Laat Mij dan mijn werk doen en volg Mij."

Daarna keerde Hij terug. En ik zag Hem in mij, volledig in zijn Werk verdiept. We keken elkaar zwijgend aan.

Ik keek omhoog en ik zag

- op één van de zuilen het Hoofd van Onze Heer op de top, en
- op de andere, het Hoofd van de Hemelse Koningin, beiden gekroond.

Op de derde zuil die Hij vormde, stond mijn hoofd klaar om erop geplaatst te worden.

En de kroon die bestemd was om mij te kronen, kwam

- uit het midden van de kroon van Onze-Lieve-Heer en
- uit het midden van de kroon van de Allerheiligste Maagd.

Deze twee helften vormden, eenmaal samengevoegd, één enkele kroon.

Ik bleef vol verwondering en betovering achter.

Mijn lieve Jezus zei mij:

"Mijn dochter, heb je gezien

- hoe noodzakelijk het voor Mij is om te werken aan het vormen van deze derde steunpilaar,
- hoezeer je je moet haasten om de materialen aan te leveren zodat Ik kan werken.
- hoe ver dit Werk van Mijn Wil in jou moet reiken, en
- welke kroon je hoofd moet omringen?

Verlies daarom geen minuut.

En laat jouw vlucht in Mijn Wil ononderbroken zijn."

**16-4 - 18 juli 1923 - Over de Conceptie van het Eeuwige Woord.
Alle mensen, ook de Maagd Maria, werden verwekt op het moment van de Menswording van het Woord. (cfr BvdH 15 -16 dec 1922)**

Ik dacht aan het moment waarop het Eeuwige Woord neerdaalde uit de Hemel en verwekt werd in de Schoot van de Onbevleete Koningin.

Vanuit mijn binnenste strekte mijn lieve Jezus een arm uit.

Hij omarmde mijn hals en **Hij zei me:**

"Mijn geliefde dochter,

De Ontvangenis van mijn hemelse Moeder was buitengewoon. Zij werd immers verwekt in de Zee, vanuit de drie goddelijke Personen. Ik ben niet in deze Zee verwekt, maar in de grote Zee die in Ons woont, in onze Godheid, en die neerdaalde in de Schoot van deze hemelse Moeder.

"Hoewel het juist is om te zeggen dat *het Woord werd ontvangen*, blijven de Hemelse Vader en de Heilige Geest onafscheidelijk van Mij. Hoewel Ik de handelende Persoon was in deze Conceptie, waren de drie goddelijke Personen tegelijkertijd de "Verwekkers".

Stel je twee spiegels voor, tegenover elkaar geplaatst en die een voorwerp weerspiegelen dat ertussen geplaatst is. Er verschijnen dan drie objecten:

- de ene in het midden die de actieve rol speelt en
- de andere twee nemen de dubbele rol op zich van deelnemers en toeschouwers.

Je zou kunnen zeggen dat het ene object *in het midden*

- overeen komt met het Vleesgeworden Woord,
één van de gereflecteerde voorwerpen
- overeen komt met de Heilige Drie-Eenheid,
en het andere gereflecteerde voorwerp
- overeen komt met mijn lieve Moeder.

Tijdens haar korte leven, bereidde mijn lieve Moeder, die altijd leefde in mijn Wil, in haar maagdelijke Schoot, de kleine 'goddelijke Grond' voor, waarin Ik, het Eeuwige Woord, Mijzelf moest bekleden met menselijk vlees. Ik zou immers nooit afgedaald zijn in een louter menselijke grond.

Terwijl de Drie-Eenheid weerspiegeld werd in mijn Moeder, werd Ik ontvangen. Dus, terwijl de Drie-éénheid in de Hemel verbleef, werd mijn Mensheid verwekt in de Schoot van deze nobele Koningin.

Alle andere dingen, hoe groots, nobel, subliem, verbazingwekkend ze ook mogen zijn, zelfs de Conceptie van de Maagdelijke Koningin, zijn op zijn best secundair.

Niets kan vergeleken worden met *mijn Ontvangenis*:
noch Liefde, noch Grootheid noch Macht.

Mijn Conceptie was niet de schepping van een nieuw leven, maar het
was *het insluiten in menselijk vlees van het Leven dat alle leven geeft.*

Het was niet iets dat Mij meer maakte dan wat Ik was.
Maar het was iets dat Mij beperkte, om te kunnen geven.

***Hij die alles schiep was ingesloten in een kleine geschapen
mensheid!***

Dit zijn Werken die alleen een God kan volbrengen, een God die bemint
En die, koste wat het kost, de mens aan zijn Liefde wil binden, zodat hij
de kracht krijgt om te beminnen.

Maar dat alles is nog niets.

Weet je waar mijn Liefde, mijn Kracht en mijn Wijsheid gebleven zijn?
Van zodra de Goddelijke Macht mijn Mensheid gevormd had
(ongeveer zo groot als een hazelnoot, maar met al zijn ledematen
volledig gevormd), nam het Woord bezit van deze mensheid,
En de Onmetelijkheid van mijn Wil, die alle mensen uit het verleden,
heden en toekomst bevat, ontving de levens van al deze wezens.

Naarmate mijn eigen Leven vorderde, groeiden deze levens in Mij.
Hoewel Ik alleen leek te zijn konden de levens van alle wezens in Mij
gezien worden door de microscoop van mijn Wil.

Het was als water dat op twee manieren werd geobserveerd:

- met het blote oog lijkt het kristalhelder, maar,
- gezien door een microscoop wemelt het van de microben.

Dat was mijn Conceptie.

Toen viel het grote wiel van de eeuwigheid in extase bij het zien

- van de onmetelijke excessen van mijn Liefde en
- van al deze Wonderen.

De onmetelijkheid van het universum werd door elkaar geschud,
toen gezien werd dat Degene die leven geeft aan alles,

- zichzelf insloot, zichzelf begrenste en zichzelf klein maakte, om wat te bereiken? Om de levens van allen in zich te nemen en allen te laten herboren worden."

16-5 - 19 juli 1923 - Wonderen van het Goddelijke Fiat in de grote leegte van de ziel. (cfr BvdH15 - 2 januari 1923)

Ik bad en gaf me helemaal over in de armen van de zeer heilige Wil van God. Mijn altijd lieflijke Jezus kwam uit mijn binnenste.

Hij nam mijn hand en **Hij zei:**

"Mijn dochter, kom met Mij mee en kijk naar de grote ruimte die er bestaat tussen Hemel en aarde. Voor mijn Fiat werd uitgesproken, was deze grote ruimte lelijk om aan te zien. Alles was wanorde. Geen scheiding van land, water of bergen was er te zien. Het was één grote hoop die angst aanjaagde.

Maar zodra mijn Fiat werd uitgesproken kwam alles in beweging, stootte tegen elkaar en alles nam zijn plaats in, alles geordend door de stempel van mijn eeuwig Fiat.

En zij kunnen niet bewegen als mijn Fiat het niet wenst.

De aarde joeg geen angst meer aan. Integendeel!

Je ziet de uitgestrektheid van **de zeeën** iet:

- hun wateren zijn niet langer modderig maar kristalhelder,
- hun geruis is zoet, alsof de wateren stemmen waren die onderling zacht en rustig spraken,
- hun golven brullen en komen soms zo hoog dat bergen water verschenen die dan weer terugvielen in dezelfde zee.

Hoeveel schoonheid bevat dit niet!

Hoeveel orde – en hoeveel aandacht verdient dit niet van de mensen.

En dan **de aarde**, helemaal groen en in bloei – hoeveel verscheidenheid van schoonheid bevat die niet!

Maar dit was nog niets. De ruimte was niet totaal gevuld.

Mijn Fiat zweefde over de aarde en scheidde de dingen van elkaar. Het ordende de aarde.

Op dezelfde wijze steeg het Fiat hoog op. Het strekte zich uit **over het hemelgewelf** en versierde het met sterren.

Het schiep **de zon** om de duistere ruimte te vullen.

Deze verdreef de duisternis. Zij vulde deze grote ruimte met licht en maakte al de schoonheid van de hele schepping zichtbaar.

Maar wat was de oorzaak van zoveel goeds? Mijn almachtig Fiat!
Dit Fiat wilde een ruimte om deze machine van het universum te scheppen.

Welnu, mijn dochter, zie je deze grote ruimte waarin Ik zoveel dingen schiep? ***Toch is de ruimte van de ziel zelfs nog groter!***

De eerstgenoemde moest dienen als *woning voor de mens*.
De ruimte van de ziel moest dienen *als woning voor God*.

Ik moest mijn Fiat niet uitspreken zes dagen lang, zoals bij de schepping van het universum, maar

- net zoveel dagen als het leven van de mens duurt.
- en net zo veel keren als hij zijn eigen wil aan de kant zet, laat hij mijn Wil werkzaam zijn.

Daarom, omdat mijn Fiat meer moest doen dan bij de schepping, was er meer ruimte nodig.

Maar weet je wie Mij vrij spel gaf om deze grote ruimte van de ziel te vullen? Wie in mijn Wil leeft.

(De effecten van) mijn Fiat worden voortdurend uitgesproken.
Iedere gedachte gaat vergezeld van de macht van mijn Fiat en oh, hoeveel sterren sieren de hemel van de intelligentie van de ziel.

Haar daden worden gevolgd door mijn Fiat en oh, hoeveel zonnen komen binnenin haar op.
Haar woorden, bekleed door mijn Fiat, zijn lieflijker dan het ruisen van de wateren van de zee, waarin de zee van mijn genaden vloeit om deze grote ruimte te vullen. En mijn Fiat geniet van het vormen van golven die hoog stijgen, verder dan de hemel en die weer afnemen in hoogte, meer beladen om de zee

van de ziel uit te breiden.

Mijn Fiat waait uit over haar hart.

En van haar hartenklop maakt het een liefdesvuur.

Mijn Fiat slaat niets over.

Het bekleedt ieder gevoel, neiging, verlangen en vormt daarin de mooiste bloesems. Hoeveel brengt mijn Fiat teweeg in deze grote ruimte van de ziel die leeft in mijn Wil!

Oh, hoe blijft de hele machine van het universum achter.

De Hemelen zijn verbaasd. Bevend slaan zij gade hoe het Almachtige Fiat werkzaam is in de wil van de mens. En telkens wanneer dit Fiat werkzaam is en zijn scheppende Macht vernieuwt, voelen zij hun geluk verdubbelen. Als mijn Fiat uitgesproken wordt, zijn zij dus zeer aandachtig rondom Mij om hun dubbele glorie en geluk te ontvangen.

Indien allen de Macht van mijn Fiat zouden kennen en het grote Goed dat Het bevat, dan zouden zij zich allen aan mijn almachtige Wil overgeven.

Toch is er nog zeer veel verdriet. Zovele zielen met deze grote ruimten binnenin zichzelf, zijn immers slechter dan de grote ruimte van het universum vóór mijn Fiat uitgesproken werd.

Aangezien mijn Fiat niet binnenin hen is, is alles wanorde.

En de duisternis is er zo dicht dat zij afschuw en angst inboezemt.

Alles is door elkaar – niets is op zijn plaats.

Het werk van de Schepping is verstoord. Enkel in mijn Fiat is alles geordend. De menselijke wil is wanorde.

Daarom, mijn dochter, ***als je orde wil in jezelf, laat dan mijn Fiat het leven zijn van alles in jou.***

En je zal Mij een grote tevredenheid bezorgen: mijn Fiat zich zal zich kunnen openen om de wonderen en het Goede dat het bevat, naar buiten te brengen”.

Nog steeds in mijn gebruikelijke toestand kon ik mijn aanbiddelijke **Jezus horen bidden in mijn binnenste:**

“Mijn Vader, Ik bid U dat onze Wil één mag zijn met de wil van deze dochter van onze Wil. Zij is een wettige geboorte van onze Wil. O, alstublieft om de eer en de waardigheid van onze eeuwige Wil, laat het zo zijn:

- dat niets uit haar komt dat niet geboren wordt uit onze Wil, en
- dat zij niets kent dan onze Wil.

En om dit te verkrijgen, offer Ik U alle daden van mijn Mensheid, die gedaan zijn in onze aanbiddelijke Wil”.

Nadien hulde Hij zich in diepe stilte en ik – ik weet niet hoe – voelde me zo opgenomen in de Daden die mijn Jezus had gedaan in de Goddelijke Wil, dat ik Hen één voor één bleef volgen.

En ik deed mijn eigen daden verenigd met de Zijne.

Dit liet mij zoveel Licht opnemen dat Jezus en ik opgenomen bleven in een Zee van Licht.

Jezus kwam uit mijn binnenste, stond met zijn voeten op de plaats van mijn hart en wuivend met zijn hand zond Hij Licht uit, meer dan de zon.

Hij riep luid:

‘Komt, komt allen, engelen, heiligen, pelgrim-zielen van alle generaties, komt en ziet de wonderen en het grootste mirakel die nog nooit eerder gezien zijn: mijn Wil werkzaam in een mens.’

Bij de welluidende, melodieuze en krachtige Stem van Jezus die Hemel en aarde vulde, openden de Hemelen zich en allen kwamen rondom Jezus gerend. En zij keken naar mij om te zien hoe de Goddelijke Wil te werk ging.

Allen waren verrukt en dankten voor zo’n overmatige Goedheid.

Ik was verward en totaal vernederd en **ik zei:**

“Mijn Liefde. Wat doet U? Het komt me voor dat U me aan iedereen wil tonen, zodanig dat iedereen naar mij zal wijzen. Wat een afkeer voel ik!”

En Jezus: “Ach, mijn dochter, het is mijn Wil dat iedereen zal weten en zal verwijzen naar een nieuwe Hemel en een middel om herboren te worden. En jij zal als begraven blijven in mijn Wil.

Mijn Wil moet zijn als de lucht die ingeademd wordt, die, omdat hij niet zichtbaar is, kan gevoeld worden. Hij kan niet gezien worden en geeft leven. Hij dringt overal in, zelfs in de meest intieme vezels, om leven te geven aan elke hartslag. Waar Hij ook binnengaat – in duisternis, afgronden in de geheimste receptoren – Hij wordt leven van alles.

Op dezelfde manier zal mijn Wil meer zijn dan lucht binnenin jou. En vanuit jou, zal Hij zichzelf vormen tot leven van allen.

Wees daarom aandachtiger en volg de Wil van uw Jezus.

Aandacht zal er immers voor zorgen:

- dat je weet waar je bent, en wat je doet.
- dat jouw Kennis zal groeien
- dat je het goddelijk koninklijk Paleis van mijn Wil waardeert en naar waarde schat.

Stel dat iemand zich bevindt in het koninklijk paleis van een koning en dat hij niet weet dat die residentie aan de koning toebehoort.

Hij zal het niet waarderen.

Hij zal er zelfs, afgeleid, sprekend en lachend doorheen lopen.

En hij zal zich niet voorbereiden om de gaven van de koning in ontvangst te nemen.

Maar als hij zou weten dat dit het koninklijk paleis van de koning is, zou hij aandachtig naar de dingen kijken en deze naar waarde schatten. Hij zou op zijn tenen lopen, zacht spreken, opletten of de koning uit een kamer komt en hij zou in afwachting zijn om grote gaven te ontvangen van de koning.

Zie, aandacht is de weg naar kennis. En kKennis verandert een

persoon en maakt hem geschikt grote gaven te ontvangen.

Dus, als je weet dat je in het koninklijk Paleis van mijn Wil bent, zal je altijd ontvangen. En je zal zo veel nemen dat je kan geven aan al je broeders”.

16-7 - 23 juli 1923 - De Goddelijke Wil staat voortdurend in verbinding met de mens om hem zijn Goede Dingen te schenken.

Zoals gewoonlijk gaf ik me volledig over aan de Goddelijke Wil. Mijn lieve Jezus toonde zich en Hij kwam naar mij toe om mij te ontvangen in zijn Allerheiligste Wil.

Hij zei mij: "Mijn dochter, mijn Wil staat voortdurend in verbinding met de wil van de mens. En door deze relatie ontvangt de menselijke wil het Licht, de Heiligheid en de Kracht die mijn Wil bevat.

Mijn Wil handelt op deze wijze, met de bedoeling om de mens vooraf reeds, het Leven van de Hemel te geven. Als hij Mij aanvaardt, sluit hij zich aan bij dit Hemels Leven.

Maar als hij in zijn daden deze Allerhoogste Wil niet aanvaardt die tot doel heeft hem:

- gelukkig, sterk, heilig, goddelijk te maken en
 - te laten transformeren door het goddelijke Licht,
- blijft hij alleen achter met zijn menselijke wil.

Deze maakt hem zwak, ellendig, modderig en vervuld van lage hartstochten.

Zie je niet hoeveel zielen vastlopen door hun zwakheden?

Zij zijn niet in staat om te besluiten het goede te doen!

Sommigen zijn niet in staat zichzelf te beheersen.

Anderen zijn wispelturig als riet dat door de wind wordt heen en weer geslingerd, of niet in staat om te bidden zonder talloze afleidingen.

Weer anderen zijn altijd ontevreden.

Nog andere lijken geboren om alleen maar kwaad te doen.

Al deze zielen verenigen zich niet met mijn Wil in hun daden.

Mijn Wil staat ter beschikking van iedereen. Maar omdat zij van Hem wegvluchten, ontvangen zij zijn Goede Gaven niet. Dit is een terechte straf is voor hen, die uit hun eigen wil willen leven met al zijn ellende.

Maar mijn Wil:

- waarmee deze zielen zich tijdens hun leven niet wilden verenigen en
- die hen een veelheid aan Goede Dingen had kunnen geven, zullen zij bij hun dood ondervinden door groot lijden te ondergaan,
- in dezelfde mate als zij tijdens hun leven voor Hem gevlucht zijn.

Want door Hem te ontvluchten, hebben zij zich schuldig gemaakt, en hebben ze zichzelf met modder besmeurd.

Het is dan ook rechtvaardig dat zij lijden in verhouding tot hun weigering om zich op aarde met mijn Wil te verenigen.

Dit lijden zal zonder verdiensten en zonder nieuwe weldaden zijn, in tegenstelling tot wat het geweest zou zijn, als zij zich tijdens hun aards leven met mijn Wil n verenigd hadden.

O, hoeveel gekreun stijgt op uit het vagevuur en hoeveel kreten van wanhoop ontsnappen er uit de hel omdat mijn Wil door deze zielen op aarde is afgewezen.

Daarom, mijn dochter, laat je eerste zorg zijn om in mijn Wil te leven. Moge je eerste gedachte en je eerste hartslagen zijn om je te verenigen met de eeuwige Hartslagen van mijn Wil, om al mijn Liefde te kunnen ontvangen.

Streef er voortdurend naar om jouw wil met de Mijne te verenigen om getransformeerd te worden in mijn Wil

Zo zal je op je laatste uur klaar zijn voor de uiteindelijke ontmoeting met mijn Wil, zonder dat dit pijnlijk is.

16-8 - 24 juli 1923 - De ziel die de Goddelijke Wil bezit, bezit Jezus meer, dan wanneer zij voortdurend in zijn Aanwezigheid zou zijn. De menselijke wil is de bron van alle handelingen van de mens.

Ik voelde me erg beklemd door het gemis van mijn altijd lieve Jezus. Ik zei bij mezelf: "Het is allemaal voorbij voor mij, hoe meer ik Hem zoek, hoe minder Hij komt. Wat een marteling, wat een lijden!"

Terwijl ik zo dacht, verscheen mijn geliefde Jezus gekruisigd en Hij strekte zich uit over mijn arme persoon.

Een Licht dat uit zijn aanbiddelijke Voorhoofd kwam, zei mij:

"Mijn dochter, mijn Wil omvat mijn hele Wezen. Elke ziel die Hem bezit, bezit Mij meer, dan wanneer zij mijn voortdurende aanwezigheid had.

In feite dringt mijn Wil door tot in de diepste vezels van de mens. Hij telt zijn hartslagen en zijn gedachten. Hij is het leven van zijn mooiste deel. Hij is zijn innerlijk, van waaruit zijn uiterlijke werken als uit een bron oprijzen en hem onafscheidelijk van Mij maken.

Als Ik daarentegen mijn Wil niet in de ziel vind, kan Ik het Leven van haar innerlijk niet zijn en blijft zij als van Mij gescheiden.

Hoeveel zielen zijn er die, nadat ze van mijn gunsten en mijn Aanwezigheid hebben genoten, zich van Mij afgescheiden hebben. Omdat de volheid van mijn Wil, zijn Licht, zijn Heiligheid niet meer in hen aanwezig waren, zijn zij verdronken in zonde en genot.

Zij hebben zich van Mij afgescheiden, omdat de Goddelijke Wil, die de ziel volledig beschermt tegen zonde, zelfs tegen de kleinste, niet in hen aanwezig was.

De zuiverste, heiligste en grootste Werken worden gevormd in degenen die de volheid van mijn Wil bezitten. Net als bij God heeft de wil de suprematie bij de mens. Als hij met zijn wil het goede doet, is er leven.

Maar in het tegenovergestelde geval is hij als een boom die wel een stam, takken en bladeren heeft, maar geen vruchten draagt.

Wat de mens betreft:

- de wil is niet het denken, maar hij geeft leven aan de geest.
- de wil is niet het oog, maar hij geeft leven aan het zicht. Als er een wil is, wil het oog zien. Anders is het alsof het oog geen leven heeft.
- De wil is niet het woord, maar geeft leven aan elk woord.
- de wil is niet de handen, maar hij geeft leven aan de handeling.
- de wil is niet de benen, maar hij geeft leven aan de stappen.

Hij is niet de liefde, de verlangens, de genegenheid, maar hij geeft leven aan de liefde, de verlangens, de genegenheid.

Hoewel de wil het leven is van alle menselijke handelingen, wordt de mens ontdaan van zijn daden, nadat hij ze heeft verricht. Net zoals een boom vol vruchten wordt ontdaan van hen, door de handen van degene die ze komt plukken.

Maar

- de blikken die de mens heeft geworpen,
 - de gedachten die hij heeft gevormd,
 - de woorden die hij heeft gesproken,
 - de handelingen die hij heeft verricht
- zijn als het ware in zijn wil gegrift.

De handen van de mens handelen, maar zijn daden blijven niet in zijn handen. Ze gaan verder, en wie kan zeggen waarheen. De dingen van de wil blijven echter op hun plaats.

Daarom wordt alles gevormd, verzegeld in de wil. Zo is het ook met de menselijke wil, omdat Ik daarin het zaad heb gezaaid om hem gelijk te maken aan mijn eigen Wil.

Denk aan wat mijn Wil in Mij kan zijn, en wat Hij kan zijn voor de mens als hij zich door Hem laat bezitten.

16-9 - 27 juli 1923 - Jezus legt in Luisa de Goede Dingen van zijn Wil neer om hen vervolgens over de andere mensen te verspreiden.

Deze morgen verscheen mijn lieve Jezus op een wonderbare manier. Hij stond op mijn hart, waar Hij twee balken had geplaatst en daarboven een boog.

In het midden van de boog bevond zich een klein wiel met een touw. Aan het touw was een emmertje vastgemaakt.

Jezus liet het emmertje snel in mijn hart zakken en haalde het vervolgens vol water terug omhoog. En Hij gooide het water uit over de wereld. Hij bleef water scheppen en uitgieten totdat de aarde onder water stond.

Het was prachtig om Jezus zo druk bezig te zien, druipend van het zweet door de inspanning die nodig was om zoveel water op te halen.

Ik vroeg me af:

"Hoe is het mogelijk dat er zoveel water uit mijn hart komt, dat zo klein is. En wanneer heeft Hij dat water daarin geplaatst?"

De gezegende Jezus liet me begrijpen dat dit alles het resultaat was van zijn Wil, die met zoveel Goedheid in mij had gewerkt.

Het water dat Hij opschepte, kwam overeen

met de Woorden en Lessen over zijn aanbiddelijke Wil,

die Hij als een Schat in mijn hart had gelegd. Hieruit putte Hij om de Kerk te besproeien, zodat zij ermee vervuld zou worden.

Hij zei tegen mij: "Mijn dochter, zo heb Ik ook gehandeld bij mijn Incarnatie.

Eerst heb Ik in mijn lieve Moeder alle nodige Goede Dingen gelegd om van de Hemel naar de aarde te kunnen afdalen.

Vervolgens ben Ik geïncarneerd en heb Ik mijn eigen Leven in haar gelegd.

Vanuit mijn Moeder verspreidde deze Schat zich, als het Leven van iedereen. Hetzelfde zal gebeuren met mijn Wil. Ik moet beginnen met de Wonderen en de Kennis die in mijn Wil vervat zijn.

Nadat Ik deze Dingen in jou heb neergelegd,
zullen ze hun weg vinden en zich aan andere mensen geven.

Alles is klaar, de Schenking is bijna voltooid.
Het enige wat nog rest is deze Dingen te verspreiden
zodat ze niet zonder vruchten blijven.

**16-10 - 30 juli 1923 - De ziel in de Goddelijke Wil, is als een hemelse
Bloem.**

Ik dompelde mij onder in de heilige Goddelijke Wil.

Mijn lieve Jezus kwam en **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, telkens wanneer de ziel mijn Wil binnengaat om te bidden,
te handelen of iets anders te doen, ontvangt zij in overvloed haar
goddelijke Kleuren, de ene nog mooier dan de andere.

Zie je niet alle kleuren en schoonheden die in de natuur te vinden zijn?
Het zijn schaduwen van die welke in mijn Godheid te vinden zijn.

Maar waar halen planten en bloemen zo'n verscheidenheid aan kleuren
vandaan? Aan wie heb Ik de opdracht gegeven om hen te schilderen?

Aan de zon: Haar licht en warmte bevatten de vruchtbaarheid en
verscheidenheid aan kleuren die de hele aarde kunnen verfraaien.

De planten hoeven zich alleen maar bloot te stellen aan de kussen van
haar licht, aan de omhelzing van haar warmte, om hun bloemen te
openen. En alsof zij haar kussen en omhelzingen beantwoorden,
ontvangen zij van haar alle kleuren die hun mooie teint vormen.

De ziel die mijn Wil binnengaat is als een bloem die zich blootstelt aan
de kussen en omhelzingen van de zon. Om de verschillende kleuren van
de Eeuwige Zon te ontvangen,
stelt de ziel zich bloot aan haar Stralen.

Zo wordt zij een hemelse Bloem die de Eeuwige Zon heeft gekleurd met
de Adem van haar Licht, zodanig dat zij

- de hemel en de aarde parfumeert en verfraait en
- een vreugde is van het hele Hemels Hof en de Godheid zelf.

De stralen van mijn Wil

- ontdoen de ziel van het menselijke en
- vullen haar met het Goddelijke.

Zo kan je in haar de prachtige Regenboog van mijn eigenschappen zien. Daarom, mijn dochter, ga vaak binnen in mijn Wil, om steeds meer op je Schepper te gaan gelijken."

16-11 - 1 augustus 1923 - De hele Schepping bevat Gods 'Ik bemin je'. God geeft zijn Wil aan de ziel zodat zij zijn Liefde, die in de Schepping tot uiting komt, kan beantwoorden.

Ik voelde me erg bedroefd omdat vandaag mijn Zon Jezus niet was gekomen bij mijn arme ziel. O God, wat een lijden is het om een dag zonder mijn Zon door te brengen, voortdurend in de nacht!

Terwijl ik zo doorboord was in mijn ziel, troostte ik mezelf door naar de sterrenhemel te kijken en ik zei tegen mezelf:

"Hoe komt het dat mijn lieve Jezus zich niets meer herinnert?
Ik weet niet hoe de Goedheid van zijn Hart het kan verdragen om de Zon van zijn liefdevolle aanwezigheid niet te laten opkomen. Hij heeft mij immers gezegd dat Hij niet in staat zou zijn om niet naar zijn kleine dochter te komen.

Want de kleintjes kunnen niet lang zonder hun vader(moeder). Hun behoeften zijn zo talrijk dat de vader(moeder) gedwongen is bij hen te zijn, hen te beschermen en te voeden.

Ach, herinnert hij zich niet dat Hij mij uit mijn lichaam heeft meegenomen, daarboven, zelfs voorbij het hemelgewelf, te midden van de hemelse Sferen, waar wij samen ronddwaalden terwijl ik mijn "*ik bemin U*" in elke ster, in elke sfeer drukte?

Ach, het lijkt alsof ik in elke ster mijn 'ik hou van U' zie en hun glinsterende aureolen hoor weerklinken met mijn '*Jezus, ik bemin U*'.

Maar Hij luistert niet, Hij komt niet. Hij laat zijn zon niet opkomen, die alle sterren met mijn '*ik bemin U*' zou verduisteren en hen zou absorberen zodat ze één zouden worden met Hem.

Zo zou ik, opnieuw opstaand te midden van de hemelse sferen, er nieuwe '*Jezus, ik bemin U*' in kunnen drukken.

O sterren, roep alstublieft mijn '*ik bemin U*' uit, zodat Jezus, geraakt, terugkeert naar zijn kleine dochter, zijn kleine balling.

O Jezus, kom, geef me uw Hhand, laat me binnen in uw Goddelijke Wil, zodat ik de atmosfeer, de blauwe lucht, het zonlicht, de lucht, de zee en alle dingen kan vullen met mijn '*ik bemin U*' en mijn kussen.

Zodat, waar U ook bent,

- als U kijkt, u mijn '*ik bemin U*' kunt zien en mijn kussen kunt voelen;
- als U luistert, u mijn '*ik bemin U*' en het geluid van mijn kussen kunt horen;
- als U ademt, mijn angstige kussen kunt ademen;
- als U werkt, mijn '*ik bemin U*' door uw Handen kunt voelen stromen;
- als U loopt, dat U uw Voeten op mijn '*ik bemin U*' kunt zetten en het geluid van mijn kussen kunt horen.

Mogen mijn '*ik bemin U*' een ketting zijn die mij aan U bindt en mogen mijn kussen de krachtige magneet zijn die, of U dat nu wilt of niet, U dwingen om naar degene te komen die niet zonder U kan leven.

Wie zou al die onzin kunnen zeggen die ik nu net heb gezegd?
Ik koesterde deze gedachten en toen kwam mijn geliefde Jezus naar me toe. Hij toonde mij zijn open Hart en vol goedheid **zei Hij mij**:

"Mijn dochter, leg je hoofd op mijn Hart en rust uit, want je bent zeer moe. Daarna gaan we een wandeling maken, zodat Ik je mijn '***Ik bemin je***' kan laten zien, dat voor jou in de hele schepping geschreven is."

Dus kuste ik Jezus en legde ik mijn hoofd op zijn Hart om uit te rusten, want ik voelde dat ik dat zeer nodig had.

Terwijl ik buiten mijn lichaam bleef en aan zijn Hart gehecht was,
voegde Hij eraan toe:

"Mijn dochter, jij bent de eerstgeboren dochter van mijn Allerhoogste Wil. Ik wil je laten weten

- hoe de hele schepping op haar vleugels mijn **'Ik bemin je'** naar de mensen brengt
- hoe de mensen mij op diezelfde vleugels zouden moeten antwoorden met hun eigen **'ik bemin U'**.

Kijk naar de azuurblauwe hemel:

er is geen enkel punt in deze hemel waar mijn **'Ik bemin je'** voor de mensen niet is afgedrukt.

Elke **ster** met zijn fonkelende kroon draagt een **'Ik bemin je'**.

In elke **zonnestraal** die licht op aarde brengt, draagt elk deeltje van dat licht een **'Ik bemin je'**.

Terwijl *het zonlicht de aarde bedekt* en de mens naar deze aarde kijkt en erop loopt, bereiken mijn **'Ik bemin je'** zijn ogen, zijn mond, zijn handen en verspreiden zich onder zijn voeten.

De golven van de oceaan fluisteren de mens toe **'Ik bemin je', 'Ik bemin je', 'Ik bemin je'**.

Alle waterdruppels zijn als muzieknoten die, samen fluisterend, de mooiste harmonieën vormen van mijn oneindig 'Ik bemin je'.

De planten, de bladeren, de bloemen, de vruchten

hebben mijn **"Ik bemin je"** in zich gegrift.

Zo **brengt de hele schepping** mijn voortdurend herhaalde **'Ik bemin je'** over op de mens.

En **de mens zelf**, hoeveel van mijn **'Ik bemin je'** draagt hij niet in zijn hele wezen?

Zijn gedachten zijn verzegeld door mijn **'Ik bemin je'**.

Zijn hart, dat in zijn borstkas klopt met dat mysterieuze "tik, tik, tik ...",

herhaalt voortdurend: **'Ik bemin je', 'Ik bemin je', Ik bemin je'**.
Zijn woorden gaan gepaard met mijn **'Ik bemin je'**.
Zijn bewegingen, zijn stappen en al het andere
zijn gemarkeerd met de **'Ik bemin je'** van hun Schepper.

Maar te midden van zo'n overvloed aan mijn **'Ik bemin je'**, is de mens niet in staat om uit zichzelf te komen om op mijn Liefde te reageren. Wat een ondankbaarheid en hoezeer wordt mijn Liefde daardoor gekwetst!

Daarom, mijn dochter, heb Ik jou gekozen als dochter van mijn Wil zodat je trouw de rechten van uw Vader kunt verdedigen. Mijn Liefde verlangt absoluut een wederkerige liefde van de mensen.

In mijn Wil zal je al mijn **"Ik bemin je"** terugvinden. Je zult de jouwe in elk van de Mijne drukken, voor jezelf en voor iedereen. O, wat zal Ik blij zijn om te zien hoe de liefde van de mensen versmelt met de Mijne.

Ik stel mijn Wil tot jouw beschikking zodat ten minste één mens, die de rechten van mijn Liefde verdedigt, mij vergoedt voor deze Liefde die Ik in de hele Schepping gelegd heb."

16-12 - 5 augustus 1923 - Om de Verlossing te volbrengen, opende Jezus de deuren van zijn Goddelijke Wil voor zijn Mensheid. Om "Uw Wil geschiede op aarde zoals in de Hemel" te verwezenlijken, opende Hij de deuren van de Goddelijke Wil voor een andere mens.

Ik versmolt volledig met de heilige Wil van God.
Mijn lieve *Jezus* bedekte mij met een opperste Licht en **Hij zei mij**:

"Mijn dochter, als mijn Goddelijke Wil mijn menselijke wil niet in Hem had laten binnenkomen, zou mijn Mensheid, hoe heilig en zuiver ook, de Verlossing niet volledig kunnen volbrengen hebben.

Mijn menselijke wil zou het universele inzicht van God niet gehad hebben.

Hierdoor zou hij niet in staat geweest zijn om alle wezens te zien. Hij zou de Onmetelijkheid van God niet gehad hebben.

En hij zou niet in staat geweest zijn om alles te omvatten.
Hij zou de Almacht van God niet gehad hebben.
En Hij zou niet in staat geweest zijn om alle mensen te redden.
Hij zou verstoken geweest zijn van de Goddelijke Eeuwigheid.
En Hij zou niet in staat geweest zijn om alles op één punt samen te brengen en alles te verhelpen.

Zo kwam de eerste rol in de Verlossing toe aan mijn Goddelijke Wil en de tweede aan mijn Mensheid. Om de Verlossing te realiseren, moest Ik de deuren van mijn Goddelijke Wil openen voor mijn Mensheid, deuren die de eerste mens gesloten had.

En door mijn Mensheid het veld vrij te laten, liet Ik haar de Verlossing bewerkstelligen in mijn Goddelijke Wil zelf.
Sindsdien was niemand anders mijn Goddelijke Wil binnengegaan om als eigenaar te kunnen handelen, in volledige vrijheid en met alle Macht en alle goede Dingen die Hij bevat.

Mijn Wil is voor Mij wat de ziel is voor het lichaam.

Het vervullen van mijn Wil was een grote Genade voor de heiligen toen Hij als een weerspiegeling in hen binnenkwam.

Wat zou het dan geweest zijn als zij niet alleen de weerspiegeling ervan ontvangen hadden, maar ook in Hem binnengegaan waren en van zijn Volheid genoten hadden?

Voor de Verlossing was het noodzakelijk dat mijn Mensheid en mijn menselijke wil toegang hadden tot mijn Goddelijke Wil.
Hetzelfde geldt momenteel voor de verwezenlijking van:
"Uw wil geschiede op aarde zoals in de Hemel."

Het is noodzakelijk

- dat Ik opnieuw de deuren van mijn Goddelijke Wil open,
- dat Ik een andere mens binnenlaat en
- dat Ik, door hem het veld vrij te laten, hem toesta
in al zijn handelingen, van de grootste tot de kleinste, te handelen in de universele visie, de Onmetelijkheid en de Kracht van mijn Wil.

Als je in Hem binnenkomt en alles in Hem inlegt:

- je gedachten, je woorden, je werken,
- je stappen, je eerherstel, je verdriet,
- je liefde en je dankbaarheid,

zal de Allerhoogste Wil al deze daden vergelden en hen met de goddelijke Beeltenis stempelen.

Hij zal hen de waarde verlenen van Goddelijke Daden, die:

- oneindig zijn
 - voor iedereen gelden,
 - iedereen kunnen bereiken, en
 - een zodanige invloed hebben op de Godheid
- dat de Goddelijke Wil met al zijn Goede Dingen op aarde neerdaalt.

Het zal net zo gaan als bij metalen munten (goud, zilver of andere): Zolang het beeld van de koning er niet op is gestempeld, hebben ze geen geldwaarde. Maar van zodra ze zijn gemerkt met het beeld van de koning, krijgen ze een geldwaarde en kunnen ze in het hele koninkrijk gebruikt worden.

Er is geen stad, dorp of plaats van belang, die niet geniet van hun prestige als betaalmiddel. Geen enkel wezen kan zonder leven. Of het nu om edelmetaal of niet-edelmetaal gaat, dat doet er niet toe, zolang het beeld van de koning erop gedrukt is, wordt het door iedereen geliefd en gerespecteerd.

Zo gaat het ook voor alle handelingen die de ziel in mijn Wil verricht heeft. Zij zijn gemerkt met het Goddelijke Beeltenis. En hierdoor:

- circuleren zij in de Hemel en op aarde,
- hebben zij de overhand over alles,
- geven zij zich aan iedereen die hen wil, en
- is er geen enkele plaats die niet van hun weldadige effecten geniet.”

Nadat Jezus dit zei, hebben Wij samen gebeden.

En Hij heeft mijn verstand in zijn Goddelijke Wil gebracht.

Samen hebben Wij aan de Allerhoogste Majesteit de Eer, de Glorie, de onderwerping, de Aanbidding van alle geschapen intelligenties gegeven.

In contact met de Goddelijke Wil werd een goddelijk Beeltenis afgedrukt op dit eerbetoon en deze daden van aanbidding.
Deze verspreidden zich over alle geschapen intelligenties, als boodschappers van de Goddelijke Wil in de Schepping.

Mijn lieve Jezus voegde eraan toe:

"Mijn dochter, heb je het gezien?

Alleen in mijn Wil kon dit alles gebeuren.

Blijf daarom met al je blikken, al je werken, je hart en al het andere, in mijn Wil en je zal verbazingwekkende dingen zien."

Nadat ik zo meer dan drie uur in de Goddelijke Wil had doorgebracht en gedaan wat Jezus me vroeg, keerde ik terug naar mijn lichaam.

Maar wie zou alles kunnen vertellen! Mijn beperkt verstand is daar niet toe in staat. Als Jezus het wil, zal ik later verder praten over deze dingen. Voorlopig stop ik hier.

16-13 - 9 augustus 1923 - De Goddelijke Wil is Licht en de menselijke wil is duisternis.

Ik dompelde me onder in de heilige Goddelijke Wil.
Mijn lieve Jezus omhelsde mij en bad met mij.

Daarna **zei Hij mij:** "De menselijke wil heeft de atmosfeer met wolken bedekt zodat een dikke duisternis over alle mensen heerst. Hierdoor tasten bijna alle mensen in het duister.

Elke menselijke handeling die buiten de Goddelijke Wil gedaan wordt, versterkt deze duisternis en maakt de mens nog blinder.
Want de Goddelijke Wil is de zon voor de menselijke wil.
Zonder Hem is er geen licht voor de mens.

"Daarentegen zal iedereen die handelt naar mijn Wil boven deze duisternis uitstijgen. Hij stuurt stralen van licht naar de aarde.
Op deze wijze schudt hij degenen die op het lage niveau van hun eigen wil leven wakker en bereidt hij hen voor om de Zon van de Goddelijke Wil te ontvangen.

Daarom verlang Ik zozeer dat je in mijn Wil leeft, zodat je een Hemel van Licht voorbereidt:

- die voortdurend stralen van Licht naar de aarde zal sturen, en
- die de door de menselijke wil gevormde hemel van duisternis zal verdrijven.

En wanneer de mensen het Licht van mijn Wil bezitten, zullen zij Hem gaan beminnen. En de Goddelijke Wil zal op aarde kunnen heersen.

16-14 - 13 augustus 1923 - De Maagd Maria was aan de basis van het grote project van het Koninkrijk van de Goddelijke Wil op aarde. Door middel van een andere mens zal Jezus dit project aan de generaties bekendmaken.

Ik was bedrukt door het gemis van mijn lieve Jezus.

Ik smeekte Hem om de terugkeer naar mijn arme ziel niet langer uit te stellen, omdat ik het niet meer aankon.

Tot mijn grote verrassing zag ik Hem, zijn Armen rond mijn nek, zijn Aangezicht tegen het mijne, met een Licht dat Hij in mijn geest wilde brengen.

Ik voelde me tot Hem aangetrokken en ik kuste Hem.

Ik weerde echter dat Licht af en ik zei tot mezelf:

"Het laat me onverschillig om iets te leren.

Het enige wat ik wil is mijn ziel redden en alleen Jezus kan mij redden.

Al het andere is niets."

Maar toen Jezus mijn voorhoofd aanraakte, kon ik me niet langer verzetten en het Licht kwam in mij binnen.

Hij zei mij:

"Mijn dochter, wie geroepen is om een functie te vervullen, moet de geheimen, het belang, de plichten, de grondslagen en alles wat daarmee te maken heeft, kennen.

Een eenvoudige mens verbrak de relatie die bestond tussen de Goddelijke Wil en de mensen.

Deze breuk dwarsboomde Gods' Plan met de mens.

Een andere eenvoudige mens, de Maagd Maria, Koningin van allen, begiftigd met vele genaden en voorrechten, maar toch een mens, kreeg echter de opdracht om zich te verbinden met de Wil van haar Schepper om de breuk te herstellen die door de eerste mens was veroorzaakt.

De eerste was een vrouw en de tweede was ook een vrouw. Zij was degene die Ons, door haar wil aan de Onze te verbinden, Ons de eer, de onderwerping en het respect voor de Rechten van de Schepper teruggaf.

Eén enkele mens had het kwaad op de aarde gebracht en de ondergang van alle generaties gezaaid.

Een andere mens bracht het Goede terug op aarde.

Door zich te verbinden met de Wil van haar Schepper, vormde zij het Zaad van het eeuwig Fiat, dat Redding, Heiligheid en Welzijn voor iedereen zou brengen.

Terwijl dit hemels meisje opgroeide, groeide ook het Zaad van het Fiat in haar. En toen dit Zaad een Boom was geworden, werd het Eeuwige Woord verwekt in haar maagdelijke Schoot, waar de Eeuwige Wil als soevereine Koning regeerde.

Zie je hoe alle Goeds voortkomt uit de Goddelijke Wil en hoe alle kwaad zich vertoonde, toen de mens zich terugtrok uit deze Goddelijke Wil!

Als Ik geen mens gevonden had, wiens Leven in Mijn Wil was en die zich met Mij verenigde, had Ik niet willen, noch kunnen uit de Hemel neerdalen om een menselijk lichaam aan te nemen met het doel de mens te redden.

Zo was mijn Moeder de kiem van "Uw Wil geschiede op aarde zoals in de Hemel".

Aangezien de heerschappij van Gods Wil op aarde vernietigd was door een mens, was het noodzakelijk dat een andere mens deze zou herstellen.

Vanuit het Zaad van mijn Wil dat zich in mijn Goddelijke Moeder bevond, vormde mijn Mensheid, die nooit gescheiden werd van mijn Godheid, het grote project van de menselijke wil in de Goddelijke Wil.

Mijn menselijke wil was één met mijn Goddelijke Wil. Hierdoor werden al mijn menselijke daden verenigd met de Goddelijke Wil.

Door de Goddelijke Wil was Ik op de hoogte van alle daden van alle generaties. Met mijn menselijke wil herstelde Ik hen en verenigde Ik hen in de Eeuwige Wil.

Geen enkele handeling kon Mij ontgaan. Zij werden allemaal door Mij in orde gebracht in het zeer zuivere Licht van de Allerhoogste Wil.

Ik kan zeggen dat de Verlossing Mij relatief weinig gekost heeft: mijn uiterlijk Leven, het Lijden van mijn Passie. Mijn Voorbeelden en mijn Woorden waren voldoende geweest en alles had snel kunnen gebeuren.

Om het grote project van de versmelting van de menselijke wil met de Goddelijke Wil te realiseren, om alle door de menselijke wil verbroken schakels te herstellen, moest Ik:

- mijn gehele innerlijk Leven,
- mijn gehele verborgen Leven,
- al mijn innerlijk Lijden

inzetten, hetgeen veel talrijker en intenser was dan mijn uiterlijk Lijden en nog steeds niet bekend is.

Ik heb niet alleen gebeden voor de vergeving van zonden en de redding en de bescherming van het menselijk leven, zoals Ik dat deed in mijn Passie.

Het ging echter om de vernieuwing van het gehele innerlijk van de mens. Ik moest de Zon van de Eeuwige Wil laten opgaan.

Deze zou met Kracht het hele innerlijk van de mens, zelfs zijn meest intieme vezels bereiken, hem naar de Schoot van mijn Hemelse Vader leiden en hem doen herboren worden in zijn Eeuwige Wil.

O, hoe veel gemakkelijker was het voor Mij om te bidden voor de redding van de mens dan om zijn innerlijk te herscheppen in mijn Goddelijke Wil!

En als Ik dat niet gedaan had, zou de Verlossing niet volledig geweest zijn en geen Werk dat een God waardig was.

Ik zou niet alle delen van de mens vernieuwd hebben.
ik zou ook de heiligheid in hem, die hij verloren was door zijn relatie met de Goddelijke Wil te verbreken, niet hersteld hebben.

Het project is al gerealiseerd. Maar vooraleer het bekend gemaakt wordt, moet de mens eerst weten dat hij door mijn Leven en mijn Passie vergeving en verlossing kan verkrijgen.

Dit maakt hem bereid om vervolgens te leren hoe Ik voor hem het grootste en belangrijkste heb afgedwongen:
de terugkeer van zijn wil in de Mijne.

Zo worden zijn edele afstamming en de brug tussen zijn wil en de Mijne hersteld. En zo vindt hij zijn oorspronkelijke staat terug.

Mijn dochter, mijn eeuwige Wijsheid had bepaald dat een hemels meisje, het heiligste van allemaal, aan de basis zou liggen van de nieuwe verheffing van de mens in mijn Goddelijke Wil.

Ik wil nu een andere mens laten binnentreden in de eeuwige verblijfplaatsen van mijn Wil door:

- haar wil aan de Mijne te verbinden,
- haar te verenigen met al mijn Daden,
- haar innerlijk terug te brengen naar de Zon van mijn Eeuwige Wil.

Hierdoor wil Ik door haar dit project openstellen voor de generaties, zodat iedereen die dit wil er toegang toe kan krijgen.

Tot nu toe konden de mensen genieten van de Vruchten van de Verlossing. Voortaan zullen zij verder kunnen gaan en zij zullen kunnen

genieten van de vruchten van 'Uw Wil geschiede op aarde zoals in de Hemel'.

Zij zullen het verloren Geluk terugvinden, die adel en die hemelse vrede, die de mens door zijn wil van de aardbodem heeft doen verdwijnen.

Dit is de grootste Genade die Ik de mens kan schenken. Want door hem terug te brengen naar mijn Wil, geef Ik hem al het Goede terug dat Ik hem bij zijn schepping gegeven had.

Wees dus aandachtig. Het gaat immers om het openen van een grote Bron van Weldaden voor al je broeders."

16-15 - 16 augustus 1923 - De redenen waarom Jezus wil dat Zijn Wil geschiedt. De Glorie die Hij daaruit put.

Ik vroeg me af:

"Waarom houdt de gezegende Jezus er zoveel van dat Zijn Wil geschiedt? Welke glorie kan Hij ontleen aan een arme en ellendige mens die zijn wil geeft aan de zo hoge, heilige en aanbiddelijke Wil van Jezus?"

Terwijl ik met zulke gedachten bezig was, **zei mijn lieve Jezus mij** met veel tederheid: "Mijn dochter, wil je het weten?"

Mijn Liefde en mijn Goedheid zijn zo groot dat, telkens wanneer een mens handelt volgens mijn Wil, Ik hem veel geef.

En om hem altijd veel te kunnen geven, wil Ik dat hij mijn Wil doet.

De ware reden waarom Ik wil dat de mens mijn Wil vervult, is dus dat hij Mij op die manier de mogelijkheid geeft om hem voortdurend te geven.

Mijn Liefde wil nooit rusten. Zij wil altijd rennen, naar de mens toe vliegen. En om wat te doen? **Om te geven.**

Wanneer *de mens mijn Wil doet*, komt hij dicht bij Mij en Ik dicht bij de mens: Ik geef en hij neemt. Maar *als de mens mijn Wil niet doet*, blijft hij op afstand van Mij. Hij wordt als een vreemde voor Mij. En zo kan hij niet ontvangen wat Ik hem wil geven.

Als Ik het hem toch zou geven, zou dat schadelijk en onverteerbaar voor hem zijn. Zijn ongepolijste en door zijn menselijke wil besmette smaakpapillen zouden niet in staat zijn om van de goddelijke Gaven te genieten en hen te waarderen.

Mijn verlangen is om hem voortdurend te geven.

De mensen die mijn Wil vervullen, vergroten mijn Glorie.

Het is een glorie die uit de Hemel neerdaalt en rechtstreeks terugkeert naar de voet van mijn Troon, vermenigvuldigd met de Goddelijke Wil die in deze mens aanwezig is.

Anderzijds is er de glorie die degenen die mijn Wil niet vervullen Mij zouden kunnen geven, indien deze er zou kunnen zijn. Dat zou een glorie zijn die Mij vreemd is, een glorie die Mij zelfs zou kunnen doen walgen.

Wanneer de mens zich oefent in het volbrengen van mijn Wil, geef Ik hem van het Mijne. En Ik leg in zijn werken:

- mijn Heiligheid, mijn Kracht, mijn Wijsheid,
- de Schoonheid van mijn werken,
- een onschatbare waarde.

Ik kan zeggen dat dit:

- vruchten zijn van mijn landerijen,
- de werken zijn van mijn hemelse Koninkrijk,
- de glorie is van mijn wettige kinderen.

Hoe zou een mens die al zijn krachten steekt in het vervullen van mijn Wil mij niet behagen! Hoe zou Ik de verrukkelijke Kracht van mijn Allerhoogste Wil in zijn werken niet voelen!

O, als de mensen het Goede van dit alles zouden kennen, zouden ze zich niet langer laten misleiden door hun eigen wil.

**16-16 - 20 augustus 1923 - De Heiligheid van het Leven in de
Goddelijke Wil laat uiterlijk niets wonderbaarlijks zien. Het
voorbeeld van de Allerheiligste Maagd**

Ik zei tegen mezelf: "Mijn goede Jezus zegt bewonderenswaardige dingen over zijn Wil, bijvoorbeeld dat er niets groters, hogers en heiliger is dan in zijn Wil te leven.

Als dat zo is, hoeveel bewonderenswaardige en sensationele dingen zou ik dan moeten volbrengen, zelfs uiterlijk!

Ik zie echter niets bevallig of opvallends in mezelf.

Integendeel, ik voel me de meest verachtelijke persoon, die niets goeds kan doen in vergelijking met de heiligen, die zoveel goeds, sensationele dingen en wonderen gedaan hebben

En Hij zegt dat het Leven in zijn Wil alle heiligen achter zich laat!"

Terwijl deze gedachten door mijn hoofd gingen, bewoog mijn Jezus zich in mij. En in zijn gebruikelijk Licht zei Hij mij:

Mijn dochter, wanneer heiligheid individueel is, voor een bepaalde tijd en plaats, vertoont zij uiterlijk meer wonderen. Dan kunnen de mensen van die tijd en plaats beter genieten van de Genade en het Goede die uit deze heiligheid voortkomen.

Daarentegen is de Heiligheid van het Leven in mijn Wil geen individuele heiligheid, gewijd aan het doen van iets Goeds op een bepaalde plaats, aan een bepaald volk en in een bepaald tijdperk.

Het is veeleer een Heiligheid die Goed moet doen aan alle mensen van alle plaatsen en alle tijdperken.

Het is een Heiligheid ondergedompeld in de eeuwige Zon van mijn Wil, die alles omvat en licht zonder woorden is, vuur zonder hout, een Heiligheid zonder rumoer, zonder rook.

Desondanks blijft deze Heiligheid de meest majestueuze, de mooiste en de meest vruchtbare. Haar Licht is zuiverder, haar warmte intenser.

Het beste beeld van deze Heiligheid is de zon die onze horizon verlicht:
Zij verlicht alles, maar zonder lawaai,
Zij is licht, maar spreekt niet.
Zij zegt niemand iets over:
- het goede dat zij doet,
- het zaad dat zij bevrucht,
- het leven dat zij aan alle planten geeft.
- het feit dat zij de vervuilde lucht zuivert door alles te vernietigen
wat gevaarlijk kan zijn voor de mens.

Zij is zo stil, dat zelfs de mensen die haar bij zich hebben, er geen
aandacht aan schenken. Toch blijft zij mooi en majestueus en blijft zij
goed doen aan allen.

Bovendien zou iedereen ontzet zijn als zij er niet was.
Het grote wonder van de vruchtbaarheid en het behoud van de natuur
zou dan immers ontbreken.

De Heiligheid van het leven in mijn Wil is veel meer dan de zon.

De rechtvaardige ziel die volledig geordend is in mijn Wil,
is *meer dan een leger in slagorde*.

Haar intelligentie

is geordend en verbonden met de eeuwige Intelligentie.

Haar hartslagen, haar genegenheden, haar verlangens
zijn gekenmerkt door eeuwige verbindingen.

Haar gedachten, haar wil en haar hele innerlijk, vormen een leger van
boodschappers die de hemel en de aarde vullen.

Zij zijn welsprekende stemmen en wapens,
die alle mensen verdedigen, en in de eerste plaats hun God.

Zij doen goed aan iedereen.

Zij vormen een echte Hemelse en Goddelijke Militie,
die voortdurend ter beschikking staat van de Allerhoogste Majesteit en
die altijd klaarstaat om zijn Bevelen te gehoorzamen.

Kijk naar mijn Moeder:

zij is het perfecte voorbeeld van het Leven in mijn Wil. Haar innerlijk was
volledig ondergedompeld in de eeuwige Zon van de Allerhoogste Wil.

Zij moest de Koningin zijn van de Heiligheid van de heiligen en de Moeder van alle mensen.

Zij droeg Mijn Leven voor hen en bijgevolg alle Goede Dingen.

Zij was als het ware verborgen in iedereen, en bracht hen Mijn Goede Dingen zonder zich te laten herkennen.

Meer dan de stille zon, bracht zij

- het Licht zonder woorden,

- het Vuur zonder lawaai,

- het Goede zonder zich te laten zien.

Geen enkel Goed kwam zonder haar.

Geen enkel wonder werd verricht zonder haar tussenkomst.

Door in mijn Wil te leven, bleef zij daarin verborgen.

Zij was en is nog steeds de Bron van alle Goede Dingen.

Zij was zo verdiept in God, zo verankerd in de Goddelijke Wil,

dat haar hele innerlijk baadde in de Zee van deze eeuwige Wil.

Zij kende het innerlijk van alle mensen en plaatste daar haar eigen innerlijk in, om alles in God te herschikken.

Het was immers het innerlijk van de mens, meer dan zijn uiterlijk,

dat moest hernieuwd worden en herschikt.

Aangezien het grootste deel van haar Werk in het innerlijk van de mens moest worden verricht, lijkt het alsof zij zich niet om het uiterlijk hoefde te bekommeren. Ze bekommerde zich echter evenzeer om uiterlijke als om innerlijke zaken.

Uiterlijk leek het alsof zij niets groots en sensationeels verrichtte.

Meer nog dan de zon bleef zij onopgemerkt en verborgen

- in de wolken van het Licht van de Goddelijke Wil.

Zo deden de heiligen ogenschijnlijk sensationelere dingen dan mijn eigen Moeder.

Maar wat zijn de grootste heiligen in vergelijking met Haar!

Zij zijn slechts kleine sterren in vergelijking met de grote Zon.

Als zij schitteren, is dat dankzij de Zon.

Ook al deed ze op het eerste gezicht geen sensationele dingen, zij bleef altijd mooi en majestueus.

Zij zweefde boven de aarde, volledig gericht op de Eeuwige Wil, die zij met Liefde en Intensiteit verrukte, zodat zij deze Wil, die de menselijke familie zo brutaal van de aarde verbannen had, uit de Hemel naar de aarde liet neerdalen.

Haar innerlijk was volledig geordend in de Goddelijke Wil.

Alles wat zij deed, haar gedachten, haar hartslagen, haar ademhalingen, waren charmante banden die het Eeuwige Woord naar de aarde trokken.

En zij won de competitie door het grootste Wonder te verrichten dat niemand anders kon verrichten.

Dat is wat jij moet doen, mijn dochter:
Mij zodanig aantrekken, om Mij zo sterk aan jouw innerlijk te binden, dat het volledig opnieuw geordend is in de Goddelijke Wil, opdat deze Wil uit de Hemel naar de aarde daalt om daar bekend te worden en te heersen zoals Hij in de Hemel heerst.

Hou je met niets anders bezig. Wie het belangrijkste moet doen, hoeft het minder belangrijke niet te doen. De deur staat open voor anderen om het minder belangrijke te doen, zodat alles volbracht wordt.

Ik weet wat nodig is, wat de tijd en de plaats is om mijn grote Werken bekend te maken, soms met uiterlijke wonderen.

Wat jou betreft, blijf altijd rondgaan in mijn Wil.
Vul de hemel en de aarde. Trek Mij zodanig aan dat Ik niet kan weerstaan aan het volbrengen van het grootste Wonder, nl. het Koninkrijk van mijn Wil onder de mensen te brengen.

16-17 - 28 augustus 1923 - Het is niet genoeg om te bezitten, je moet ook cultiveren wat je bezit.

Ik was erg bedroefd omdat ik mijn lieve Jezus moest missen.
Ook al riep ik Hem met al mijn krachten aan, Hij verwaardigde zich niet om naar zijn arme, kleine balling te komen.
O, wat is mijn ballingschap zwaar!

Mijn arm hart stierf van verdriet omdat Hij, die mijn leven is, niet kwam. Terwijl ik zo wegwijnde, kwam mijn biechtvader en op datzelfde moment bewoog Jezus zich in mij. Hij drukte krachtig op mijn hart en hij liet zich zien. Ik zei Hem: "Mijn Jezus, had U niet eerder kunnen komen?"

Nu ben ik verplicht te gehoorzamen.
Kom alstublieft terug wanneer ik U in de heilige Communie ontvang.
Dan zijn we alleen en vrij om samen te zijn."

Met een waardige en ontspannen houding zei Hij mij:
"Mijn dochter, wil je dat Ik de orde van mijn Wijsheid verbreek en mijn Kerk de autoriteit ontnem die Ik haar verleend heb?"

Terwijl Hij dit zei, liet Hij mij delen in zijn Lijden.
Even later zei ik Hem: "Zeg mij, mijn Liefde, waarom komt U niet en laat U mij zo lang wachten dat ik de hoop verlies dat U terugkomt en mijn ziel worstelt tussen leven en dood?"

Vol goedheid antwoordde Jezus mij: "Mijn dochter, Ik heb je tot eigenaar van mijn Wil gemaakt. Nu wil Ik dat je die niet alleen bezit, maar dat je Hem ook weet te cultiveren en te vermenigvuldigen.

Zo zullen jouw lijden, je waakzaamheid, je geduld en zelfs je gemis van Mij, dienen om de grenzen ervan in je ziel te beschermen en te verruimen. Het is niet genoeg om iets te bezitten, je moet ook weten hoe je het moet gebruiken.

Wat heeft een man eraan om een akker te bezitten als hij niet de moeite neemt om het te zaaien en te bewerken, om vervolgens de vruchten van zijn arbeid te oogsten?
Zelfs als hij de eigenaar van zijn akker is, zal hij niets te eten hebben als hij het niet bewerkt.

Het is dus niet het bezit dat de mens rijk en gelukkig maakt, maar het goed weten te bewerken wat hij bezit.

Hetzelfde geldt voor mijn Genade, mijn Gaven en in het bijzonder mijn Wil, die Ik als een Koning in jou heb geplaatst.

Hij eist dat je Hem voedt met jouw lijden en jouw daden.
Hij vraagt dat je, volledig aan Hem onderworpen, je Hem in alles de eer bewijst die Hem als Koning toekomt.

Door alles wat je doet en lijdt, geeft Hij je wat je nodig hebt om je ziel te voeden. Zo vergroten jij aan de ene kant en Ik aan de andere kant in jou de grenzen van mijn Allerhoogste Wil.

16-18 - 2 september 1923 - Naast het lijden door het gemis van Jezus, lijdt Luisa ook onder de kloof tussen God en de mensheid. Voorbereidingen voor oorlog.

Ik voelde een grote bitterheid vanwege het gemis van mijn geliefde Jezus. Erger nog, Hij liet zich slechts kortstondig zien, als een bliksemflits. Hij trok me uit mijn lichaam en verdween onmiddellijk. Hierdoor werd ik gedwongen om tragische dingen en geruchten over oorlog te zien.

Het was alsof men Italië erbij wilde betrekken. Staatshoofden namen contact op met andere staatshoofden en boden hen geld aan om zich in de oorlog te mengen.

Op een dag dat ik bijzonder veel leed, **zei Jezus mij** dat Hij mij sinds januari liet lijden om de naties te verlichten die:

- oorlog wilden voeren
- andere landen mee wilden slepen,
- hen geld aanboden om hen te lokken.

Wat een lijden was het voor mij om mijn lichaam te moeten verlaten om mensen te zien lijden en een nieuwe oorlog te zien ontstaan, en mijn Jezus niet bij mij te hebben om met Hem te praten en *zijn Genade af te smeken voor de ongelukkige mensheid*, zelfs ten koste van lijden.

Ik bracht meerdere dagen in deze toestand door en mijn hart kon het niet meer aan. Ik voelde niet alleen het verdriet dat ik bijna altijd van Jezus was beroofd, maar ik ervaarde nog een ander leed,
- een lijden dat zo groot was dat ik het niet kan beschrijven.

Toen liet Hij zich eventjes zien.

En, omdat Hij het niet meer kon verdragen, drukte Hij zich tegen mijn hart om daar zijn toevlucht en rust te zoeken.

Ik omhelsde Hem en ik zei Hem:

"Mijn Leven, Jezus, zeg me: Waarmee heb ik U beledigd dat U niet komt? En wat is dit lijden dat bovenop het lijden van het gemis van U komt en dat mij zo verschrikkelijk verscheurt?"

Met een bedroefde stem antwoordde Hij mij: "Mijn dochter, wilde je Mij echt beledigen zodat Ik Mij van jou zou afkeren?"

Ik antwoordde: "Nee, mijn Jezus, ik zou liever sterven dan U te beledigen."

Hij vervolgde: "Goed. Een dochter die altijd bij haar vader geweest is, moet aandachtig zijn om zijn geheimen en zijn manier van handelen te leren kennen. Ik ben al zo lang bij jou en begrijp je nog steeds niet waarom Ik afstand van je moet nemen?"

Je hebt het toch opgemerkt toen Ik in een flits naar je toe kwam, toen Ik je uit je lichaam haalde en je alleen achterliet om op de aarde rond te dwalen. Hoeveel tragische dingen heb je niet gezien, met als hoogtepunt de oorlogen die de naties aan het voorbereiden zijn.

Vorig jaar luidde Frankrijk, door zich tegen Duitsland te keren, een eerste alarmbel. Italië luidde een tweede bel door zich tegen Griekenland te keren. Een andere natie zal een derde alarm slaan door een oorlog te organiseren. Wat een verraad, wat een koppigheid!

Omdat Ik zo'n koppigheid niet kan verdragen, dwingt mijn Gerechtigheid Mij om Mij van je af te keren, zodat Ik vrij ben om te handelen.

Wat betreft het lijden dat je in je hart voelt en dat bovenop het leed komt dat je Mij moet missen, is niets anders dan het lijden dat de mensheid Mij berokkent door zich van Mij af te keren.

Wat je ervaart, is het vreselijke lijden dat mijn Hart ondergaat, vanwege deze scheiding.

Door de banden die je met Mij hebt,
- blijf je verbonden met de hele menselijke familie en
- ben je verplicht om dit lijden te voelen dat de menselijke generaties Mij bezorgen door zich van Mij af te scheiden met hun vreselijke zonden.

***Houd moed, verlies de hoop niet,
laat Mij mijn Gerechtigheid laten geschieden.***

Daarna zal Ik weer bij jou zijn en zullen we samen bidden en wenen om het lot van de arme mensheid, opdat zij niet langer op aarde ronddwaalt, maar terugkeert naar haar God.”

16-19 - 6 september 1923 - Waar de liefde ophoudt, verschijnt de zonde. De reden waarom Adam zondigde.

Ik was verlamd van pijn door het gemis van mijn lieve Jezus.

Het leek me zelfs dat zijn glimpen, flitsen of schaduwachtige verschijningen, afnamen.

Deze manifestaties waren mijn enige steun in mijn kwelling. Zij ondersteunden als kleine dauwdruppels de arme kleine plant van mijn ziel, verdord door zijn afwezigheid. En zij gaven haar een sprankeltje leven die haar ervan weerhield te sterven.

Ik had me echter neergelegd bij zijn Wil
Ik deed mijn best om mijn innerlijke handelingen verder te zetten, zoals in de tijd dat Ik met hem opsteeg in zijn Allerheiligste Wil.

Maar oh, wat ging dat moeizaam, zonder dat ik iedereen kon bereiken om offers aan mijn God te brengen namens iedereen.

Ik zei tegen Hem:

"Mijn Jezus, in uw Wil verenig ik mijn gedachten met de Uwe Uw Gedachten circuleren in alle geschapen intelligenties. Ik wil dat elke gedachte van de mensen in uw Gedachten, de Liefde neemt die in uw Intelligentie aanwezig is, zodat elke gedachte van de mensen wordt gedragen door de vleugels van de Liefde.

Moge deze vlucht de Hemel bereiken tot aan de Troon van de Allerhoogste Majesteit en zich vermengen met de eeuwige Liefde. En moge de Liefde van de Allerheiligste Drie-Eenheid op aarde neerdalen, op alle mensen.

Terwijl ik dit gebed en andere soortgelijke gebeden deed, bewoog mijn geliefde Jezus zich in mij en **Hij zei zuchtend:**

***Mijn dochter, je kunt niet zonder Mij zijn.
En nog minder kan Ik zonder jou zijn.***

Alles wat je in je hart voelt, ben Ik.

Je vurige verlangens, je zuchten, het martelaarschap dat je doormaakt omdat je Mij moet missen, dat alles ben Ik.

Het zijn mijn Hartslagen

- die in jou weerklinken
- die je laten delen in mijn Lijden en
- die Mij uit jouw ogen doen verdwijnen.

Maar wanneer mijn Liefde het niet meer aankan en mijn Gerechtigheid overstijgt haar, dan dwingt zij Mij om Mij opnieuw aan jou te tonen.

Terwijl Hij dit zei, liet Hij zich zien. O, wat voelde ik me herboren!

Hij voegde eraan toe: “Mijn dochter,
jij hebt Mij een verblijfplaats op aarde gegeven in jezelf.

Tegelijkertijd bewaar Ik je in de Hemel, in mijn Hart.

De Godheid verheugt zich in de kleine dochter van de Allerhoogste Wil, die bij Hem in de Hemel is.

Omdat we ons klein dochtertje in de Hemel en op aarde hebben, is het niet langer nodig om de aarde te vernietigen

- zoals de Gerechtigheid zou willen en
- zoals de mensen verdienen.

Hooguit zullen steden verdwijnen,

- zal de aarde op verschillende plaatsen opengaan, waardoor plaatsen en mensen zullen verdwijnen,
- oorlogen zullen de mensen verminderen.

Maar uit respect voor onze kleine dochter, aan wie Wij de zending gegeven hebben om onze Wil op aarde te laten leven, zullen Wij deze aarde niet vernietigen.

Bewapen je dus met moed.

En verlies de moed niet te veel tijdens mijn afwezigheid.

Weet dat Ik niet lang weg kan blijven vooraleer Ik naar jou terugkeer.

En jij, ***blijf Mij altijd beminnen,***

- in de eerste plaats voor jezelf en

- ook voor al onze dierbare broeders.

Wil je eigenlijk weten waarom Adam gezondigd heeft?

Dat kwam omdat hij vergat dat Ik hem beminde, en van Mij te beminnen.

Dat was de belangrijkste oorzaak van zijn val. Als hij had beseft dat Ik zeer veel van hem hield en dat hij de plicht had om Mij te beminnen, zou hij nooit besloten hebben van Mij ongehoorzaam te zijn.

Eerst hield de liefde op, daarna kwam de zonde.

Toen Adam ophield met zijn God te beminnen,

hield ook de ware liefde voor zichzelf op.

Zijn ledematen en krachten kwamen in opstand tegen hem.

Hij verloor zijn heerschappij. De orde verdween en hij werd bang.

De ware liefde voor andere mensen hield ook op.

Ik had hem nochtans geschapen met dezelfde Liefde als deze die tussen de goddelijke Personen heerst: de Liefde waardoor de éne het beeld is van de andere, zijn Geluk, zijn Vreugde en zijn Leven.

Toen Ik op aarde kwam, was het daarom het belangrijkste voor Mij ***dat zij elkaar zouden beminnen, zoals zij door Mij werden bemind,*** zodat de Liefde van de Allerheiligste Drie-Eenheid op aarde zou blijven vertoeven.

Vergeet bij al je lijden en ontberingen nooit:

- dat Ik zeer veel bemin,

zodat jij nooit vergeet Mij te beminnen.

Bovendien *heb je als dochter van onze Wil de taak om Mij in naam van iedereen te beminnen.*
Zo zal je in orde blijven en voor niets bang zijn.

16-20 - 9 september 1923 - De Goddelijke Wil is de hel voor de duivel. Hij kent Hem alleen maar om Hem te haten.

Ik had schrik dat het misschien niet mijn geliefde Jezus was die tot mij sprak en mij zoveel sublieme Waarheden openbaarde, vooral over de Goddelijke Wil.

Het was misschien de duivel die me wilde misleiden door me heel hoog te brengen om me vervolgens in de afgrond te storten.

Ik zei: "Mijn Jezus, bevrijd mij uit de handen van de vijand.
Ik wil niets anders dan mijn ziel redden."

De gezegende Jezus bewoog in mij. ***En Hij zei mij:***

"Mijn dochter, waarom ben je bang? Weet je niet dat hetgeen de helse slang het minst over Mij weet, mijn Wil is? In feite wilde hij Hem niet vervullen en daardoor heeft hij Hem niet gekend, noch bemind.

Nog minder heeft hij zijn geheimen doorgrond om alle effecten en waarde ervan te kennen. En aangezien hij Hem niet kent, hoe kan hij er dan over spreken? Wat hij het meest verafschuwt, is dat de mens mijn Wil doet.

Het kan hem niet schelen dat de ziel bidt, biecht, de Communie ontvangt, boete doet of wonderen verricht.

*Door zijn rebellie tegen mijn Wil werd de hel in hem gecreëerd,
vandaar zijn ongelukkige toestand en de woede die hem verteert.
Zo is mijn Wil voor hem de hel*

En telkens wanneer hij een ziel ziet die *zich onderwerpt aan mijn Wil, en de kwaliteiten, de waarde en de heiligheid ervan kent,*
voelt hij zijn hel verdubbelen.

Want hij ziet het paradijs, het geluk en de vrede die hij verloren heeft, in deze ziel ontstaan.

Hoe meer mijn Wil bekend wordt, hoe meer hij gekweld en woedend wordt. Hoe kan hij je dan over mijn Wil spreken, Hij die zijn hel vormt! Als hij je over Hem spreekt, willen zijn woorden de hel in jou vormen. Want hij kent mijn Wil alleen om Hem te haten en niet om Hem te beminnen.

Wat gehaat wordt, kan geen geluk of vrede brengen.

Aangezien zijn woorden geen genade bevatten, hoe zou hij dan de genade kunnen overbrengen om mijn Wil te doen?

16-21 - 14 september 1923 - De mens is geschapen om voortdurend om God heen te draaien, net zoals de aarde voortdurend om de zon draait.

Ik dacht na over de manier waarop alles rondom de zon draait: de aarde, wijzelf, de zee, de planten, alles. En omdat wij rond de zon draaien, worden wij door haar verlicht en ontvangen wij haar warmte.

Zo straalt de zon haar brandende stralen op ons uit. En wij, samen met de hele schepping, draaien rond de zon, genieten van haar licht en ontvangen een deel van haar weldaden.

Hoeveel wezens draaien er niet rond de Goddelijke Zon?

Ze doen het allemaal:

- alle engelen, de heiligen,
- de mensen, alle geschapen dingen,
- inclusief de Koningin-Moeder, die daar de eerste plaats inneemt door zoveel mogelijk de Stralen van de eeuwige Zon te absorberen.

Terwijl ik zo nadacht, bewoog mijn goddelijke Jezus zich in mij. Hij trok me dicht tegen zich aan en *Hij zei:*

"Mijn dochter, dat was precies het doel waarvoor Ik de mens geschapen heb: *dat hij altijd rondom Mij zou draaien en dat Ik, zijn Zon, geplaatst in het Centrum van zijn omwentelingen, hem zou bestralen :*

- met mijn Licht, mijn Liefde,
- met mijn gelijkenis en mijn Geluk.

Bij elke omwenteling rondom Mij wilde Ik hem steeds nieuwe voldoening, nieuwe schoonheid en steeds vurigere pijlen geven

Vooraleer de mens zondigde, was de Godheid voor hem niet verborgen. Omdat hij om Mij heen draaide, was hij mijn Weerspiegeling en dus was hij een klein lichtje. Het was natuurlijk dat, terwijl Ik de grote Zon was, zijn kleine lichtje gevoed werd door mijn Licht.

Zodra hij echter zondigde, hield hij op om met rondom Mij te cirkelen. En als gevolg daarvan

- werd zijn kleine lichtje donkerder,
- werd hij blind en verloor hij zijn vermogen om mijn Godheid in zijn sterfelijk lichaam te zien, voor zover dat mogelijk is voor een mens.

Vervolgens, toen Ik de mens kwam verlossen,

huwde Ik met zijn sterfelijk lichaam om Mij door hem te laten zien,

- niet alleen omdat hij in zijn lichaam had gezondigd en ik in dat lichaam verzoening zou brengen,
- maar ook omdat hij mijn Godheid niet meer kon zien in zijn lichaam.

Dit is zo waar dat mijn Godheid, die in mijn Mensheid woonde, slechts enkele stralen van mijn Godheid voor hem kon vrijgeven.

Zo zien we hoe groot het kwaad van de zonde is:

Ze heeft de mens ertoe gebracht

- *zich niet langer op zijn Schepper te richten,*
- *het doel van zijn schepping te dwarsbomen en*
- *het Licht in duisternis en Schoonheid in lelijkheid te veranderen.*

De zonde is zo'n groot kwaad dat Ik, *ondanks mijn Verlossing,* de mens niet het vermogen heb kunnen teruggeven om de Godheid in zijn sterfelijke lichaam te zien.

Dat zal pas mogelijk zijn wanneer hij, verslagen en verpulverd door de dood, op de dag van het Oordeel zal aankomen.

Wat zou er gebeuren als de schepping niet meer om de zon zou draaien?

Alles zou op zijn kop staan, alles zou zijn licht, harmonie en schoonheid verliezen. De een zou tegen de ander botsen. En zelfs als de zon aanwezig zou blijven, zou ze als dood zijn voor de schepping omdat deze niet meer rondom haar zou draaien.

De mens hield op om rondom zijn Schepper te draaien door de erfzonde. Hij verloor bijgevolg de orde waarin hij leefde, de heerschappij over zichzelf, zijn Licht.

Telkens wanneer hij zondigt, houdt hij:

- niet alleen op met rondom zijn God te draaien,
- ook op van te draaien rondom de Verdiensten van de Verlossing, Deze staan als een nieuwe Zon voor hem klaar om hem vergeving en redding te schenken.

Weet je wie er nooit ophoudt om rondom Mij te cirkelen?

Degene die Mijn Wil vervult en in Hem leeft.

Hij rent altijd, hij stopt nooit en hij ontvangt alle uitstraling van mijn Mensheid en bepaalde glimpjes van mijn Godheid."

16-22 - 21 september 1923 - Met het oog op toekomstige generaties wordt Luisa's trouw getoetst door de Liefde, het Kruis en de Goddelijke Wil.

Ik was vervuld van bitterheid vanwege het gemis van mijn lieve Jezus. Alles leek voor mij voorbij, ik had bijna geen hoop meer dat Hij zou terugkeren naar zijn arme kleine balling.

Mijn hart brak van pijn bij de gedachte dat ik Hem nooit meer zou zien, Hij die zijn Leven met mij gedeeld had en mijn ware Leven was.

Nu was mijn Leven van mij gescheiden:

"Mijn Jezus, hoe wreed hebt U mij gedood. Zonder U voel ik het lijden van de hel: terwijl ik sterf, word ik gedwongen te leven."

Terwijl ik me in deze vreselijke toestand bevond, bewoog mijn altijd vriendelijke Jezus zich in mij. Hij strekte een arm uit om me vast te houden en me terug tot leven te wekken.

Hij zei mij: "Mijn dochter, mijn Wil wilde de zaken met jou verduidelijken. Er wordt rekening gehouden met het feit dat al mijn Eigenschappen in mijn Werken ingezet worden.

Wanneer toekomstige generaties zullen zien wat Ik allemaal in jou heb gestort heb en als ze, verblind, **zullen zeggen:**

"Hoe kon ze dit niet doen na alles wat ze ontvangen heeft!",

zal **mijn Gerechtigheid** hen laten zien

wat Zij je heeft laten ondergaan en **tegen hen zeggen:**

"Ik heb haar door het vuur van mijn Gerechtigheid laten gaan en Ik heb haar trouw bevonden.

Hierdoor kon mijn Liefde haar weg vervolgen."

Het **eerste dat** bijgedragen heeft om je te rechtvaardigen is **mijn Liefde**. ***Hoeveel beproevingen*** heeft Zij je niet laten ondergaan om zeker te zijn van jouw liefde?

Het tweede was het **het Kruis** dat je zwaar op de proef stelde, zodanig dat mijn Wil, geleid door mijn Liefde en door het Kruis, in jou neerdaalde en je in Hem liet leven.

Mijn jaloerse **Wil** wou niet achterblijven bij mijn Liefde en het Kruis. Daarom trok Hij zich terug om te zien of je zonder Mij in mijn Wil zou blijven rondgaan.

Toen ik dat hoorde, **zei ik tegen Hem:** "Ah! Hoe had ik zonder U kunnen doorgaan? Ik miste het Licht.

En zelfs als ik begonnen was, had ik het niet kunnen volbrengen.

Want Hij die alles in mij aanwezig maakt en wil dat ik alles voor iedereen doe, door mij alle banden tussen de Schepper en de schepping te laten omarmen, was niet bij mij.

Mijn geest zweefde in de leegte zonder iemand te zien.
Hoe had ik dan het doel kunnen bereiken?"

Jezus vervolgde:

"Je was begonnen en je verdriet omdat je niet in staat was om het af te maken, deed de rest: daar is moed en trouw voor nodig.

Met een beetje beproeving word je steeds zekerder.

Zelfs mijn Moeder Koningin werd niet gespaard.

Had jij dan gespaard willen worden?"

Eventjes later kwam Hij terug. Hij liet zich aan mij zien in het midden van een cirkel en Hij nodigde de zielen uit om op deze cirkel te lopen.

Ik voegde me bij de anderen om steeds verder te lopen op deze cirkel.

Mijn lieve **Jezus zei mij:** "Mijn dochter, deze cirkel vertegenwoordigt mijn Eeuwige Wil, die het grote wiel van de Eeuwigheid omvat.

Alles wat zich binnenin bevindt, is niets anders dan wat mijn Mensheid deed in de Goddelijke Wil met als doel te bemiddelen, zodat mijn Wil op aarde kan geschieden zoals in de Hemel.

Alles is voorbereid. Er hoeft niets meer te gebeuren, behalve de deuren te openen en mijn Wil bekend te maken, zodat de zielen er bezit van kunnen nemen.

Toen Ik naar de aarde kwam om de mens te verlossen, werd over Mij gezegd dat Ik *de redding en de ondergang van velen zou zijn.*

Hetzelfde kan nu worden gezegd: **mijn Wil** zal

- *ofwel de bron van grote heiligheid zijn,*
- omdat mijn Wil van een absolute Heiligheid is
- *of de ondergang van velen zijn.*

Terwijl de ziel zich op deze cirkel voortbeweegt, is het noodzakelijk dat zij altijd naar binnen kijkt, nooit naar buiten.

Want in haar binnenste bevinden zich

- het Licht, de Kennis, mijn Kracht,
- mijn Daden, evenals de Hulp, de Aantrekkingskracht en het Leven, zodat de ziel het Leven van mijn Wil in zich kan ontvangen.

Buiten is er niets van dit alles.
De ziel vindt daar duisternis en valt in de afgrond.

Wees daarom aandachtig. Houd je blik altijd gericht op mijn Wil en je zal de volheid van de Genade vinden om in Hem te leven.

16-23 - 4 oktober 1923- De Goddelijke Wil is overal. Opdat Zij het Leven van de ziel zou worden, moet deze haar wil laten verdwijnen door zich onder te dompelen in de Goddelijke Wil.

Ik voelde me tot niets herleid door het lijden van Jezus' afwezigheid. En ik had de droevige gedachte dat Hij niet meer zou terugkomen. O, wat was het pijnlijk om te denken dat ik nooit meer degene die mijn hele leven, mijn vreugde en mijn goedheid is, zou terug zien..

Terwijl ik deze pijnlijke gedachten koesterde, bewoog mijn lieve Jezus zich in mij. **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, hoe zou ik je kunnen verlaten *nu mijn Wil gevangen zit in jouw ziel*, waar Hij al je daden leven geeft en zijn Leven als in zijn Centrum plaatst?"

Zo bevindt zijn Leven zich op een plaats op aarde.

Ach, als mijn Leven niet op aarde was, zou mijn Gerechtigheid zich met zoveel woede uitstorten dat Hij haar zou vernietigen.

Toen ik deze woorden hoorde, **zei ik Hem:**

"Mijn Jezus, uw Wil is overal en U zegt dat Hij in mij gevangen zit?"

Hij antwoordde: "Hij is inderdaad overal door zijn Onmetelijkheid, door zijn Alomtegenwoordigheid, door zijn Macht.

Als een Koning onderwerpt Hij alles aan zich.

En Hij laat niemand ontsnappen aan zijn Heerschappij.

Maar als het Leven waarin de mensen hun leven onderdompelen, om zo het Leven van de Goddelijke Wil op aarde te vormen, dat bestaat niet. Voor degenen die mijn Wil niet vervullen, is het alsof mijn Wil niet bestaat.

Het is alsof:

- iemand water in zijn kamer heeft staan maar er niet wil van drinken,
- of iemand een warmtebron heeft maar er niet dichtbij wilde komen om zich op te warmen,
- of iemand brood tot zijn beschikking heeft maar het niet wil eten.

Door *geen gebruik te maken* van deze middelen die hem ter beschikking staan om in leven te blijven, zou hij kunnen sterven van dorst, kou en honger. Als hij er maar *zelden gebruik van* zou maken, zou hij zwak en ziek worden. Als hij er *elke dag gebruik van* zou maken, zou hij gezond en sterk zijn.

Als je iets bezit, moet je weten hoe je het moet gebruiken en het op de juiste manier gebruiken. Alleen dan kan je er voordeel uit halen.

Hetzelfde geldt voor mijn Wil:

opdat Hij het Leven van een ziel wordt, moet deze haar eigen wil laten verdwijnen door deze onder te dompelen in de Mijne.

Haar wil mag niet meer bestaan.

Mijn Wil moet als eerste daad bezit nemen van al haar handelingen en zich aan haar geven:

- *hetzij als water*

om haar dorst te lessen met zijn hemels en goddelijk water,

- *of als vuur*, niet alleen om haar te verwarmen, maar om het menselijke in haar te vernietigen en te vervangen door het Leven van mijn Wil,

- *of als voedsel*, om haar te voeden en haar sterk en in perfecte gezondheid te brengen.

O, hoe moeilijk is het om een mens te vinden die bereid is al zijn rechten op te geven om alleen mijn Wil het recht te geven om in hem te heersen!

Bijna allemaal willen ze iets van hun eigen wil behouden. En omdat mijn Wil niet volledig in hen heerst, kan Hij zijn Leven niet vormen in hen.

16-24 - 16 oktober 1923 - Opdat de Goddelijke Wil in een mens kan neerdalen, is het noodzakelijk dat de menselijke wil, ontdaan van al het menselijke, zich naar de Hemel verheft. De taak van de ziel die in de Goddelijke Wil leeft.

De pijn van het gemis van mijn Jezus werd steeds sterker in mijn arm hart. Wat waren mijn nachten zonder Hem lang! Zij leken me eeuwige nachten zonder sterren en zonder zon. Het enige wat mij restte was zijn liefdevolle Wil, waarin ik mij overgaf en waarin ik mijn rust vond.

"Ach, Jezus, Jezus, kom in mijn gekweld hart.
Want ik kan niet zonder U leven!"

Terwijl ik zwom in de zee van lijden die het gemis van mijn Jezus mij bezorgde, bewoog Hij zich in mij. Hij nam mijn handen in de Zijne, drukte hen stevig tegen zijn Hart en **Hij zei mij:**

***"Mijn dochter, opdat mijn Wil op aarde kan neerdalen,
is het noodzakelijk dat jouw wil zich naar de Hemel verheft.***

En opdat deze naar de Hemel kan stijgen en in het hemelse Vaderland kan leven, *is het noodzakelijk dat zij leeg is:*

- *van alles wat menselijk is,*
- *van alles wat niet heilig, niet zuiver en niet integer is.*

Geen enkele ziel komt in de Hemel binnen, om daar in gemeenschap met Ons te leven, als zij niet vergoddelijkt is en volledig in Ons getransformeerd is.

Van zijn kant kan mijn Goddelijke Wil niet op aarde neerdalen
- en er zijn Leven brengen zoals in zijn eigen centrum,
als hij daar geen menselijke wil vindt die van alles ontdaan is,
- om deze te kunnen vullen met al zijn Goede Dingen.

Deze menselijke wil is dan niets anders dan een zeer dunne sluier
die dient om Mij te verbergen, zoals een geconsacreerde Hostie waarin Ik mijn Leven leg. Ik doe daarin al het Goede dat Ik wil:
Ik bid, Ik lijd, Ik geniet.

En de Hostie verzet zich niet, Zij laat Mij vrij.

Haar rol is om tot mijn beschikking te staan

- om Mij verborgen te houden en

- om in stilte mijn sacramenteel Leven te bewaren.

Dat is waar jij en ik nu staan:

- jouw wil komt naar de Hemel en de Mijne daalt neer op aarde,

- jouw wil mag geen eigen leven, geen bestaansredenen meer hebben.

Zo was het ook met mijn Mensheid: Hoewel ik een menselijke wil had, was hij volkomen stil en volledig toegewijd aan het tot leven brengen van mijn Goddelijke Wil.

Hij besliste niets uit zichzelf, zelfs niet over mijn ademhaling: ook dat, werd door mijn Goddelijke Wil geregeld.

Daarom regeerde de Eeuwige Wil over mijn aardse Mensheid,

- zoals Hij dat in de Hemel doet.

En Hij leefde zijn Leven op aarde in mijn Mensheid.

Mijn menselijke wil was volledig opgeofferd aan de Goddelijke Wil,

Wanneer de tijd daar was, smeekte hij om de Goddelijke Wil op aarde te laten neerdalen om daar te leven te midden van de mensen, precies zoals Hij dat in de Hemel doet.

Wil je niet dat mijn Wil de eerste plaats inneemt op aarde?

Terwijl Hij sprak, had ik het gevoel dat ik in de Hemel was.

En daar kon ik vanuit één enkel punt alle generaties zien.

Ik boog mij neer voor de Allerhoogste Majesteit

Ik nam de *Liefde* die door de Goddelijke Personen werd gedeeld, en de *Heiligheid van hun Wil*.

En ik bood deze aan Hen aan in naam van alle mensen, als een teruggave van Liefde en onderwerping, die zij aan hun Schepper moeten geven.

Ik wilde de Hemel met de aarde verenigen, de Schepper met de mens, zodat zij de kus van de vereniging van hun wil konden uitwisselen.

Mijn Jezus voegde eraan toe:

"Dat is jouw taak:

- *in Ons leven,*
- *je alles toe-eigenen wat van Ons is en*
- *het aan Ons te geven in naam van je broeders.*

Zo zullen Wij, aangetrokken door wat van Ons is,

- verbonden zijn met de menselijke generaties en
- hen opnieuw de opperste kus geven van de vereniging van hun wil met de Onze, zoals het was bij de Schepping.

16-25 - 20 oktober 1923 - De ziel is het veld waar Jezus werkt, zaait en oogst.

Ik voelde me innerlijk volledig vernietigd.

Het gemis van Hem dompelde me onder in de diepste vernedering.

Zonder Jezus voelde ik het binnenste van mijn ziel verwoest.

Al het Goede in mij leek te vervallen en te sterven.

"Mijn Jezus, mijn Jezus, wat is het pijnlijk om U moeten missen!

Oh, hoe bloedt mijn hart bij het zien dat alles in mij sterft omdat Hij die het Leven is en die als enige Leven kan geven, niet bij mij is."

Terwijl ik me zo voelde, kwam mijn lieve Jezus uit mijn binnenste tevoorschijn. Hij legde zijn handen op mijn hart en drukte er stevig op.

Hij zei mij: "Mijn dochter, *waarom maak je je zo druk?*

Geef je over aan Mij en laat Mij doen.

Wanneer het je lijkt alsof alles in je aftakelt en sterft, zal uw Jezus alles weer tot leven brengen, maar dan nog mooier en vruchtbaarder.

De ziel is het veld waarin Ik werk, zaai en oogst.

En mijn favoriete akker is de ziel die leeft in mijn Wil.

Op dat veld is mijn Werk zeer aangenaam.

Ik zit niet helemaal onder de modder wanneer Ik zaai.

Want mijn Wil heeft dit veld veranderd in een veld van Licht.

De grond is maagdelijk, zuiver en hemels.
En Ik heb veel vreugde bij het zaaien van kleine lichtjes,
een beetje zoals de dauw die de Zon van mijn Wil vormt.

O, wat is het mooi om dit veld helemaal bedekt te zien met lichtdruppels,
die geleidelijk groter worden en vele zonnen zullen vormen.
Het is een betoverend schouwspel.

De hele Hemel is erdoor betoverd.
Iedereen kijkt aandachtig toe hoe de hemelse Boer dit veld bewerkt
- met zoveel vakmanschap,
- met een zaad dat zo edel is dat het in zonnen zal veranderen.

Mijn dochter, dit veld is van Mij en Ik doe ermee wat Ik wil.
*Wanneer de zonnen gevormd zijn, pluk Ik ze en breng Ik ze naar de
Hemel als de mooiste veroveringen van mijn Wil.*

Daarna ga Ik terug aan het werk op dit veld en zet Ik alles op zijn kop.
Dan voelt de kleine dochter van mijn Wil dat alles ten einde loopt,
dat alles in haar sterft.

In plaats van de zonnen die zo schitterend stralen, ziet ze alleen de
lichtdruppels die Ik aan het zaaien ben. En ze denkt dat alles aan het
vergaan is.

Wat een vergissing: de nieuwe oogst is in aantocht.
En omdat Ik die nog mooier wil maken dan de vorige,
zaai Ik overvloediger, zodat Ik mijn oogst kan verdubbelen.

Op het eerste gezicht lijkt het werk moeilijker en lijdt de ziel meer.
Maar dit lijden komt voort uit de spadezwaaien waardoor het zaad dieper
in de aarde zal doordringen en veiliger zal ontkiemen voor meer
vruchtbaarheid en schoonheid.

Begrijp je niet dat nadat een akker geoogst is, een akker er verwoest en
arm uitziet? Maar nadat hij opnieuw is ingezaaid, bloeit hij nog mooier
dan voorheen.

Laat Mij daarom Mijn werk doen.

*Door in mijn Wil te leven, zal je altijd met Mij aan het werk zijn.
We zullen samen kleine druppeltjes licht zaaien.
We zullen wedijveren om te zien wie van ons het meest zaait.
Zo zullen we plezier hebben, soms zaiend, soms rustend,
maar **altijd samen**.*

Ik weet, Ik weet wat je grootste angst is: dat Ik je zal verlaten.
Nee, nee, ik verlaat je niet!
Wie in mijn Wil leeft, is onafscheidelijk van Mij.

Ik zei Hem:

"Mijn Jezus, in het verleden zei U mij altijd dat wanneer U niet kwam, dat was omdat U het volk wilde straffen. Maar nu is dat niet de reden waarom je niet komt, maar om andere redenen."

Jezus antwoordde zuchtend:

"De straffen zullen komen, ze zullen komen!
Ach, als je eens wist!" Na deze woorden verdween Hij.

16-26 - 30 oktober 1923 - De ziel die leeft in de Goddelijke Wil wordt gevoed door de vlammen van Jezus. Zij moet gezuiverd worden door het zuiverste Licht van de Goddelijke Wil en aan de stralen van zijn brandende en eeuwige Zon blootgesteld worden, om vergoddelijkt te worden.

Ik leef nog steeds vol bitterheid, mijn hart versteend van pijn door het gemis van mijn lieve Jezus.

Ik voel me levenloos omdat Hij, die het ware Leven is, niet bij mij is.
Ik zeg vaak: "Zeg mij, o mijn allerhoogste en enige God, waarheen hebt U uw schreden gericht, zodat ik U kan vinden door hen te volgen?"

Ach, op afstand

- kus ik uw Handen die mij met zoveel Liefde omhelsden en tegen uw Hart drukten,
- aanbid en kus ik dit Gelaat dat zich met zoveel gratie en schoonheid aan mij toonde, hoewel het zich nu ver van mij verbergt.

Zeg me, waar bent U? Welke weg moet ik nemen om U te vinden?
Wat moet ik doen? Waarmee heb ik U beledigd, dat U zo ver van mij weggevlucht bent? U hebt me gezegd dat U me nooit zou verlaten, maar toch hebt U me verlaten.

Ach, Jezus, Jezus, kom terug
- naar degene die niet zonder U kan leven,
- naar je kleine dochter, naar de kleine balling!

Wie zou alle klaagzangen en dwaasheden kunnen vertellen die ik zo heb uitgesproken!

Toen ik op het punt stond het bewustzijn te verliezen, zag ik een duif in vuur en vlam en zeer lijdend. Naast haar was iemand die haar met zijn brandende adem voedde met zijn vlammen en belette om ander voedsel tot zich te nemen.

Hij hield haar stevig vast en stond zo dicht bij haar bek dat ze niets anders kon doen dan ademen en de vlammen inslikken.
De arme duif leed een martelaarschap.
Ze werd veranderd in de vlammen waarmee ze werd gevoed.

Ik was verrast toen ik dit tafereel zag.
Mijn lieve Jezus bewoog zich in mij en **Hij zei:**

"Mijn dochter, waarom ben je bang dat Ik je zal verlaten?
Om jou te verlaten, zou Ik Mijzelf moeten verlaten, wat onmogelijk is.
Zelfs met al mijn Macht is het onmogelijk voor Mij om Mijzelf te verlaten.

Hetzelfde geldt voor iedereen die in mijn Wil leeft. Hij kan niet van Mij gescheiden worden en Ik kan Mij van hem niet losmaken.

Meer nog, Ik voed hem voortdurend met mijn vlammen.
Heb je die duif niet gezien die helemaal in vuur en vlam stond?
Zij was het beeld van je ziel.
En degene die haar voedde met zijn brandende adem, was Ik.
Ik geniet er zo van wanneer Ik met mijn adem de vlammen die uit mijn Hart ontsnappen, als voedsel geef aan hen die in mijn Wil leven!

Weet je niet dat ***dat wie in mijn Wil leeft, gezuiverd moet worden door zijn zeer zuiver Licht?***

Dat is meer dan onder een pers geplaatst worden. Want zelfs als de pers alles tot kruimels vermaalt, blijft er nog altijd iets achter.

Wanneer iets door het zeer intense licht van mijn Wil gefilterd wordt, blijft er niets meer over.

Alles is helder, zoals het Licht dat het gefilterd heeft.

In de ziel die in mijn Wil leeft, of zij nu denkt, spreekt of liefheeft, wordt alles gezuiverd door het zeer zuivere Licht van mijn Wil.

En dat is een grote eer voor haar.

Er mag geen verschil zijn tussen wat zij doet en wat Wij doen.

Alles moet hand in hand gaan, alles moet gelijk zijn.

Terwijl Jezus dit zei, bevond ik me buiten mijn lichaam, in een tuin waar ik, vermoeid, onder een boom ging zitten om uit te rusten.

Maar de zonnestralen waren zo fel dat ik het gevoel had te verbranden.

Ik wilde onder een boom gaan zitten met meer bladeren, die meer schaduw gaf, om geen last te hebben van de zon. Maar een stem die volgens mij van Jezus kwam, waarschuwde me om dat niet te doen.

Zij zei me:

"Iedereen die in mijn Wil leeft, wordt blootgesteld aan de stralen van de brandende en eeuwige Zon:

- om van het Licht te leven
- om alleen het Licht te zien en
- om alleen het Licht aan te raken.

Dit brengt de ziel tot vergoddelijking.

Pas wanneer de ziel vergoddelijkt is, kan je zeggen dat zij in mijn Wil leeft.

Ga liever onder die boom vandaan.

En kom wandelen in de hemelse tuin van mijn Wil.

Door diep in jou binnen te dringen, zal de Zon je kunnen
- in Licht veranderen en
- de aanraking van de Vergoddelijking geven."

Ik begon dus te wandelen. Maar terwijl ik dat deed, dwong gehoorzaamheid me om terug te keren naar mijn lichaam.

16-27 - 5 november 1923 - Ik vorm mijn Leven in de Hostie, maar de Hostie geeft Mij niets. De sacramentele sluier vormt als het ware een spiegel waarin Jezus levend en zeer reëel aanwezig is. Jezus vormt zijn echt Leven, niet zijn mystiek leven, in de ziel die in zijn Wil leeft.

Ik voelde me beklemd omdat ik mijn lieve Jezus moest missen en ook omdat mijn biechtvader me de absolutie had geweigerd.

Hij had dit gedaan omdat ik niet genoeg vertrouwen had gehad om me voor hem open te stellen en omdat ik "cattiva" [slecht meisje] was.

Dus nadat ik de heilige Communie had ontvangen, gaf ik me over in de armen van mijn lieve Jezus en ik zei Hem:

"Mijn Liefde, help me, laat me niet in de steek.

Je weet in welke toestand ik verkeer

- omdat ik uw aanwezigheid moet missen, en ook
- omdat de mensen mij, in plaats van mij te helpen, het ene leed na het andere berokkenen.

Ik heb niemand anders dan U om mijn verdriet over het verlies van U te uiten. Dat zou je er nog meer toe moeten aanzetten

- om mij niet in de steek te laten,
- om de arme verlatene gezelschap te houden, die de dood beleeft in haar harde ballingschap.

Jij, die de Priester bij uitstek bent,

- geef mij absolutie,
- zeg me dat je de zonden in mijn ziel vergeeft,
- laat me je zeer zachte Stem horen die me Leven en vergeving schenkt.

Terwijl ik zo mijn verdriet bij Jezus uitstortte, toonde Hij zich in mijn innerlijk. ***En de sacramentele sluier vormde een soort spiegel waarin Hij levend en echt aanwezig was.***

Hij zei mij:

"Mijn dochter, deze spiegel is gevormd door de gedaanten van het brood dat Mij gevangen houdt in de Hostie. Ik vorm mijn Leven in de Hostie, maar de Hostie geeft mij niets: geen genegenheid, geen hartslag, niet het kleinste "ik bemin U". Zij is als de dood voor Mij. Ik blijf alleen, zonder enige vorm van vergoeding.

Bijgevolg is mijn Liefde ongeduldig om naar buiten te komen,
- om deze spiegel te breken,
- om af te dalen in de harten
om daar de wederliefde te vinden die de Hostie Mij niet kan geven.

Maar weet je waar Ik echte Wederliefde vind?

In de ziel die leeft in mijn Wil.

Wanneer Ik in haar neerdaal, *breek Ik* op datzelfde moment *de sluiers van de Hostie*

- omdat Ik weet dat er edelere delen, die Mij dierbaarder zijn, klaar staan om Mij gevangen te nemen en
- om Mij niet te laten vertrekken uit deze ziel die Mij leven voor Leven schenkt.

Ik ben daar niet alleen, maar samen met mijn trouwste metgezel.

Wij zijn twee harten die samen kloppen:

We beminnen samen elkaar. Onze verlangens zijn één.

Daarom blijf Ik in deze ziel en vorm Ik daar mijn echt Leven, net zoals Ik dat doe in het Allerheiligste Sacrament.

Maar weet je wat die gedaanten zijn die Ik aantref in de ziel die in mijn Wil leeft?

Het zijn haar daden in mijn Wil, die, meer dan gedaanten, Mij omringen en Mij gevangen houden,

en dit *in een nobele en goddelijke Gevangenis*, geen donkere gevangenis.

Want deze daden, verricht in mijn Wil,
verlichten en verwarmen de ziel meer dan de zon.
O, hoe gelukkig voel Ik Mij om mijn ware Leven in deze ziel te vormen!
Ik voel Mij er als in mijn hemelse koninklijk Paleis.

Kijk naar Mij in jouw hart:

- hoe gelukkig Ik daar ben,
- hoezeer Ik er geniet en de puurste vreugde ervaar!

Ik zei Hem: "Mijn geliefde Jezus, vertelt U me nu niet iets nieuws door te zeggen dat U in degene die in uw Wil leeft, uw ware Leven vormt? Gaat het niet eerder om het mystieke leven, het leven dat U leeft in de ziel die in staat van Genade is?"

Hij antwoordde: "Nee, nee!

Het is geen mystiek leven zoals bij degenen die in staat van genade zijn, maar hun daden niet in mijn Wil volbrengen. Zij hebben niet voldoende materie om de gedaanten te vormen die Mij kunnen gevangen houden.

Het is alsof de priester geen hostie vasthoudt en de woorden van de consecratie wil uitspreken. Hij zou ze wel kunnen uitspreken, maar hij zou ze in het luchtledige uitspreken: mijn sacramenteel Leven zou zeker niet voortkomen uit deze woorden.

Zo ben Ik in de harten die, hoewel zij mijn genade bezitten, niet volledig in mijn Wil leven. Ik ben in hen door genade, maar niet werkelijk."

Ik vervolgde: "Mijn Liefde, hoe is het mogelijk dat U werkelijk leeft in de ziel die in uw Wil leeft?"

Hij vervolgde:

"Mijn dochter, leef Ik niet werkelijk in de sacramentele Hostie,
- met mijn Lichaam, mijn Bloed, mijn Ziel en mijn Godheid?

En waarom is dat zo?

Omdat er geen wil in zit die zich tegen de Mijne verzet.

Als Ik in de Hostie een wil zou vinden die zich tegen de Mijne verzet, zou Ik daar geen echt en permanent Leven leiden.

Dat is trouwens de reden waarom de sacramentele gedaanten verteerd worden als de mens Mij ontvangt. Omdat Ik in hem geen menselijke wil vind die verenigd is met de Mijne, Deze mens is immers niet bereid om zijn wil te verliezen om de Mijne te verkrijgen. Ik vind in hem een wil die uit zichzelf wil handelen. Daarom breng Ik een kort bezoekje en vertrek Ik opnieuw.

*Maar voor iemand die in mijn Wil leeft, **ben Ik één met hem.***

Hoeveel te meer kan Ik in deze persoon doen wat Ik in de Hostie doe! Ik vind in hem hartslagen, genegenheid, wederkerige liefde en belangstelling voor Mij. Dit vind Ik niet in de Hostie.

Voor de ziel die in mijn Wil leeft, *is mijn werkelijk Leven in haar inherent.* Hoe zou zij anders in mijn Wil kunnen leven?

Ach, je lijkt niet te willen begrijpen dat **heiligheid in mijn Wil totaal anders is dan andere vormen van heiligheid.**

Behalve voor de kruisen, de verstervingen en de noodzakelijke handelingen van het leven, (die de ziel nog mooier maken wanneer ze in mijn Wil worden gedaan), **is het leven in mijn Wil niets anders dan het Leven van de gelukzaligen in de Hemel.**

Omdat zij in mijn Wil leven, en krachtens die Wil zelf, hebben zij Mij in elk van hen alsof Ik alleen voor hen besta. En dat is werkelijk zo en niet mystiek.

Hun leven zou niet het leven in de Hemel kunnen genoemd worden als ze Mij niet in zich hadden als hun eigen Leven. Hun geluk zou niet volledig en volmaakt zijn als er ook maar een klein deeltje van mijn Leven in hen ontbrak.

Zo is het ook voor degene die in mijn Wil leeft:
mijn Wil zou in hem niet volledig en volmaakt zijn als mijn werkelijk Leven, dat deze Wil ondersteunt, ontbrak.

Dit alles is een Wonder van mijn Liefde. Het is het Wonder van alle Wonderen dat mijn Wil tot op heden in reserve heeft gehouden en dat Hij nu bekend wil maken, zodat het oorspronkelijke doel van de Schepping van de mens bereikt wordt.

Het is mijn eerste echt Leven in een mens dat Ik in jou wil vormen."

Toen ik dit hoorde, zei ik: "Ach, mijn Liefde, Jezus, ook deze keer voel ik me zo slecht vanwege al die tegenstellingen in mij, en U kent ze. Het is waar dat ze me ertoe brengen me nog meer in uw armen te storten en U te vragen wat ik mis.

Maar ondanks dat voel ik in mijzelf onrust die mij verstoort.

U zegt me *dat U uw werkelijke Leven in mij wilt vormen?*

O, wat ben ik daar ver van verwijderd!

Jezus antwoordde:

"Mijn dochter, maak je daar geen zorgen over. Wat Ik wil, is dat je niets doet wat eigen is aan jou en dat je zoveel mogelijk gehoorzaamt.

Het is algemeen bekend dat alle andere vormen van heiligheid, d.w.z. gehoorzaamheid en andere deugden, niet vrij zijn van kleinzieligheden, verstoringen, conflicten en tijdverlies, die de vorming van een mooie Zon in de weg staan. In het beste geval vormt deze heiligheid een kleine ster.

Alleen de heiligheid in mijn Wil is vrij van deze ellende.

Anderzijds ***omvat mijn Wil alle Sacramenten en hun uitwerkingen.***

Geef je daarom volledig over aan mijn Wil. Maak Hem tot de uwe! En je zal de effecten van de absolutie ontvangen of iets anders dat je kan geweigerd worden..

Ik raad je dus aan om geen tijd te verspillen. Want door tijd te verliezen, belemmer je mijn werkelijk Leven dat Ik in jou aan het vormen ben."

16-28 - 8 november 1923 - Toen Jezus op aarde kwam, volgde Hij, en vervolmaakte Hij oude wetten en Hij schafte er af, met het doel de nieuwe wet van Genade in te voeren. Op dezelfde manier, terwijl Luisa in de Goddelijke Wil alle innerlijke toestanden van menselijke heiliging meemaakt, geeft Jezus deze toestanden hun voltooiing en brengt Hij Heiligheid voort in de Goddelijke Wil.

Mijn gemis van Jezus gaat verder. In het beste geval komt Hij als een windvlaag. En hoewel Hij Licht in mij lijkt te willen brengen, keer ik terug naar de duisternis, meer dan voorheen.

Ik zwom in de bitterheid van het gemis van Hem. Hij toonde zich in mij, druk bezig met schrijven, niet met een pen, maar met zijn Vinger. Dit vormde Lichtstralen die Hij gebruikte als pen om in het diepst van mijn ziel te schrijven.

Ik wilde met Hem praten. Hij weet immers zoveel over mijn arme ziel. Maar Hij legde zijn vinger op zijn lippen en maakte me duidelijk dat ik stil moest blijven omdat Hij niet afgeleid wilde worden.

Vervolgens **zei Hij mij:** "Dochter van mijn Allerhoogste Wil, Ik schrijf in je ziel de Wet van mijn Wil en het Goede dat deze voortbrengt. Ik wil eerst in je ziel schrijven en je daarna beetje bij beetje uitleg geven."

Ik zei Hem: "Mijn Jezus, ik wil met U praten over de toestand van mijn ziel. O, wat voel ik me slecht! Zeg me waarom U mij hebt verlaten. Wat moet ik doen om U niet te verliezen?"

Hij antwoordde mij: " Wees niet bedroefd, mijn dochter. Je moet weten dat toen Ik naar de aarde kwam, Ik kwam om de oude wetten af te schaffen of te vervolmaken.

Maar zelfs al heb Ik deze wetten afgeschaft,
- Ik heb me er niet van onthouden van hen na te leven;
- Ik heb hen zelfs nog beter nageleefd dan andere mensen.

Omdat ik het oude en het nieuwe in Mijzelf moest verzoenen, wilde Ik alles naleven op een manier:

- om de oude wetten hun voltooiing te geven door ze te voorzien van het zegel van hun vervanging
- om de nieuwe wet voor te stellen, die Ik op aarde was komen instellen, een wet van Genade en Liefde, waardoor Ik alle offers in Mijzelf zou insluiten, aangezien *Ik de enige Geofferde was*.

Bijgevolg waren alle andere offers niet langer nodig. Want als Mens en God was het Mijne ruimschoots voldoende om voor iedereen te voldoen.

Nu, geliefde dochter, ***Ik wil van jou een volmaakter evenbeeld van Mijzelf maken. Ik wil een nieuwe Heiligheid voortbrengen,*** volkomen edel en Goddelijk, en in overeenstemming met "Uw wil geschiede op aarde zoals in de Hemel"

Daarom wil Ik in jou alle innerlijke toestanden concentreren die tot nu toe op de wegen van de heiligheid bestaan hebben. En omdat je deze beleeft in mijn Wil, voltooi Ik hen, bekroon Ik hen, verfraai Ik hen en verzegel Ik hen. Alles moet uitmonden in mijn Wil.

Waar de oude heiligheid ophoudt, begint de Heiligheid in mijn Wil, en Hij maakt van elke andere heiligheid zijn voetbankje. .

"Dus, laat Mij doen, laat Mij in jou herhalen: mijn Leven en alles wat Ik met zoveel Liefde deed in de Verlossing. Met nog meer Liefde wil Ik dit alles in jou herhalen om het begin van de Kennis van mijn Wil en zijn Wetten in gang te zetten. Ik wil dat jouw wil verenigd wordt met de Mijne en erin opgaat.

16-29 - 10 november 1923 - De schoonheid van de kleinheid. God volbrengt de grootste werken bij de kleinen. Voor de Verlossing maakte Hij gebruik van de kleinheid van de Allerheiligste Maagd en voor de vervulling van het 'Fiat Voluntas Tua' wil Hij gebruik maken van de kleinheid van Luisa.

Ik was volledig overgegeven in de armen van mijn lieve Jezus. Terwijl ik tot Hem bad, zag ik mijn ziel als zeer klein, van een uiterste kleinheid.

Ik dacht: "Wat ben ik klein! Jezus had gelijk toen Hij mij zei dat ik de kleinste van allen was. Ik zou zeer graag willen weten of ik de kleinste van allen ben."

Mijn altijd vriendelijke Jezus bewoog zich in mij. En Hij liet me zien dat Hij dit kleine meisje in zijn Armen nam en haar tegen zijn Hart drukte, terwijl zij Hem alles liet doen wat Hij met haar wilde doen. *Hij zei mij:*

"Mijn lieve kleine, Ik heb jou gekozen omdat kleine kinderen toestaan dat je met hen doet wat je wil. Ze lopen niet zelfstandig, maar laten zich leiden. Meer nog, ze zijn bang om zelfstandig hun voeten op de grond te zetten. Als ze geschenkjes krijgen, voelen ze zich niet in staat om hen vast te houden en leggen ze hen op de schoot van hun moeder.

Kleintjes zijn van alles beroofd en maken zich geen zorgen of ze rijk of arm zijn. Ze maken zich nergens zorgen over. O, hoe mooi is de jonge leeftijd: vol van gratie, schoonheid en frisheid!

Hoe meer Ik grote dingen in een ziel wil doen, hoe kleiner Ik haar kies. Ik hou zeer veel van de frisheid en schoonheid van kinderen. Ik hou zo veel van kleine zielen dat Ik hen bewaar in de kleinheid en het niets van waar ze vandaan komen.

Ik laat niets van henzelf in hen binnen zodat ze hun kleinheid niet verliezen en zo hun oorspronkelijke frisheid en schoonheid behouden blijven.

Ik zei Jezus: "Jezus, mijn Liefde, het lijkt mij dat ik heel 'cattiva' [slecht] ben en dat ik daarom zo klein ben. Maar U zegt mij dat U veel van mij houdt omdat ik klein ben. Hoe is dat mogelijk?"

Jezus antwoordde: "Mijn kind, het kwade kan niet binnendringen in de echte kleintjes. Weet je wanneer het kwaad van de groei begint? Wanneer de eigen wil begint binnen te dringen. Dan begint de mens zichzelf te voelen, op zichzelf te leven.

En het Al verlaat de kleinheid van zijn schepsel. Het lijkt voor deze mens alsof hij van klein groter wordt, - zo groot om erover te wenen.

Omdat God niet volledig meer in hem leeft, verwijdert hij zich van zijn Oorsprong en onteert deze. Hij verliest het Licht, de Schoonheid, de Heiligheid en de Frisheid van zijn Schepper.

Hij lijkt voor zichzelf en misschien voor de mensen te groeien, maar voor Mij, o, hoe neemt hij af!

Hij kan groot worden, maar hij zal nooit mijn kleine geliefde zijn, degene die Ik uit liefde met Mijzelf vulde in de hoop dat hij zou blijven zoals Ik hem geschapen had, om er de grootste van te maken, zodat niemand hem zou kunnen evenaren.

Zo was het ook met mijn hemelse Moeder.

Van alle generaties is zij de kleinste omdat haar wil nooit in haar gewerkt heeft: alleen mijn Eeuwige Wil.

Dat heeft haar niet alleen klein, mooi en fris gehouden,

- zoals toen zij uit Ons voortkwam,

maar dat heeft haar ook de grootste van allen gemaakt.

O, wat was zij mooi! Zij was klein op zichzelf, maar groot en superieur aan iedereen vanwege Ons. Vanwege haar kleinheid werd zij verheven tot Moeder van Degene die haar gevormd heeft.

Zoals je kan zien, komt

- *al het goede in de mens voort uit de vervulling van mijn Wil in hem, en*

- *al het kwade uit de vervulling van zijn eigen wil.*

Om de mens te verlossen, heb Ik mijn Moeder gekozen omdat zij klein was. Ik heb haar gebruikt als een kanaal om alle Vruchten van de Verlossing op de mensheid te laten neerdalen.

Anderzijds, opdat:

- mijn Wil bekend zou worden en

- de Hemel zich zou openen om Hem op aarde te laten neerdalen, zodat Hij daar zou kunnen heersen zoals Hij dat in de Hemel doet, moest Ik uit alle generaties een andere kleine kiezen.

Het gaat hier om het grootste Werk dat Ik wil volbrengen:

- de mens in zijn Oorsprong herstellen en

- hem de Goddelijke Wil, die hij verworpen heeft, teruggeven,

- mijn Armen voor hem openen
en hem opnieuw in mijn Wil ontvangen.

Daarom roept mijn oneindige Wijsheid de kleinste, die uit het niets voortgekomen is. Het was terecht dat zij klein was:

Ik heb een kleine aan het hoofd van de Verlossing geplaatst.
En nu moest Ik een andere kleine aan het hoofd plaatsen van
“Uw wil geschiede op aarde zoals in de Hemel.”

Met twee kleintjes moest Ik

- het doel van de Schepping van de mens verwezenlijken,
- mijn Plannen met hem.

Door het ene kleintje moest Ik

- de mens verlossen,
- hem van zijn lelijkheid reinigen met mijn Bloed en
- hem vergeving schenken.

Door het andere kleintje moest Ik de mens terugbrengen

- naar zijn Oorsprong,
- naar zijn verloren Adel,
- in de grenzen van mijn Wil die hij overschreden had,
en hem opnieuw toelaten voor de glimlach van mijn Eeuwige Wil,
zodat Wij elkaar konden omhelzen en in elkaar konden leven.

Het doel van de schepping van de mens was niets anders dan dat.
Wat Ik besloten heb, kan niemand tegenhouden.

De eeuwen kunnen voorbijgaan,

- maar net zoals de Verlossing gerealiseerd is,
- zal de mens terugkeren in mijn Armen,
zoals voorzien is bij zijn schepping.

Om dit te bereiken moest Ik eerst

- degene kiezen die als eerste in mijn Eeuwige Wil zou leven,
- haar verbinden met de hele Schepping, en
- met haar leven zonder scheiding van onze Wil,
haar wil en de Onze één makend.

Het was dus noodzakelijk dat zij de kleinste was die voortgekomen is uit de schepping, zodanig dat zij, bij het zien dat zij zo klein was, haar wil zou willen ontvluchten.

Daarom bond zij haar wil zo stevig vast aan de Onze, opdat zij nooit haar eigen wil zou hebben en zij, hoewel klein, bij Ons zou kunnen wonen, met de Adem waarmee Wij de mens geschapen hebben.

Onze Wil heeft haar fris en mooi gehouden. Zij is onze glimlach, onze vreugde. En Wij doen met haar wat Wij willen.

O, wat is zij gelukkig! Genietend van haar kleinheid en haar gelukkig lot,
- smeekte zij voor haar broeders en
- deed zij niets anders dan voor hen bij Ons eerherstel brengen voor al het kwaad dat zij Ons aandoen door zich los te maken van onze Wil.

De tranen van de mens die in onze Wil leeft zijn krachtig, omdat hij enkel wil wat Wij willen.

*Na de eerste stap, **die de Verlossing was**, gaan Wij de tweede stap zetten, die van **“Uw Wil geschiede op aarde zoals in de Hemel.”***

Na deze woorden zei ik:

"Mijn Liefde en mijn Alles, zeg mij, wie zal dat gelukkig kindje zijn?
O, wat zou ik haar graag leren kennen."

Hij antwoordde levendig: "Wat! Heb je niet begrepen wie zij is?
Jij bent het zelf, mijn kindje! Ik heb je al zo vaak gezegd dat jij Ons kindje bent en dat Ik daarom van je hou."

Terwijl Hij dit zei, voelde ik me als uit mijn lichaam getransporteerd naar een zeer zuiver Licht waarin alle generaties te zien waren,

als twee vleugels:

- één aan de rechterkant van de Troon van God en
- de andere aan de linkerkant.

Aan het hoofd van één van deze vleugels stond de verheven Koningin-Moeder, van wie alle Weldaden van de Verlossing afkomstig zijn.
Oh, hoe mooi was haar Kleinheid!

O, wonderbare en verbazingwekkende Kleinheid:

- klein en machtig,
- klein en groot,
- klein en koningin,
- klein met iedereen die zich vastklampte aan haar Kleinheid, terwijl zij:
- over alles beschikte,
- over iedereen regeerde.

Zij omhulde het Woord met haar Kleinheid.

Zij liet Hem vanuit de Hemel naar de aarde neerdalen om Hem uit Liefde voor de mensen te laten sterven.

Aan het hoofd van de andere vleugel zag je een andere kleine.

Ik zeg dit met trillende stem en uit gehoorzaamheid. Het was degene die Jezus zijn Kleine Dochter van de Goddelijke Wil noemt.

Mijn lieve Jezus, geplaatst

- tussen deze twee vleugels, en
- dus tussen de twee kleintjes die aan het hoofd ervan stonden, nam met de ene hand de mijne en met de andere de hand van de Koningin-Moeder.

Hij bracht hen samen en Hij zei:

"Mijn kleine dochters, geeft elkaar de hand voor onze Troon en omhels de Eeuwige Goddelijke Majesteit met jullie kleine armpjes. Enkel jullie, vanwege jullie Kleinheid, is het gegeven om de Eeuwige, de Oneindige te omhelzen en in Hem binnen te gaan.

De eerste kleine heeft van de Eeuwige Liefde de Verlossing verkregen. *De tweede kleine* wordt de hand vastgehouden door de eerste kleine en wordt door haar geholpen om van de Eeuwige Liefde te verkrijgen: "Uw Wil geschiede op aarde zoals in de Hemel."

Wie zou kunnen zeggen wat er daarna gebeurde!

Ik heb geen woorden om het te beschrijven. Ik kan alleen maar zeggen dat ik me meer vernederd en verward voelde dan ooit tevoren.

Een beetje zoals een eigenzinnig klein meisje, wilde ik met mijn Jezus praten om hem mijn angsten en twijfels te vertellen.

Ik smeekte Hem om al deze dingen van mij weg te nemen,
want ik vreesde dat alleen al de gedachte eraan,
een subtiele hoogmoed in mij zou doen opkomen.

Ik zei Hem dat ik maar één ding wilde: de Genade om hem echt lief te hebben en zijn Heilige Wil in alles te vervullen.

Toen ik terugkwam, verscheen mijn altijd vriendelijke Jezus in mij.
En mijn persoon leek Hem te bedekken.
Zonder me de tijd te geven om te spreken, **zei Hij mij**:

"Mijn arm kind, waar ben je bang voor?
Moed, Ik ben degene die alles zal doen in mijn kleine dochter.
Je hoeft niets anders te doen dan Mij trouw te volgen.
Zal je dat niet doen?
Je hebt gelijk als je zegt dat je te klein bent en niets kunt doen.
Maar Ik zal alles in jou doen.

Zie je niet dat Ik in jou ben waar jij niets bent,
en dat jij enkel de schaduw bent die Mij bedekt?

Ik ben degene die in jou de eeuwige en oneindige grenzen van Mijn Wil zal trekken. Ik zal alle generaties omhelzen en hen, vergezeld door jouw schaduw, aan de Voeten van de Eeuwige brengen.

Zo zullen de menselijke wil en de Goddelijke Wil
- elkaar kunnen omhelzen,
- elkaar kunnen toelachen,
- elkaar niet langer als vreemden kunnen beschouwen,
maar in elkaar kunnen opgaan en één kunnen worden.

Het is de Kracht van uw Jezus die dit zal bewerken.
Je hoeft niets anders te doen dan je daaraan te houden.

Ik weet
- dat je weet dat je niets bent,
- dat je niets kan doen en
- dat dit je verdriet doet.
Maar het is de Kracht van mijn Arm, die kan en wil handelen.

Ik hou ervan grote dingen te doen bij de kleinsten.

Het Leven van mijn Wil was reeds op de aarde.
Dat is niet helemaal nieuw, alhoewel het tijdelijk was.
Het woonde in mijn onafscheidelijke en geliefde Moeder.

Indien het Leven van mijn Wil niet in haar geweest was,
- had Ik, het Eeuwige Woord, niet uit de Hemel kunnen neerdalen,
zou Ik:

- geen weg gevonden hebben om naar de aarde te gaan,
- geen plaats om binnen te gaan,
- geen mensheid om mijn Godheid te bedekken,
- geen voedsel om Mij te voeden.

Dat alles zou afwezig geweest zijn.
Al het andere was niet geschikt voor Mij.

Maar Ik vond mijn Wil in mijn geliefde Moeder, en Ik vond daar mijn
eigen Hemel, mijn Vreugde, mijn Tevredenheid.
Ik moest enkel van de Hemel naar de aarde afdalen.

Maar voor het overige veranderde er niets.
Wat Ik in de Hemel had, vond Ik op aarde,
dankzij mijn Wil die in mijn Moeder aanwezig was.

Daarom daalde Ik, vervuld van Liefde, in haar neer,
- om een menselijk lichaam aan te nemen.
Zo kreeg mijn Wil zijn Leven op aarde, in mijn Mensheid,
waardoor Ik de Verlossing volbracht heb.

Niet alleen dat, maar krachtens mijn Wil,
heb Ik aan alle menselijke werken
- mijn Aandacht gegeven en
- hen verzegeld met mijn Goddelijke Daden.

Bovendien heb Ik mijn Vader gesmeekt:
- dat de mens niet enkel verlost zou worden,
- maar ook dat hij op de gepaste tijd zou genieten van het Geschenk
van onze Wil, zoals op het moment dat hij geschapen werd.

Dan zou hij opnieuw kunnen leven volgens het Plan dat Wij hadden toen Wij hem schiepen, namelijk “dat Uw Wil op aarde moge zijn, zoals in de Hemel: één en dezelfde Wil.

Daarom heb Ik alles geregeld:

- het Plan van de Verlossing en
- het Plan van “Uw wil geschiede op aarde zoals in de Hemel”.

Het zou geen Werk geweest zijn, dat Mij waardig was, als Ik de mens niet volledig had hersteld zoals hij was op het ogenblik van zijn schepping. Het zou half werk geweest zijn.

En uw Jezus kan geen dingen ‘half ‘doen.

Ik heb eeuwenlang gewacht om het Geschenk van alle Goede Dingen die Ik voorbereid heb te voltooien.

Wil je dan niet bij Mij zijn om het Werk dat Ik bij mijn Komst op aarde begonnen ben, te voltooien?

Wees dus aandachtig en trouw, en wees niet bang. Ik zal je altijd klein houden, zodat Ik mijn plannen met jou beter kan verwezenlijken.

16-30 - 15 november 1923 - Om op aarde te kunnen regeren, zocht de Goddelijke Wil iemand die deze Wil kon ontvangen, begrijpen en liefhebben voor iedereen. Dat was de Hemelse Moeder met betrekking tot de Verlossing.

De mens is niet in staat om alle werken van zijn Schepper in één keer te ontvangen. Hij moet eerst de kleine dingen ontvangen, die hem voorbereiden op grotere dingen.

Ik voelde me volledig ondergedompeld in de Goddelijke Wil en het leek alsof mijn lieve Jezus zich in mij erg vermaakte door mij Licht te sturen. Ik voelde me als overschaduwd door dit Licht.

Ik voelde mijn geest zo vervuld dat ik het niet meer kon bevatten.

Ik zei tegen Jezus: "Jezus, mijn Hart, weet je niet dat ik klein ben?"

Ik kan niet bevatten wat je in mijn verstand wil leggen."

Hij antwoordde mij:

"Mijn kleine dochter, wees niet bang, uw Jezus zal je dit Licht in kleine slokjes laten drinken, zodat je het kunt ontvangen en begrijpen. Weet je wat dit Licht is? Het is het Licht van mijn Goddelijke Wil. Deze Wil wordt door andere mensen afgewezen. Hij wil op aarde komen regeren en daarom zoekt Hij iemand die Hem zal ontvangen, begrijpen en liefhebben.

Om te kunnen komen heersen, wil Hij een kleine ziel vinden die zich zal aanbieden om alle Daden te ontvangen die de Goddelijke Wil voor de mensen bestemd had om hen gelukkig en heilig te maken.

Maar dit Geluk, deze Heiligheid en deze Goede Dingen die de Eeuwige Wil voor de mensen voorbereid had,
- net zoals Hij de hele schepping voorbereid had,
zijn nog in afwachting van ontvangen te worden.

En als Hij niemand vindt die ze in ontvangst neemt, om de Goddelijke Wil alle eer en lof te geven die de andere mensen Hem niet gegeven hebben, zal Hij niet kunnen komen regeren op aarde.

Het is dus jouw taak

*- om alle generaties te omarmen,
- om in hun plaats alle daden van de Allerhoogste Wil, die zij afgewezen hebben, te ontvangen*

Als je dat niet doet, zal mijn Eeuwige Wil zich niet kunnen verheugen van te komen regeren.

Hij zal zoals in het verleden, tranen blijven vergieten vanwege de grote ondankbaarheid waarmee Hij afgewezen werd.

Wie weent, regeert niet. Daarom wil Hij:

- dat er eerherstel komt voor de afwijzing van de Daden van zijn Wil door de mensen, en
- iemand die met Liefde zijn Geluk en zijn Goede Dingen ontvangt.

Ik zei Hem: "Jezus, mijn Liefde, hoe kan ik dat doen?"

Ik ben te klein en bovendien ben ik 'cattivella' [een stout meisje].

En dat weet U zeer goed.

Ik vrees zelfs dat ik niet in staat ben om dat voor mezelf te doen.
Hoe kan ik het dan voor anderen doen?"

Jezus antwoordde:

"Juist daarom heb Ik jou gekozen en klein gehouden,
zodat je niets alleen kunt doen, maar altijd en alleen samen met Mij.

Net als jij, weet Ik dat je, klein als je bent, nergens goed voor bent,
- hooguit om Mij te laten glimlachen om je futiliteiten.

Uw Jezus zal voor alles zorgen.

Dat is nodig, net zoals het nodig was, dat een kleine dochter van Ons,
mijn Moeder, het als haar taak beschouwde om alle daden van onze
Wil die door de mensen afgewezen werden, in zich op te nemen.

Zij maakte hen zich eigen, ontving hen met dankbaarheid en
waardigheid, beminde hen, beloonde Ons ervoor, door hen volledig te
omarmen, voor zover dat mogelijk is voor een schepsel.

De Godheid zag dat zijn Wil door deze kleine in de Schepping werd
geïntegreerd, niet alleen voor zichzelf, maar voor alle anderen.
Hij voelde zich zo aangetrokken dat Hij, na al zijn Scheppingsdaden,
***de grootste, meest wonderbare Daad verrichtte, namelijk het
verheffen van dit kleintje tot de unieke en exclusieve waardigheid
van Moeder van haar eigen Schepper.***

Ik, het Eeuwige Woord, zou nooit uit de Hemel neergedaald zijn
als Ik niet mijn Wil in haar gevonden had,
hetgeen Wij trouwens voor alle mensen gewenst hebben.

Wat was de reden voor mijn afdaling naar de aarde?

Mijn Wil bestond in een klein schepseltje.

Heb Ik Mij zorgen gemaakt over haar kleinheid?

Het enige wat voor Mij belangrijk was, was dat mijn Wil veilig was in
haar, zonder belemmeringen van haar menselijke wil.

Toen onze Wil eenmaal veilig was, werden onze Rechten hersteld:

de mens bracht zichzelf in orde ten opzichte van zijn Schepper en de Schepper kwam in orde ten opzichte van de mens.

Het doel van de Schepping kon bereikt worden.

En zo kwamen Wij tot Daden, dwz. dat **het Woord vlees werd**,

- eerst *om de mens te verlossen* en
- vervolgens *om "onze Wil te laten geschieden op aarde zoals in de Hemel"*.

Ja, het was mijn Moeder die, door onze gehele Wil in zich op te nemen, pijlen naar de Godheid stuurde.

Zo werd het Woord, geraakt door onze eigen pijlen, als door een krachtige magneet, naar haar boezem getrokken.

Wij kunnen niets weigeren aan degene die onze Wil bezit.

Zie dus de noodzaak voor Mij om een andere mens te vinden die zich aanbiedt om alle handelingen van onze Wil met betrekking tot de Schepping in zich op te nemen, om zo het Fiat te voltooien:

- dat Mij naar de aarde heeft gebracht,
- en dat enkel door mijn Moeder gewenst en begrepen werd.

De Godheid wil opnieuw door zijn eigen pijlen worden verwond

om de generaties dit grote Goed te schenken:

dat mijn Wil in hen heerst.

Want dat is het grootste Goed dat Ik wil schenken

- hetgeen Ik vanaf het begin voor de mens gewild heb.

Een menselijke wil is onvoldoende om dit af te smeken,

en nog minder om de Godheid te verwonden.

Er is de Goddelijke Wil nodig in een ziel.

Hiermee kan deze ziel haar Schepper verwonden met goddelijke pijlen, zodat Hij de Hemelen opent en zijn Wil op aarde laat neerdalen.

Hij zal daar zijn nobel gevolg vinden: alle daden van zijn Wil die verzameld zijn in deze mens, die hen in Hem genomen heeft.

En dan kan Hij komen om op aarde in totale triomf te regeren."

Na deze woorden zei ik Hem: "Mijn geliefde Goede, uw woorden brengen me in verwarring, ze vernietigen me zelfs. Zozeer zelfs dat ik me voel als een pasgeboren kindje waarvan de ledematen nog niet goed gevormd zijn en dat daarom in doeken gewikkeld moet worden.

Maar hoewel ik doeken nodig heb bij het groeien, wil u die doeken van me afhalen. En waarom? Om mij mijn kleine babyhandjes te laten uitstrekken om uw Eeuwige Wil te omhelzen?

Mijn Jezus, ziet U niet:

- dat ik dat niet kan,
- dat ik uw Wil niet kan begrijpen,
- dat ik echt te klein ben.

En als U zo graag wil dat uw Wil op aarde heerst, waarom hebt U dan zo lang gewacht? Waarom hebt U, toen U naar de aarde kwam, niet beide tegelijk gedaan, dat wil zeggen:

- de Verlossing en
- 'Uw Wil geschiede op aarde zoals in de Hemel'?

U hebt sterke en lange armen, geschikt om uw oneindige Wil te omhelzen. Zie, o Jezus, de mijne zijn zwak en kort; hoe kan ik dat doen?

Hij antwoordde mij: "Arm klein kindje, je hebt gelijk.

Mijn Woorden brengen je in verwarring. Het Licht van mijn Wil verblindt je en maakt je werkelijk tot een pasgeborene van de Allerhoogste Wil.

Kom in mijn Armen. Ik zal je inwikkelen met de doeken van mijn Wil, zodat Hij je ledematen met zijn Kracht zal versterken.

Zo zal het je gemakkelijk vallen om met je armen de Eeuwige Wil te omhelzen, die met zoveel Liefde in jou wil komen heersen."

Ik wierp me dus in zijn armen om Hem met mij te laten doen wat Hij wilde.

Hij voegde eraan toe: " Toen Ik naar de aarde kwam, had Ik beide dingen zeer goed zelf kunnen doen. Maar de mens is niet in staat om het Werk van zijn Schepper in één keer te ontvangen.

Bovendien geniet Ik ervan om steeds nieuwe verrassingen van Liefde te geven.

De mens heeft zijn smaak kapot gemaakt door zijn eigen wil te gebruiken. De adem van zijn ziel ruikt naar zoveel lelijke dingen dat hij Mij doet walgen.

Het gaat zover, dat hij de meest walgelijke dingen liefheeft, en een verrotte vloeistof over de drie vermogens van zijn ziel te laten vloeien, zodat zijn adel niet meer herkend kan worden.

Ik moest dus eerst voor dit alles zorgen door mijn Verlossing:
- door de mens alle remedies te geven en
- door zijn fouten te wassen met het bad van mijn Bloed.

Zelfs als Ik beide dingen had willen doen, zou de mens niet
- de ogen van het verstand gehad hebben om mijn Wil te begrijpen,
- noch de oren om ernaar te luisteren,
- noch het hart om Hem te ontvangen,
aangezien hij door zijn menselijke wil zo vuil, blind en doof geworden was.

Omdat Ik niet gehoord werd en geen plaats vond om te verblijven, zou mijn Wil naar de Hemel teruggekeerd zijn.

*Daarom was het noodzakelijk dat de mens
- eerst de Goede Dingen van de Verlossing begreep,
- om vervolgens de Goede Dingen van het
"Uw wil geschiede op aarde zoals in de Hemel", te begrijpen*

Hetzelfde zou jou zijn overkomen als Ik, toen Ik in het begin met jou begon te praten, je meteen over mijn Wil had gesproken:
je zou het niet begrepen hebben.

Ik zou dan als een leraar zijn geweest die, in plaats van zijn leerling de eerste letters van het alfabet te leren,
hem meteen wetenschappen en vreemde talen leert.
Het arme kind zou in de war geraken en niets leren.

In plaats daarvan **wilde Ik je vertellen over lijden en deugden**, zaken die toegankelijker en tastbaarder zijn voor de menselijke natuur en die *het alfabet van het christelijke leven* kunnen worden genoemd. Het is de taal van de ballingschap en van hen die naar het hemelse vaderland verlangen.

Mijn Wil daarentegen **maakt deel uit van de taal van de Hemel** en begint daar waar alle andere wetenschappen en deugden eindigen.

Hij is een Koning die over alles heerst en alle wezens kroont. *Voor de heiligheid van mijn Wil krimpen alle andere deugden ineen en beven ze.*

Ik wou dus eerst optreden als je leraar in het alfabet, om je verstand voor te bereiden. Vervolgens ben Ik je hemelse en goddelijke Leraar geworden die enkel de taal van het hemelse Vaderland kent en de hoge wetenschap die mijn Wil bevat.

Ik moest je eerst je voorliefde voor alles ontnemen. De menselijke wil distilleert immers dit gif: hij doet de smaak voor de Goddelijke Wil verdwijnen.

In alle geschapen dingen, aangezien ze van Mij afkomstig zijn, heb Ik een goddelijke smaak geplaatst. Maar door zijn wil te doen, merkt de ziel deze smaak niet op, zelfs niet in heilige dingen.

Om ervoor te zorgen dat je alleen de smaak van mijn Wil proeft, zorg Ik ervoor dat je niets anders proeft, zodat je beter bereid bent om mijn sublieme Lessen over Hem te ontvangen.

Wat voor jou noodzakelijk was, was het nog meer voor de Kerk, aan wie Ik eerst de minder belangrijke dingen moest laten kennen. ***Het belangrijkste komt daarna: de kennis van mijn Wil.***

16-31 - 20 november 1923 - Jezus troost Luisa in haar angsten. Ze mag zich niet laten leiden door gevoelens, maar door feiten. De Goddelijke Wil is de hemelse Lucht van de ziel waardoor alles zich verheft, versterkt, ordent en heilig wordt.

Ik was bang voor wat ik schreef en ik zei tegen mezelf:

"Hoe beschaamd zal ik op de Dag van het Oordeel zijn, als in plaats van Jezus, mijn fantasie of de helse Vijand tot mij spreekt?"

Mijn Jezus, ik voel me sterven bij de gedachte alleen al. En u weet hoezeer ik een afkeer heb van schrijven. Als het niet om heilige gehoorzaamheid ging, zou ik geen woord schrijven."

Mijn verwarring was zo groot dat ik, als ik het gekund had, alles in het vuur gegooid had.

Terwijl ik in deze toestand verkeerde, verscheen mijn altijd aanbiddelijke Jezus in mij als een klein kind en Hij legde zijn kleine hoofdje op mijn schouder. Hij drukte het tegen mijn gezicht en Hij zei mij:

"Mijn dochter, waarom ben je bang?"

Je moet je niet laten leiden door gevoelens, maar door feiten.

Is het niet zo dat jij mijn Wil omarmt en dat jouw wil iedereen wil verenigen om hen aan mijn Wil te binden, om alle verbroken banden tussen de menselijke wil en de Goddelijke Wil te herstellen?

Je spant je in om de mensen te verdedigen en hen te verontschuldigen en om voor hen eerherstel te brengen aan de Schepper.

Dat is een feit, nietwaar?

Heb je door je 'ja' uit te spreken niet gezworen dat je in mijn Wil wilde leven? Ah! Deze 'ja' is een ketting die je aan mijn Wil gebonden houdt. Terwijl je in Hem je vreugde vindt, doet Hij je zelfs de schaduw van je eigen wil verafschuwen.

Dat is ook een feit, net als vele andere dingen die je goed kent.

Als je geschreven had, zonder dat het leven, de feiten die je schreef, in jou waren, dan mocht je terecht bang zijn.
En Ik zou je je geen kracht, geen licht en geen hulp gegeven hebben.
Je zou afgestompt geraakt zijn en niet ver gekomen zijn.

Kalmeer dus en ga door met leven, als gekneet door mijn Wil, om de grenzen van je menselijke wil te verruimen in de Mijne.

Mijn Mensheid was ook klein, zij ook. Zij groeide op, als gekneet in de Goddelijke Wil. Terwijl Ik opgroeide, groeide ook mijn menselijke wil tegelijkertijd, volledig ondergedompeld in de Goddelijke Wil.

Zij verlegde voortdurend haar grenzen in de Wil van de Eeuwige en bereidde tegelijkertijd de Verlossing en het "Uw wil geschiede op aarde zoals in de Hemel voor".

Wat jou betreft, wil je mijn groei in mijn Wil niet navolgen?

Mijn Wil is niet enkel Leven. Hij is de Lucht van de ziel.

Als de lucht ontbreekt:

- gaat de natuur achteruit,
- wordt de ademhaling belemmerd,
- wordt het hart belemmerd in zijn slagen,
- wordt de bloedsomloop onregelmatig,
- wordt het verstand afgestompt,
- de ogen worden bijna levenloos,
- de stem verstikt,
- de krachten nemen af.

Wat veroorzaakt een dergelijke chaos? *Het gebrek aan lucht.*

Dit alles wordt veroorzaakt door de eigen wil, die, net als een tekort aan lucht, chaos, onregelmatigheid en zwakte veroorzaakt, kortom de achteruitgang van al het goede in de ziel.

Als het menselijk leven niet geholpen wordt door de hemelse Lucht van mijn Wil die alles doet herleven, die alles versterkt, ordent en heiligt, is het een half-uitgedoofd leven, wanordelijk en op weg naar het kwaad.

16-32 - 24 november 1923 - De droevige geschiedenis van de Goddelijke Wil. Zoals de Maagd Maria voor het Werk van de Verlossing alle handelingen van de Goddelijke Wil tot de hare maakte en voedsel bereidde voor haar kinderen, zo moet Luisa hetzelfde doen voor het Werk van het “Fiat Voluntas Tua”.

Ik overwoog het Uur van de Passie, waar mijn bedroefde Moeder haar dode Zoon in haar armen nam en Hem in het graf legde.

In mijn binnenste zei ik:

"Mijn Mama, samen met Jezus leg ik alle zielen in uw armen, zodat u hen allemaal erkent als uw kinderen.

Neem hen één voor één op in uw Hart.

Leg hen in de Wonden van Jezus.

Zij zijn de kinderen van uw immense Smarten.

Dit is voor u voldoende om hen te erkennen en lief te hebben.

Ik wil alle generaties in de Allerhoogste Wil plaatsen, zodat niemand ontbreekt.

In naam van allen geef ik U steun, medelijden en goddelijke troost".

Toen ik dit zei bewoog mijn lieve Jezus zich in mij en Hij zei:

"Mijn dochter, wist je maar met welk voedsel mijn bedroefde Moeder al deze kinderen gevoed heeft!". En ik: "Welk voedsel, mijn Jezus?".

Hij zei:

"Jij bent mijn kleintje, door Mij uitverkoren voor de zending van mijn Wil en jij leeft in dat Fiat leeft waarin jij geschapen bent.

Daarom wil Ik dat je de geschiedenis van mijn Eeuwige Wil kent:

- zijn Vreugden en zijn Smarten,
- zijn Effecten, zijn immense Waarde,
- wat Hij deed, wat Hij ontving en
- wie Zijn verdediging ter harte nam.

De kleintjes hebben meer aandacht om naar Mij te luisteren, omdat hun gedachten niet gevuld zijn met andere dingen.

Ze zijn als het ware leeg van alles. Als je hen ander voedsel wil geven, weigeren zij het. Als kleintjes zijn zij immers gewoon om alleen de melk van mijn Wil te nemen.

Meer dan een liefhebbende moeder houdt Hij hen aan zijn goddelijke Borst om hen overvloedig te voeden. Zij wachten met geopende mondjes op de melk van mijn onderrichtingen. Ik verheug me zeer.

Hoe mooi is het om hen, nu eens te zien glimlachen, dan te zien jubelen en te zien wenen, als zij Mij het verhaal van mijn Wil horen vertellen!

De oorsprong van mijn Wil is eeuwig, Nooit was er verdriet in aanwezig. Tussen de Goddelijke Personen was deze Wil in opperste harmonie.

Hij was 'Eén'.

In elke handeling die van Hem uitging, zowel ad intra als ad extra, gaf Hij Ons oneindige Vreugden, nieuwe Voldoeningen, immens Geluk.

Wanneer Wij de machine van de Schepping naar buiten wilden brengen, hoeveel Glorie, hoeveel Harmonie en Eer gaf dit Ons niet!

Van zodra het Fiat uitgesproken was, verspreidde dit Fiat: onze Schoonheid, ons Licht, onze Kracht, onze Orde, Harmonie, Liefde, Heiligheid, alles.

Wij werden verheerlijkt door onze eigen Deugden, toen Wij door middel van ons Fiat de bloei van onze Godheid zagen, gesluierd in het gehele universum.

Onze Wil stopte niet. Hij vloeide over van Liefde om de mens te scheppen. Je kent de geschiedenis ervan. Dus ga Ik verder.

Ah! Het was de mens die mijn Wil het eerste verdriet bezorgde. Hij probeerde Hem te verbitteren, die hem zozeer beminde en die hem gelukkig gemaakt had.

Mijn Wil weende meer dan een tedere moeder. Hij treurde om zijn kreupele en blinde zoon, enkel omdat hij zich teruggetrokken had uit de Wil van zijn Moeder.

Mijn Wil wilde degene zijn, die als eerste handelde in de mens, om hem steeds nieuwe verrassingen van Liefde, van Vreugden, van Geluk, van Licht, van Rijkdom te geven.

Hij wil altijd geven. Daarom wou Hij handelen. De mens wilde echter zijn eigen wil doen en hij brak met de Goddelijke Wil.

Had hij dit maar nooit gedaan! Mijn Wil trok zich terug. En de mens stortte zich in de afgrond van alle kwaad.

Welnu, om deze twee willen opnieuw met elkaar te verenigen, was er iemand nodig die een Goddelijke Wil in Zich droeg.

Ik, het Eeuwige Woord, beminde deze mens met een eeuwige Liefde. Daarom beslisten Wij, de Goddelijke Personen samen, dat Ik een menselijke gedaante zou aannemen:

- om hem te komen redden, en
- om de twee gescheiden willen opnieuw te verbinden.

Maar waar kon Ik komen?

Wie zou degene zijn die haar lichaam uitleende aan haar Schepper?

Daarom kozen Wij een Maagd. Omwille van de voorziene Verdiensten van de toekomstige Verlosser, was zij vrijgesteld van de erfzonde. Haar wil en de Onze waren één.

Dit hemels meisje begreep de geschiedenis van Onze Wil.

Wij, vertelden haar, als klein meisje, alles:

- de pijn van Onze Wil en
- hoe de ondankbare mens, door zijn wil van de Onze te scheiden, Onze Wil in de Goddelijke Cirkel begrensd had.

Het was alsof de mens

- Hem belemmerde in zijn Plannen,
- Hem verhinderde al het Goede mee te delen en het Doel waarvoor hij geschapen was.

Voor Ons is 'geven':

- Onszelf gelukkig maken en ook degene die van Ons ontvangt.

Het is:

- verrijken zonder te verarmen.
- geven wat Wij van nature zijn, en
Onszelf vormen in de mens door de Genade,
- buiten Onszelf treden om te geven wat Wij bezitten.

In het geven komt Onze Liefde vrij en Onze Wil verheugt zich. Als Wij niet geven, waarom hebben Wij dan de Schepping gevormd?

Dus, enkel reeds *het niet kunnen geven*

- aan onze kinderen, aan onze dierbare evenbeelden,
was als een rouw voor Onze Allerhoogste Wil.

We zagen de mens handelen, spreken, lopen,

- zonder de eenheid met Onze Wil,
omdat die door hem verbroken was.

Wij wilden naar hem toe rennen met onze stromen van Genaden, van Licht, van Heiligheid, van Wetenschap, enz. enz.

We konden dit echter niet doen en hierdoor had onze Wil pijn.

Elke daad van de mens was een pijn,

omdat Wij zagen dat die daad:

- geen goddelijke waarde in zich had,
- geen schoonheid en heiligheid bezat
- helemaal anders was dan onze eigen Daden.

Oh! Hoe goed begreep het Hemelse Kleintje onze ergste Pijn
en het groot kwaad van de mens door het verwerpen van onze Wil!

Hoe vaak weende Zij hete tranen:

- omwille van ons Verdriet en
- omwille van zijn groot ongeluk.

Daarom wilde Zij, uit angst,

- haar wil zelfs niet één daad van leven toestaan.

Hierdoor bleef zij klein.

Hoe kon zij groot worden als haar wil geen leven in zich had?

Maar wat Zij niet deed, deed Onze Wil:
Hij maakte haar helemaal Mooi, Heilig, Goddelijk.

Hij verrijkte haar zodanig dat Hij haar de grootste van allen maakte,
- een Wonder van onze Wil,
- een Wonder van Genade, van Schoonheid, van Heiligheid,

Zij bleef altijd klein, zodanig dat Zij nooit uit onze armen afdaalde.
Zij nam onze verdediging op zich en zij herstelde alle, voor de
Allerhoogste Wil, smartelijke handelingen.

Zij was niet enkel in alles in overeenstemming met onze Wil,
Zij maakte alle handelingen van de mensen tot de hare,
Zij absorbeerde in zichzelf alles van onze Wil dat door hen verworpen
werd. Zij vergoedde Hem, Zij beminde Hem.
Zij hield Hem als een Schat in haar maagdelijk Hart en
zij bereidde het voedsel voor van onze Wil voor alle mensen.

Zie je nu met welk Voedsel deze meest liefdevolle Moeder haar kinderen
voedt!

Het kostte haar haar gehele leven ongekende pijnen en het Leven Zelf
van haar Zoon, om in zichzelf de overvloedige voorraad van dit Voedsel
van mijn Wil te maken en het klaar te houden om, als een tedere en
liefhebbende Moeder, al haar kinderen te voeden,

Zij kon haar kinderen met geen grotere Liefde beminnen. Door hen dit
Voedsel te geven , bereikte haar Liefde de hoogste graad.

Naast zovele titels is de mooiste titel die haar kan gegeven worden:
“Moeder en Koningin van de Goddelijke Wil”.

Mijn dochter, mijn Moeder deed dit voor het Werk van de Verlossing,
Dat moet ook jij nu doen voor het Werk van het “Fiat Voluntas Tua”.
Jouw wil mag geen leven in jou hebben.

Je zal alle daden die elke mens in mijn Wil moet verrichten:
- tot de jouwe maken, in jezelf plaatsen,
en Mij wederliefde geven in naam van allen.

Je vormt dan in jezelf al het Voedsel dat nodig is om alle generaties te voeden met het Voedsel van mijn Wil.

Elk Woord, elk effect, elke extra kennis ervan, zal een extra smaak zijn die zij in dit Voedsel zullen vinden, zodat zij het met gulzigheid zullen eten.

Alles wat Ik je over mijn Wil vertel, zal dienen
- om hun eetlust op te wekken en
- om ervoor te zorgen dat, ten koste van elk offer, geen enkel ander voedsel ingenomen zal worden.

Als er van een voedsel gezegd zou worden dat het goed is, de krachten herstelt, de ziekten geneest, alle smaken bevat, inderdaad leven geeft, mooi en gelukkig maakt, wie zou er dan geen offer brengen om dit voedsel in te nemen?

Dat zal het Voedsel van mijn Wil zijn.
Om het geliefd te maken, ernaar te verlangen, is Kennis nodig.

Wees daarom aandachtig. Ontvang in jezelf dit depot van mijn Wil. Zo zal jij, zoals een tweede moeder, Voedsel klaar maken voor onze kinderen. En zo zal jij mijn Moeder imiteren.

Het zal je ook wat kosten.
Maar uit eerbied voor mijn Wil, zal elk offer je niets lijken.
Doe dit als een klein meisje. Ga nooit weg uit mijn Armen.
En Ik zal je het verhaal van mijn Wil blijven vertellen.

16-33- 28 november 1923 - De pasgeborene van de Goddelijke Wil. Het Kruis dat voortkwam uit de Goddelijke Wil was voor Jezus het langste en breedste. Elke daad van de menselijke wil die tegen de Goddelijke Wil inging, was een bijzonder kruis voor Jezus.

Ik voelde me helemaal ondergedompeld in de Goddelijke Wil van mijn Jezus.

Mijn kleine ziel leek mij als een pasgeborene die mijn gezegende Jezus in zijn Armen hield door de Adem van zijn Wil, met zo'n jaloersheid dat Hij wilde dat zij niets zou zien, niets zou horen en niets zou aanraken.

Om ervoor te zorgen dat niets haar zou afleiden, fascineerde Hij haar met de zoete betovering van zijn Lessen over zijn Allerheiligste Wil.

Het kleine pasgeboren kindje werd gevoed en groeide op door de Adem van de Wil van haar Jezus. Bovendien bedekte Hij haar met vele kleine Kruisjes van Licht: Je kon zien dat in elk deel van haar wezen een Kruis van Licht ingedrukt was.

Jezus vermaakte zich

- soms door deze kruisjes te vermenigvuldigen,
- dan weer door de blik van de pasgeborene op Hem gericht te houden om zijn woorden te tellen, die haar dienden
- als voedsel en
- als middel om te groeien.

Daarna **zei mijn Jezus mij:**

"Mijn kleine dochter, mijn pasgeborene in de Goddelijke Wil, mijn Wil

- heeft je verwekt,
- heeft je laten geboren worden,
- laat je nu opgroeien, overspoeld door Liefde.

Zie je niet met hoeveel Liefde Ik je in mijn Armen houd en je geen ander voedsel toesta dan de Adem van mijn Wil!

De pasgeborene van mijn Wil is het mooiste, het dierbaarste, het kostbaarste dat tot nu toe uit de Schepping voortgekomen is.

En Ik zal haar zo jaloers bewaken dat Ik niemand haar zal laten aanraken. Mijn Wil zal alles voor je zijn: leven, voedsel, kledij en kruis.

Want, aangezien dit het grootste is, zou het voor je Jezus ongepast zijn om het te vermengen met iets dat niet uit onze Wil voortkomt.

Vergeet alles, zodat er geen water om je heen is, van binnen noch van buiten, behalve dat van de immense Zee van mijn Eeuwige Wil.

Ik wil in jou: de eer, de adel en de luister van de ware pasgeborene in mijn Wil."

Toen ik dit hoorde, voelde ik me in plaats van blij, doodongelukkig.

Ik had enkel de moed *om te zeggen:*

"Jezus, mijn Liefde, ik ben klein, dat is waar, dat zie ik zelf ook.

Maar ik ben ook een kleine 'cattivella' [slechte].

En toch zegt U me dit alles?

Hoe is dat mogelijk? Wil U me misschien voor de gek houden?

Ik weet dat velen U doen wenen, en toch wil U dat ik me verheug over uw tranen. Wil U me dan voor de gek houden met deze grappen?

Maar al ben ik in verwarring, ga maar door met de grappen van uw Wil.

Hij drukte me nog dichter tegen Zich aan en *Hij vervolgde:*

"Nee, nee, je Jezus lacht je niet uit. Ik maak inderdaad grappjes.

Maar een duidelijk teken dat wat Ik je zeg waar is, zijn:

de Kruisen van Licht waarmee mijn Wil je gemerkt heeft.

Weet, mijn dochter, dat: *het langste en breedste Kruis voor mijn Mensheid, - een Kruis dat Mij nooit heeft verlaten, het Kruis van de Goddelijke Wil was.*

Sterker nog:

elke daad van de menselijke wil die tegen de Goddelijke Wil inging, was een bijzonder Kruis dat de Allerhoogste Wil diep in mijn Mensheid grifte.

In feite, wanneer

- de menselijke wil de aarde verlaat met de bedoeling om te handelen in de Goddelijke Wil,
 - dan verlaat de Goddelijke Wil de Hemel om haar te ontmoeten en één met haar te worden,
- om stromen van Genade, Licht en Heiligheid te storten in deze daad.

Door te weigeren de Goddelijke Wil te ontmoeten:

- gaat de menselijke wil in oorlog met zijn Schepper en
- duwt hij het Goede, het Licht en de Heiligheid die Hij over haar wilde uitstorten terug naar de hemelse regionen.

Voor deze beledigingen wilde de Allerhoogste Wil eerherstel ontvangen van Mij. Voor elke daad van de menselijke wil legde Hij mij een kruis op.

Samen met deze kruisen ontving Ik alle Goede Dingen die door de mensen waren afgewezen, met de bedoeling hen in bewaring te houden, tot de tijd dat de mens bereid zal zijn om de Goddelijke Wil in zijn daden te ontmoeten.

Maar ondanks dat voelde Ik de intense pijn die zoveel kruisen veroorzaakten.

Kijk in Mij en zie **hoeveel miljoenen kruisen mijn Mensheid bevat**. De kruisen die Ik van mijn Wil kreeg waren dus ontelbaar, mijn Lijden was oneindig. Ik kreunde onder het gewicht van een oneindig Lijden.

Dit oneindig Lijden had zo'n kracht dat het Mij elk moment de dood gaf, door Mij een kruis te geven voor elke daad van de menselijke wil die tegen de Goddelijke Wil inging.

Het Kruis dat voortkomt uit mijn Wil is niet van hout gemaakt, dat ons enkel zijn gewicht en de pijnen laat voelen.

Het is veeleer een kruis van Licht en Vuur, dat brandt, verteert en zich zodanig inplant dat het één wordt met degene die het ontvangt.

Om je te vertellen over de Kruisen die mijn Goddelijke Wil mij gaf, zou Ik alle daden van de mensen moeten samenbrengen, hen voor jou tegenwoordig maken en je met je eigen handen laten voelen hoe mijn Wil, die echte voldoening eiste, Mij kruis na kruis oplegde.

Het was een *menselijke wil* die de Goddelijke Wil beledigde en met Hem brak, nietwaar? Het was dus de Goddelijke Wil die mijn menselijke natuur en mijn menselijke wil kruisigde en deed lijden.

Bij de mens ligt de bron, de wortel, de essentie van het kwaad of het goede diep in zijn wil.

Al het andere kan als oppervlakkig worden beschouwd.

Alleen de Goddelijke Wil kon Mij het kwaad van zoveel menselijke willen laten verzoenen.

Wat jou betreft, Ik wil je volledig in mijn Wil om bekend te maken

- wat de Goddelijke Wil gedaan heeft,
- wat Hij Mij heeft laten lijden,
- wat Hij wil doen.

Daarom ben je getekend met vele Kruisen van Licht.
Jouw kruis komt van mijn Wil.

Deze heeft alles in Licht veranderd om je voor te bereiden om de pasgeborene te zijn aan wie Hij zijn geheimen, zijn vreugden en zijn smarten wil toevertrouwen zoals aan een trouwe dochter.

Verenigd met zijn Daden, kan zij de hemelen openen om

- *mijn Wil op aarde te laten neerdalen en*
- *om Hem bekend te maken, te laten aanvaarden en beminnen."*

16-34 - 4 december 1923 - Luisa wil niet bekend zijn en Jezus legt haar uit waarom dat wel nodig is.

Ik dacht na over wat ik aan het schrijven was over de Allerheiligste Wil van mijn lieve Jezus. Het is normaal dat de gezegende Jezus veel sublieme dingen zegt over zijn Wil.

Want wat je ook over zijn Wil zegt: zijn Verhevenheid, zijn Grootheid, zijn Wonderen, enz. het is allemaal goed. Hoe dan ook, alles is weinig vergeleken met wat erover gezegd zou kunnen worden.

Maar deze voortdurende verwijzingen naar mij in deze Lessen van Jezus zou er niet mogen zijn.

Hij moet zijn Wil bekend maken, en niet mij. Mijn arme persoon zou niet mogen bestaan. De hele zaak is van Hem, niet van mij.

Alles wat Hij over mij zegt, brengt mij in verwarring.

Hoe dan ook, gehoorzaamheid verplicht mij om te schrijven,

- niet alleen over de Goddelijke Wil,
- maar ook over de band die Jezus legt tussen mij en zijn Wil.

Terwijl ik over dit alles nadacht, kwam mijn lieve Jezus uit mij naar buiten. Hij drukte mij tegen zich aan en **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, je bent nog steeds de pasgeborene van mijn Wil. Je hebt ongelijk om zo te denken. Je wil dat Ik over mijn Wil spreek, dat Ik Hem bekendmaak, maar de persoon die daarvoor het kanaal, de woordvoerder, het instrument moet zijn, zou niet mogen bestaan?"

Als alles tussen jou en Mij zou blijven, zou dat misschien kunnen. Maar Ik wil dat mijn Wil zijn Koninkrijk heeft en een koninkrijk bestaat niet uit één persoon, maar uit vele mensen, en uit mensen van verschillende afkomst.

Het is dus noodzakelijk dat bekend zijn:

- niet alleen mijn Wil,
- maar ook de Goede dingen die Hij omvat,
- de adel van degenen die in dit Koninkrijk willen leven,
- het goede, het geluk, de orde en de harmonie die iedereen daarin zal bezitten.

Het is ook noodzakelijk om de persoon, die mijn Goedheid gekozen heeft om bij het begin van zo'n groot Goed betrokken te zijn, bekend te maken."

Je betrekken bij mijn lessen over mijn Wil, je boven alle dingen van de schepping verheffen, betekent niets anders dan:

- meer belang hechten aan mijn Wil,
- Hem hoger verheffen, Hem meer gewicht geven.

Hoe beter, heiliger, rijker en vrijgeviger een koning is, hoe meer hij zijn onderdanen bemint, zodanig dat hij liever zijn leven opoffert dan toe te laten dat iemand in zijn koninkrijk iets overkomt, hoe meer zijn Koninkrijk gewaardeerd wordt hoe groter het verlangen van allen wordt om er te wonen. De mensen concurreren zelfs om deze kans te krijgen.

Bovendien is het goed functioneren en het belang van het koninkrijk het gevolg van de kennis van de koning.

Door te zeggen dat je niet betrokken wilt worden bij mijn Lessen over mijn Wil, is het alsof je wil:

- een koninkrijk zonder koning,

- een wetenschap zonder leraar,
- een bezit zonder eigenaar.

Wat zou er gebeuren met dat koninkrijk, die wetenschap, dat bezit?
Wat een chaos en verwoesting zou dat veroorzaken!

Wat Mij betreft, Ik kan geen wanorde creëren.
Integendeel, orde is inherent aan mijn Godheid.

Dat zou zijn gebeurd voor de Verlossing
als mijn lieve Moeder niet had gewild dat men wist

- dat zij mijn Moeder was,
- dat zij Mij in haar maagdelijke schoot verwekt had,
- dat zij Mij met haar melk gevoed had.

Mijn Komst op aarde en de Verlossing zouden ongeloofwaardig geweest zijn. En niemand zou geneigd geweest zijn om te geloven en te genieten van de Verdiensten van de Verlossing.

Mijn Moeder maakte echter bekend:

- wie zij was
- dat zij vrij was van elke smet, inclusief de erfzonde (een wonder van genade),
- dat zij alle mensen beminde als tedere kinderen en
- dat zij uit Liefde voor hen het Leven opofferde van degene die haar Zoon en haar God was.

De Verlossing kreeg hierdoor meer belang.

Zij werd toegankelijker voor de menselijke geest en Zij vormde het Koninkrijk van de Verlossing met zijn onschatbare effecten.

Door mijn Moeder bij het Werk van de Verlossing te betrekken, werd dus enkel meer belang gehecht aan het grote Goed, dat Ik op de aarde was komen brengen.

Ik moest voor allen zichtbaar zijn en een menselijke gedaante aannemen. Daarom moest Ik een Maagd van het menselijk geslacht gebruiken. Om mijn grote plannen te verwezenlijken, moest Ik haar boven alles plaatsen.

Dit moest gebeuren om het Koninkrijk van mijn Verlossing op aarde te vormen.

Om het Koninkrijk van mijn Wil te vormen, is het dus noodzakelijk *dat een ander wezen bekend is*, waarin de heerschappij van mijn Wil zijn oorsprong vindt en *dat geweten is*:

- wie zij is, hoezeer Ik haar bemind heb, heb opgeofferd heb.
Kortom, dat geweten is wat mijn Wil in haar bewerkt heeft.

Maar zelfs als jij bij dit alles betrokken bent, is het altijd mijn Wil die zich manifesteert.

Het zijn *wegen en middelen* om Hem bekend te maken die naar voren gebracht worden, evenals *attracties, prikkels, lichten, magneten* om iedereen aan te trekken, om te komen leven in het Koninkrijk
- van het Geluk, de Genade, de Vrede en de Liefde.

Laat daarom Jezus zijn Werk doen,

- Hij die zoveel van je houdt,
- die je geen verdriet wil doen en
- die zelfs bezorgd is over de manier waarop Hij je bij dit alles betreft.

Denk er alleen aan om je vlucht verder te zetten in de eeuwige ruimtes van de Allerhoogste Wil.

16-35 - 6 december 1923 - Jezus geeft Luisa haar vlucht binnen de Onmetelijkheid van zijn Wil. De opdracht van de Allerheiligste Maagd, deze van Jezus en deze van Luisa voor de voorbereiding van de komst van het Koninkrijk van de Goddelijke Wil op aarde. Verschil tussen Heiligheid in de Goddelijke Wil en Heiligheid van de Deugden.

Ik bad. Mijn lieve Jezus toonde zich in mij en zijn Blick was op mij gericht. Wat mij betreft, aangetrokken door zijn Blick, keek ik diep in zijn Innerlijk. Dit leek op een kristal waarin je alles kon zien wat Hij deed.

Door mij met Hem te verenigen, probeerde ik te doen wat Hij deed.

Op een ander moment leek het alsof Jezus mijn ziel in zijn Handen nam en haar een impuls gaf in de Oneindigheid van zijn Wil.

Hij zei mij: *"De pasgeborene van mijn Wil, je bent geboren in mijn Wil. Ik wil dat je in Hem leeft.*

*Vlieg in de Eeuwige Wil, vervul je zending.
Zie wat er moet gebeuren tussen de Godheid en de mensen,
reis bij de generaties, maar altijd in mijn Wil.
Anders zal je ze niet allemaal vinden.*

En door te beminnen, te handelen, te herstellen en te aanbidden voor allen, zal je jezelf voor de Allerhoogste Majesteit brengen, om Hem alle liefde en eerbetoon van allen en van elk te geven, als de ware eerstgeboren dochter van onze Wil. "

Ik nam mijn vlucht en Jezus keek me na.
Maar wie zou kunnen zeggen wat ik allemaal deed!

In zijn Wil verzamelde ik alle Liefde die zijn Wil aan de mensen wilde geven. Omdat deze Liefde niet werd opgenomen, bleef ze in afwachting om opgenomen te worden.

Ik nam Haar en liet haar stromen in *alle geschapen intelligenties*.
Ik deed voor elk van hen:
- *daden van liefde en aanbidding en*
- *alles wat elke intelligentie aan God moet teruggeven.*

Ik verzamelde alles in mijzelf en ik plaatste alle mensen op mijn knieën. Zo ging ik naar de Hemel om alles op de Knieën van de Hemelse Vader neer te leggen. *Ik zei Hem:*

"Heilige Vader, ik kom voor uw troon om uw dierbare evenbeelden, die door U geschapen zijn, op uw Knieën neer te leggen, opdat U hen opnieuw verbindt met uw Wil die ze hebben afgewezen.

Het is de kleine Dochter van uw Wil die U dit vraagt.
Ik ben klein, dat is waar, maar ik neem de verantwoordelijkheid op me om U voor iedereen tevreden te stellen.

Ik zal uw Troon niet verlaten als U de menselijke wil niet verbindt met de Goddelijke Wil, zodanig dat het Koninkrijk van Uw Wil op aarde kan gevestigd worden.

Aan de kleinen wordt niets geweigerd omdat wat zij vragen enkel de echo is van uw eigen Wil, van wat U Zelf wil.

Daarna ging ik naar Jezus, die op mij wachtte in mijn kleine kamer en mij in zijn Armen ontving. Hij bedekte mij met kussen en liefkozingen.

Hij zei mij:

"Mijn kleintje, opdat de Wil van de Hemel op aarde neerdaalt, is het noodzakelijk dat alle menselijke handelingen verzegeld zijn door daden van de Goddelijke Wil.

Wanneer de Allerhoogste Wil dan ziet dat alle daden van de mensen doordrongen zijn van zijn Wil, zal Hij aangetrokken worden door de krachtige magneet van zijn eigen Wil en op aarde neerdalen en er heersen.

Aan jou is deze taak dus toevertrouwd, als eerstgeboren dochter van onze Wil.

Weet dat, ***om het Woord uit de Hemel neer te halen, mijn Mama de volgende opdracht uitvoerde:***

Ze ging naar alle generaties toe.

Ze maakte zich alle handelingen van de menselijke wil eigen en ze plaatste er de Goddelijke Wil in.

Zij bezat immers de Goede Dingen van de Goddelijke Wil in overvloed, zodanig dat zij meer bezat dan wat alle mensen samen kunnen bezitten.

En bij elke ronde die zij maakte, vermenigvuldigde zij deze Goede Dingen.

Hij zag dat één van onze trouwste mensen met zoveel gratie en liefde alle menselijke handelingen met de Goddelijke Wil verrijkt had, door alles wat daarvoor nodig was ter harte te nemen.

En toen ***Ik zag*** dat onze Wil aanwezig was in de wereld, daalde Ik, het Eeuwig Woord, uit de Hemel op aarde neer

Een tweede opdracht werd vervuld: het was de verwezenlijking van de Verlossing. En dat was mijn Taak.

Hoe vaak heb Ik alle menselijke daden moeten bekijken:

- hen allemaal in mijn Handen nemen,
 - hen bedekken en hen verzegelen met mijn Goddelijke Wil,
- om mijn Hemelse Vader ertoe te bewegen alle menselijke daden te zien, die bekleed waren met deze Goddelijke Wil, die de mens naar de hemelse regionen had verdrongen.
, opdat mijn Goddelijke Vader de deuren van de Hemel zou kunnen openen die door de menselijke wil waren gesloten.
Er is geen goed dat niet neerdaalt, behalve door middel van mijn Wil.

Een derde opdracht moet vervuld worden en die is voor jou.

Als eerstgeborene van onze Wil is het aan jou om het derde zegel van onze Wil aan alle menselijke handelingen toe te voegen,
- na het eerste en het tweede,
met als doel het Koninkrijk van mijn Wil op aarde te brengen.

Daarom mijn dochter,

- wandel tussen de menselijke handelingen van de mensen,
- dring door in de harten en
- breng bij elke hartslag de hartslag van mijn Wil,
- breng bij elke gedachte de Kus en de Kennis van mijn Wil.

Druk in elk woord het almachtige Fiat.

Doordring alles en overspoel alles met dit Fiat

zodat mijn Koninkrijk op aarde kan komen.

Je Jezus zal je niet alleen laten tijdens deze rondreizen.
Hij zal je bijstaan en je in alles leiden.

Terwijl Hij dit zei, ging ik door met mijn vluchten, waarbij ik alle dingen en alle mensen bezocht.

Maar wie zou alles kunnen vertellen wat ik deed!

Alleen Jezus kan dat zeggen, Hij die mij dit alles liet doen.

Zo bracht ik een hele nacht door met Jezus.

En terwijl ik rondvloog, bracht ik Hem:

- nu eens alle gedachten, dan weer alle woorden,
- soms alle daden, alle stappen, alle hartslagen,
bedekt met zijn Wil

En Jezus ontving alles met Liefde en feestvreugde.

Toen **zei Hij mij**: "Zie je wat een groot verschil er is tussen **de Heiligheid in mijn Wil en de heiligheid van andere deugden?**

De eerste brengt de mens ertoe om op elk moment stromen van Genade, Licht en Liefde te ontvangen, en om in al zijn daden in overeenstemming te zijn met zijn Schepper. Dit is de Heiligheid die het dichtst bij de Schepper staat.

De tweede, die van de andere deugden, is afhankelijk van de tijd en de omstandigheden. Soms zal je de gelegenheid hebben om

- geduld te oefenen, dan weer gehoorzaamheid,
- soms naastenliefde of andere gelijkaardige deugden.

En als de gelegenheden zich niet voordoen, groeien de deugden niet en kunnen ze niet het goede voortbrengen dat ze zouden kunnen geven als ze in actie zouden komen.

Anderzijds is er **in de Heiligheid in mijn Wil geen stilstand noch onderbreking.**

Mijn Wil is altijd bezig de mens te overspoelen, die Hem op elk moment kan ontvangen. Of de mens nu ademt, denkt, spreekt, eet, slaapt, een hartenklop heeft, alles is binnenin mijn Wil.

En op elk moment kan de mens vervuld zijn van mijn Wil, met alle Goede Dingen die Hij bevat."

16-36 - 8 december 1923 - De Onbevleete Maagd werd verwekt door de Verdiensten van het Mens-geworden Woord. Hierdoor was zij in staat het Woord te verwekken dat de mensheid zou verlossen. Het kwaad bevindt zich alleen in de wil van de mens, niet in zijn natuur.

Ik dacht aan de Onbevleete Ontvangenis van mijn Koningin-Moeder

Na de Communie verscheen mijn altijd vriendelijke Jezus in mij, als in een kamer vol licht.

In dit Licht verscheen alles wat Hij tijdens zijn Leven gedaan had.

Je kon in volgorde zien: al zijn Verdiensten, zijn Werken, zijn Lijden, zijn Wonden, zijn Bloed, kortom alles wat zijn Leven als Mens en als God inhield, ook de Daad om een ziel die Hem zeer dierbaar was te behoeden voor het minste kwaad.

Ik was verbaasd van zoveel aandacht van Jezus te zien.

Hij zei mij: "Aan mijn kleine pasgeborene wil Ik de Onbevleete Ontvangenis van de Maagd, die zonder zonde is ontvangen, bekendmaken.

Je moet eerst weten dat mijn Godheid bestaat uit één Enige Daad: alle Daden zijn geconcentreerd in Eén enkele.

Dat is wat het betekent om God te zijn.

Het grootste wonder van onze goddelijke Essentie is dat Wij niet onderworpen zijn aan een opeenvolging van handelingen.

En als het voor de mens lijkt alsof Wij op het ene moment iets doen en op een ander moment iets anders, dan is dat omdat hij niet in staat is om alles in één keer te kennen en hij beetje bij beetje moet leren.

Alles wat Ik, het Eeuwige Woord, in mijn Mensheid moest doen, deed Ik in één enkele Daad,

in overeenstemming met de enige Daad die mijn Godheid is.

Bijgevolg, toen mijn Moeder, de edele Maagd Maria, werd ontvangen, bestond reeds alles wat het Eeuwige Woord op aarde moest doen.

In de Daad waarin zij verwekt werd, werd deze Ontvangenis omringd door:

- al mijn Verdiensten, mijn Pijnen, mijn Bloed,
- alles wat het Leven van een Mens-geworden God inhoudt

Zij werd verwekt:

- in de oneindige Zee van mijn Verdiensten, van mijn Goddelijk Bloed en
- in de immense Zee van mijn Lijden.

Daardoor bleef zij onbevlekt, mooi en zuiver.
En mijn onmetelijke Verdiensten versperden de weg aan de Vijand,
die haar geen kwaad kon doen.

Het was terecht dat degene die de Zoon van God zou verwekken,
de grootste was in de Werken van God,
om de deugd te bezitten om het Woord te verwekken,
die de mensheid zou verlossen.

Zo werd zij eerst in Mij verwekt en daarna werd Ik in haar verwekt.
Het enige wat nog overbleef was om dit Wonder op het juiste moment
aan de mensen bekend te maken.
In de Godheid was dat echter al gebeurd.

Aldus was de persoon die de meeste Vruchten van de Verlossing plukte,
degene die de Vruchten in hun geheel ontving, dit sublieme Schepsel.

Omdat zij in Mij was verwekt, beminde zij, waardeerde zij en bewaarde
zij alles wat de Zoon van God op aarde deed als haar eigen bezit.

O, de schoonheid van dit teder Kindje!
Zij was een Wonder van Genade, een Wonder van onze Godheid.
Zij groeide op als onze Dochter.
Zij was onze vreugde, onze eer en onze glorie.”

Terwijl mijn lieve Jezus zo tot mij sprak, dacht ik bij mijzelf:

"Het is waar dat de Koningin-Moeder verwekt werd door de oneindige
Verdiensten van mijn Jezus. Maar haar bloed, haar lichaam, werd
verwekt in de schoot van de heilige Anna, die niet vrij was van de
erfzonde.

Hoe kan het dan dat Maria niets heeft geërfd van de vele 'kwaden' die
wij allemaal hebben geërfd als gevolg van de zonde van onze eerste
vader Adam?"

Jezus zei mij: "Mijn dochter,
je hebt nog niet begrepen dat alle kwaad in de wil ligt.
Het was de wil van de mens die zijn natuur verpletterde.

En niet zijn natuur die zijn wil verpletterde.
Zijn natuur, zoals door Mij geschapen, bleef onveranderd.

Het was zijn wil die veranderde.
Deze keerde zich tegen niets minder dan de Goddelijke Wil.
Zijn opstandige wil verpletterde zijn natuur, verzwakte haar, besmette haar en maakte haar tot slaaf van de laagste hartstochten.

Het was als met een vat gevuld met parfum of kostbare voorwerpen.
Als het wordt leeggemaakt en vervolgens gevuld met rotzooi of verachtelijke voorwerpen, verandert het vat dan?
Wat erin wordt geplaatst verandert, maar het vat blijft hetzelfde.
Het wordt hooguit min of meer waardevol, afhankelijk van wat het bevat.
Zo was het ook met de mens.

Dat Zij verwekt was in een wezen dat deel uitmaakte van het menselijk ras, deed mijn moeder geen kwaad, want haar ziel was immuun voor elke zonde.

Er was geen tegenstelling tussen haar wil en de Wil van haar God.

De goddelijke Stromen stuiten op geen enkele hindernis toen zij zich in haar uitstortten. Elk moment ontving Zij stromen van nieuwe genade.
Met zo'n wil en zo'n ziel, volkomen heilig, volkomen zuiver, volkomen mooi, bleef het lichaam dat Zij van haar moeder gekregen had, welriekend, ordelijk, vergoddelijkt. Het was dus vrij van elke natuurlijke ziekte waaronder de menselijke natuur kan lijden.

Ah! In haar werd het 'Fiat Voluntas Tua op aarde zoals in de Hemel' volledig verwezenlijkt. Hij veredelde haar en herstelde in haar *de menselijke natuur zoals deze oorspronkelijk was, vóór de zondeval.* Zij werd zelfs nog mooier door de voortdurende stroom van dit Fiat, die in haar beelden reproduceerde die perfect gelijk waren aan Degene die haar geschapen had.

Door de kracht van de Goddelijke Wil die in haar werkte, kan je zeggen dat wat God van nature is, Zij door genade geworden is.

Onze Wil kan alles doen en alles bereiken wanneer de ziel:

- Ons de vrijheid geeft om te handelen en
- ons Werk niet onderbreekt door haar eigen wil.

16-37- 26 december 1923 - Voor wie in de Goddelijke Wil leeft, is het altijd Kerstmis. De voortdurende Dood van Jezus in de Goddelijke Wil, evenals die van Luisa.

Na zeer bittere dagen te hebben doorgemaakt vanwege het gemis van mijn lieve Jezus, voelde ik me als een ellendig vod die Jezus opzij legde omdat Hij er zo'n afkeer van had.

Toen **hoorde ik in mijn binnenste:**

"In mijn Wil zijn er geen vodden. Alles is leven, en goddelijk Leven.

Een vod wordt gescheurd en vuil omdat het geen leven bezit. In mijn Wil, die Leven bezit en aan alles geeft, bestaat er geen gevaar dat de ziel verscheurd raakt, laat staan dat ze vuil wordt."

Wat mij betreft, zonder aandacht te schenken aan wat ik hoorde, **zei ik tegen mezelf:** "Wat een mooie kerstvakantie bezorgt Jezus me toch! Dat laat goed zien hoeveel Hij van mij houdt!"

Hij raakte me aan en **Hij zei:**

"Mijn dochter, voor wie mijn Wil doet, is het altijd Kerstmis.

Wanneer de ziel mijn Wil binnengaat, word Ik in haar verwekt.
Wanneer zij doorgaat in mijn Wil, breng ik haar mijn Leven.
Wanneer zij haar daad voltooit, gebeurt er iets groters: die ziel:
- wordt zelf in Mij verwekt,
- brengt haar leven in het Mijne en
- neemt deel aan mijn eigen Daden.

Wie één keer per jaar deelneemt aan het Kerstfeest, beleeft iets nieuws in zichzelf.
Maar voor wie in mijn Wil leeft, is het altijd Kerstmis.
Ik word herboren door elk van zijn daden.

Wil je dan dat Ik slechts één keer per jaar in jou word geboren?
Nee, nee!

Voor wie mijn Wil doet, vormen mijn Geboorte, mijn Leven, mijn Dood en mijn Verrijzenis een voortdurende, nooit onderbroken handeling.

Wat zou anders het verschil zijn, het onmetelijke verschil, met andere heiligen?

Toen ik deze Woorden hoorde, voelde ik me nog met meer bitterheid gevuld en zei ik tegen mezelf:

"Wat een fantasieën! Wat ik hoor is niets anders dan een zeer subtiële vorm van hoogmoed van mijn kant. Alleen mijn trots kan mij zulke dingen suggereren en mij ertoe brengen zoveel te schrijven over de Wil van God. De anderen zijn goed en nederig. En daarom heeft niemand anders ooit iets durven schrijven."

Terwijl ik zo nadacht, voelde ik zo'n pijn dat ik mijn hart voelde breken. Ik probeerde mezelf af te leiden om niets te voelen. Wat een vreselijke strijd, ik voelde me alsof ik doodging!

Mijn geliefde Jezus verscheen alsof Hij me meer wilde vertellen over Zijn Allerheiligste Wil. Ik zei Hem:

"Mijn Jezus, help mij; ziet U niet hoeveel hoogmoed er in mij is? Heb medelijden met mij, bevrijd mij van deze subtiële hoogmoed. Ik wil niets anders weten dan U te beminnen!"

Hij zei mij: "Mijn dochter,
kruisen en pijn zijn als een wijnpers voor de ziel.

Net zoals de pers dient om de druiven te pletten en te schillen, zodat dat het sap voor de wijn aan de ene kant en de schillen aan de andere kant terechtkomen.

Zo pellen kruisen en smarten de ziel, als een wijnpers:

- van hoogmoed, van eigenliefde,
- van hartstochten en van alles wat menselijk is.
En zij laten alleen de zuivere wijn van de deugden over.

Zo verspreiden mijn Deugden zich als op een wit doek over de ziel en zij worden er met onuitwisbare letters in gegrift.

Hoe kun je dan bang zijn als elke keer dat Ik je mijn Waarheden over mijn Wil openbaar, *dit wordt voorafgegaan door kruisen en pijn?*
Hoe hoger de Waarheden, hoe intenser de pijn.

Het is niets anders dan de druk van de pers die Ik op je uitoefen om alles wat menselijk in je is weg te nemen.

Het is meer in mijn Belang dan in het jouwe dat deze Waarheden niet vermengd worden met de schillen van menselijke hartstochten.

Ik vervolgde:

"Mijn Jezus, vergeef me dat ik je dit zeg, maar U bent zelf de oorzaak van mijn angsten.

Als U zich niet zou verbergen en mij niet van U zou beroven, zou er in mij geen plaats zijn voor deze angsten.

Ach, Jezus, U doet mij sterven, en dat op een wrede en dubbele manier, want ik sterf niet.

Ach, als ik maar echt kon sterven, wat zou dat zoet voor mij zijn!

Ach Jezus, ik verzeker U, ik kan het niet langer verdragen: neem me mee bij U of blijf bij mij."

Terwijl ik dit zei, omhelsde mijn lieve Jezus mij.

Het was alsof Hij iets met zijn Handen samenperste en ik voelde me alsof ik onder een pers lag. Ik kan het lijden dat ik voelde niet beschrijven Alleen Hij weet hoeveel Hij mij heeft laten lijden.

Daarna zei Hij mij: "Geliefde dochter van mijn Wil, kijk in Mij hoe de Allerhoogste Wil zelfs geen zuchtje leven toekende aan mijn menselijke wil, hoe heilig die ook was.

Ik moest onder de druk van de Goddelijke Wil blijven, meer dan onder een pers. Hij vormde het Leven van al mijn hartslagen, van al mijn woorden, van al mijn daden.

En mijn kleine menselijke wil stierf in elk van mijn hartslagen, van mijn ademhalingen, mijn daden, mijn woorden, enz.

In werkelijkheid heeft deze wil nooit geleefd.

Ik had hem alleen maar om hem voortdurend te laten sterven.

En hoewel dat een grote eer was voor mijn Mensheid en het grootste wonder was, veranderde elke dood van mijn menselijke wil in een Leven van de Goddelijke Wil.

Dit voortdurend sterven was het grootste en bitterste martelaarschap van mijn Mensheid.

*O, hoe klein waren de pijnen van mijn Passie
in vergelijking met dit voortdurend sterven van Mij!*

Hierdoor gaf Ik volmaakte glorie aan mijn Hemelse Vader, die Ik beminde met een Liefde die alle liefde van alle mensen samen overtrof.

Sterven, lijden, soms iets groots doen, met tussenpozen, dat is niet zo groot. De heiligen en andere goede mensen hebben dat ook gedaan. Maar aangezien dit niet voortdurend was, vormde het

- geen volmaakte glorie voor de Vader,
- noch een verlossing die zich tot iedereen kon uitstrekken.

Dus, mijn eerstgeboren dochter in mijn Eeuwige Wil, zie waar je Jezus je wil hebben: *onder de wijnpers van mijn Goddelijke Wil,* zodat jouw wil voortdurend de dood kan ondergaan, net zoals dat het geval was voor mijn menselijke wil.

Anders zal Ik het nieuwe tijdperk waarin mijn Wil op aarde zal heersen, niet kunnen doen aanbreken. Daarvoor zijn daden, lijden en het voortdurend sterven nodig om het 'Fiat Voluntas Tua uit de Hemel op aarde' te laten neerdalen.

Wees voorzichtig, mijn dochter, kijk niet naar anderen, zelfs niet naar de heiligen, wat betreft de manier waarop Ik met hen ben omgegaan. Dat zou je kunnen verbaasd doen staan over de manier waarop Ik met jou omga. Met hen wilde Ik één ding doen. Met jou is het iets geheel anders.

Terwijl Hij dit zei, nam Hij de gedaante aan van de Gekruisigde. Hij drukte zijn Voorhoofd tegen het mijne en bedekte mijn gehele persoon. Ik voelde me onder zijn druk, overgeleverd aan zijn Wil. ik zag duidelijk al de liefde van mijn Jezus voor mij

16-38 - 29 december 1923 - Tussen Jezus en de ziel die in Zijn Wil leeft, ontstaat een eeuwige Band. Het geheim om alle mensen te verenigen en de Vader in naam van allen te danken.

Ik was aan het bidden toen ik buiten mijn lichaam terecht kwam op een plaats waar een kruisbeeld op de grond lag. Ik ging dichterbij om de allerheiligste Wonden van Jezus te aanbidden en te kussen.

Op dat moment kwam het kruisbeeld echter tot leven: Jezus haalde zijn Handen van het kruis en klampte zich vast aan mijn hals, terwijl Hij me heel stevig vasthield.

Ik vreesde dat het niet Jezus was, en ik probeerde me uit deze omhelzing te bevrijden. **Jezus zei mij:**

"Mijn dochter, waarom wil je van Mij wegvlugten?
Hoe is het mogelijk dat je Mij wil verlaten?
Weet je niet dat er tussen jou en Mij een eeuwige band bestaat die noch jij, noch Ik kunnen verbreken?
Wat eeuwig is, komt in Mij binnen en kan Mij niet verlaten.

Alle daden die we samen in mijn Wil verricht hebben, zijn eeuwige Daden, net zoals mijn Wil eeuwig is.
Zo is er iets van jou in Mij en iets van Mij in jou.
Er stroomt een eeuwige Stroom in jou die Ons onafscheidelijk maakt.
Hoe meer je jouw daden in mijn Wil vermenigvuldigt,
hoe meer je deelneemt aan wat eeuwig is.

Waar wil je dan heen? Ik wachtte op jou om Mij te komen verlossen en bevrijden van deze plaats waar de menselijke ontrouw Mij geworpen heeft en waar ze Mij met verborgen zonden en geheime 'kwaden' wreed gekruisigd heeft.
Daarom heb Ik Mij aan jou vastgeklampt,
opdat je Me zou bevrijden en Mij met jou zou meenemen.

Ik drukte Hem tegen mij aan en ik kustte Hem.
En ik bevond me met Hem in mijn kleine kamer.
Ik zag hoezeer mijn innerlijk op Hem gericht was en het Zijne op mij.

Later ontving ik de heilige Communie. Zoals gewoonlijk riep ik alle geschapen dingen bijeen en ik plaatste hen als een krans rondom Jezus, zodat zij Hem wederliefde gaven en Hem de eer bewezen die hun Schepper toekomt.

Zij kwamen op mijn oproep allemaal naar Hem toe en ik kon duidelijk al de Liefde van mijn Jezus voor mij zien, die door hen tot uiting kwam. Jezus wachtte met zoveel tedere liefde in mijn hart op de beantwoording van zoveel Liefde. En terwijl ik boven alle dingen zweefde en hen omhelsde, begaf ik mij naar de voeten van Jezus. Ik zei Hem:

"Mijn geliefde, mijn Jezus, U hebt alle dingen voor mij geschapen en U hebt hen aan mij geschonken. Nu al deze dingen van mij zijn, geef ik hen aan U om U mijn liefde te tonen.

Ik zeg U:

"*ik bemin U*" in elke druppel zonlicht,
"*ik bemin U*" in het fonkelen van de sterren,
"*ik bemin U*" in elke druppel water.

Uw Wil laat me zien dat *U me bemint*, zelfs in de diepten van de oceaan. En ik druk mijn "***ik bemin U***" voor U in elke vis die in de zee ronddartelt.

Mijn liefste, ik druk:

- mijn '*ik bemin U*' op elke vlucht van elke vogel,
- mijn '*ik bemin U*' overal.

Ik wil mijn '***ik bemin U***' drukken:

- op de vleugels van de wind,
 - in de beweging van de bladeren,
 - in elke vonk van het vuur,
- mijn '***ik bemin U***' namens mezelf en namens iedereen."

De hele Schepping zei '***ik bemin U***' samen met mij. Maar toen ik alle menselijke generaties wilde verenigen in de Goddelijke Wil, zodat ze zich voor Jezus zouden buigen en Hem "***ik bemin U***" zouden zeggen, met al hun daden, woorden en gedachten, ontsnapten ze me en ik wist niet wat ik moest doen.

Ik heb dit aan Jezus gezegd. *En Hij zei mij:*

"Weet, mijn dochter, dat leven in mijn Wil precies inhoudt: alle mensen bij Mij brengen en Mij eer te bewijzen namens hen allemaal. Niemand mag je ontgaan, anders zou mijn Wil leegtes vinden in de Schepping en niet tevreden zijn.

Maar weet je waarom je niet alle mensen vindt en waarom er verschillende aan jou ontsnappen? Dat is de kracht van de vrije wil.

Ik wil je echter het geheim leren om ze allemaal te vinden:

ga binnen in mijn Mensheid.

Daar zal je al de handelingen van deze mensen als in bewaring vinden, waarvoor Ik de verbintenis n aangegaan ben, om namens hen mijn Hemelse Vader tevreden te stellen.

Blijf al mijn Daden volgen, die de daden van iedereen waren.

Op die manier zal je alle dingen vinden.

En je zal Mij liefde teruggeven namens alles en iedereen.

Alles is in Mij. Omdat Ik voor iedereen heb gehandeld, is de bewaarplaats van alle dingen in Mij. En Ik geef namens iedereen aan de Goddelijke Vader de plicht van Liefde terug. Ieder die dit wil, kan Mij gebruiken als weg om de Hemel te bereiken."

Toen ging ik in Jezus binnen.

En ik vond zeer gemakkelijk alle dingen en alle mensen.

Ik volgde de Werken van Jezus en *ik zei:*

"ik bemin U"

- in elke gedachte van de mensen,
- in elke blik,
- in elk geluid van woorden,
- in elke hartslag, in elke ademhaling en in elke genegenheid.

"ik bemin U"

- in elke druppel bloed, in elke handeling en in elke stap.

Maar wie kan alles zeggen wat ik gedaan en gezegd heb!

Vele dingen kunnen niet worden uitgedrukt.

Sterker nog, alles wat gezegd zou kunnen worden, zou zeer arm zijn, in vergelijking met de manier waarop je het zegt als je bij Jezus bent.

Toen ik *"ik bemin U"* zei, bevond ik me terug in mijn lichaam.

16-39 - 4 januari 1924 - Met de Woorden: "Niet mijn wil, maar Uw Wil geschiede", uitgesproken in de Hof van Olijven, sluit Jezus met zijn Hemelse Vader een overeenkomst voor de Komst van het Koninkrijk van God op aarde.

Ik dacht aan de woorden van Jezus in de Hof van Olijven,

toen Hij zei:

"Vader, als het mogelijk is, laat deze kelk aan Mij voorbijgaan. Maar niet mijn wil, maar de Uwe geschiede".

Mijn lieve Jezus bewoog zich in mijn binnenste.

Hij zei me: "Mijn dochter, denk je dat Ik, omwille de kelk van mijn Lijden, aan de Vader zei:

'Vader, als het mogelijk is, laat deze kelk van Mij voorbijgaan'?

Helemaal niet. Het was omwille van de kelk van de menselijke wil,

- die zo'n bitterheid en volheid van ondeugden bevatte,
dat mijn menselijke wil, verenigd met de Goddelijke Wil,

- zo'n afkeer, schrik en angst voelde, **dat Ik uitriep:**

'Vader, als het mogelijk is, laat deze kelk aan Mij voorbijgaan.'

Hoe lelijk is de menselijke wil zonder de Goddelijke Wil.

Hij heeft zich, bijna als in een kelk, in elke mens ingesloten.

Er is geen kwaad in de generaties, waarvan de menselijke wil niet de oorsprong is, het zaad, de bron.

Ik zag mezelf bedekt met al deze 'kwaden',

- die voortgebracht waren door de menselijke wil,

en Ik voelde Mij sterven voor de heiligheid van Mijn Wil.

Ik zou werkelijk gestorven zijn indien de Godheid Mij niet ondersteund had. Weet je waarom **Ik tot driemaal toe herhaalde:**

“Non mea voluntas, sed Tua fiat’

[‘Niet mijn wil, maar de Uwe geschiede’].

Ik droeg in Mij de wil van elke mens en al hun zonden.

En in naam van allen riep Ik tot de Vader: ‘Moge de menselijke wil op aarde niet meer geschieden, maar de Goddelijke.

Moge de menselijke wil verbannen worden en moge de Uwe heersen.’

Dit was wat voor Mij het belangrijkste.

Ik wilde dit in het begin van mijn Passie bekomen.

Het afroepen op aarde van het “Fiat Voluntas Tua op aarde zoals in de Hemel” was datgene wat Mij het meest interesseerde en het belangrijkste was.

Dus zei Ikzelf in naam van allen: **‘Non mea voluntas, sed Tua fiat.’**
(Niet mijn wil geschiede maar de Uwe).

Op dat ogenblik vormde Ik het tijdperk van het “Fiat Voluntas Tua” op aarde.

Ik heb het tot driemaal toe gezegd,

- de eerste keer heb Ik het gevraagd,

- de tweede keer liet Ik het neerdalen,

- de derde keer maakte Ik het tot heerser en overheerser.

En door te zeggen: **‘Non mea voluntas, sed Tua fiat’**,

was het mijn bedoeling om de mensen van hun wil te ontdoen en hen met de Goddelijke te vullen.

Voordat Ik stierf, omdat Ik nog slechts een paar uur te leven had, wilde Ik met mijn hemelse Vader onderhandelen over het voornaamste doel waarvoor Ik op aarde gekomen was: *dat de Goddelijke Wil zijn ereplaats in de mens zou innemen.*

Dit was de eerste slechte daad van de mens geweest: zich terugtrekken van de Allerhoogste Wil, en daarom onze eerste belediging.

Al de andere slechte daden komen op de tweede plaats.

Daarom, moest Ik eerst het doel van “het Fiat Voluntas Tua op aarde zoals in de Hemel” veiligstellen, om dan de Verlossing te vormen met mijn Lijden.

In feite komt de Verlossing zelf op de tweede plaats.
Mijn Wil komt altijd op de eerste plaats in alles wat Ik doe.

De gevolgen van de vruchten van de Verlossing werden gezien.
De mens kon de vruchten van de Verlossing echter enkel ontvangen
omwille van dit contract dat Ik met mijn Goddelijke Vader sloot, nl.
dat Zijn Fiat op aarde zou komen heersen.

Dit realiseerde

- het echte doel van de schepping van de mens en
- het hoofddoel waarvoor Ik op aarde kwam

Anders had de orde aan mijn Wijsheid ontbroken.
Het begin van het kwaad was de menselijke wil.

Dus Ik moest

- deze menselijke wil opnieuw in orde zetten en herstellen en
- de Goddelijke Wil en menselijke herenigen.

En ook al waren de vruchten van de Verlossing eerst te zien,
dit betekent niets.

Mijn Wil is als een koning die, hoewel hij de eerste is onder allen, als
laatste aankomt. En hij wordt voorafgegaan, voor zijn eer en decorum,
door zijn volk, legers, ministers, prinsen en het hele koninklijke hof.

Dus waren eerst de vruchten van de Verlossing nodig,
zodat de eerbiedwaardige Majesteit van mijn Wil,
het koninklijk hof, het volk, de legers, de ministers, kon vinden.

Maar weet je wie de eerste was **die samen met Mij uitriep:**
Non mea voluntas, sed Tua fiat?

Het was mijn kleine dochter, de kleine pasgeborene in mijn Wil,
die zo'n afkeer en angst voor haar wil voelde,
dat zij bevend, zich aan Mij vastklampte en **met Mij samen riep:**

***“Vader, als het mogelijk is, laat deze kelk van mijn wil aan Mij
voorbijgaan.”***

En wenend **voegde jij er met Mij aan toe:** *'Non mea voluntas, sed Tua
fiat'*. Ah! ja,

jij was samen met Mij in dat eerste contract met Mijn Hemelse Vader.

Er was immers tenminste één mens nodig om dit contract te bekrachtigen. Aan wie anders, aan wie zou Ik het toevertrouwen!

En om de bewaring van het contract veiliger te maken, schonk Ik jou alle Vruchten van mijn Passie.

Zij omringen je als een formidabel leger dat, terwijl zij de koninklijke stoet van mijn Wil vormen, een felle oorlog voeren tegen jouw wil.

Daarom, heb moed in de toestand waarin je verkeert.

Verwerp de gedachte dat Ik je zou kunnen verlaten.

Het zou mijn Wil schaden,

aangezien Ik het contract van mijn Wil in jou bewaar.

Blijf dus in vrede. Het is mijn Wil die je op de proef stelt,

- niet alleen om je te zuiveren,

- maar ook om zelfs de schaduw van jouw wil te vernietigen.

Bijgevolg, vervolg je vlucht in mijn Wil in alle vrede,

en maak je nergens zorgen over.

Jouw Jezus zal het zo regelen dat alles wat binnen en buiten je gebeurt,

- mijn Wil nog duidelijker zal tonen en

- de grenzen van mijn Wil in jouw menselijke wil, in jou zal verruimen.

Ikzelf zal alles in jouw innerlijk regelen

zodat Ik in jou alles naar mijn Wil kan inrichten.

Ik heb Mij met niets anders beziggehouden dan enkel met de Wil van mijn Vader. Hierin zijn alle dingen aanwezig.

Dus hield Ik Mij met alles bezig.

Ik leerde slechts één gebed aan, enkel dit :

“dat de goddelijke Wil geschiede op aarde zoals in de Hemel”

Dit was echter het Gebed dat alles in zich insloot.

Ik deed niets als het niet in de Allerhoogste Wil was.

Mijn Woorden, mijn Pijnen, mijn Werken, mijn Hartslagen,

waren vervuld van de Hemelse Wil.

Ik wil dat jij hetzelfde doet.

Terwijl je in Mijn Wil rondgaat, moet je jezelf laten verbranden
- door de eeuwige Adem van het vuur van mijn Wil,
zodanig
- dat je alle andere kennis verliest, en
- dat je niet anders kent dan enkel en altijd mijn Wil."

16-40 - 14 januari 1924 - De Goddelijke Wil was alles voor de mens vóór zijn val. Met Hem had hij niets anders nodig. Voordat hij gegeseld werd, wilde Jezus ontkleed worden om de mens het Koninklijke Gewaad van de Goddelijke Wil terug te geven.

Ik begeleidde Jezus in het mysterie van de Geseling.
En ik leed mee met mijn lieve Jezus toen Hij zichzelf zo verward zag:
- omringd door vijanden,
- ontdaan van zijn gewaden,
- onder een storm van slagen.

Mijn lieve Jezus kwam uit mijn innerlijk. Hij toonde zich in de toestand waarin Hij verkeerde toen Hij gefolterd werd en **Hij zei mij:**

"Mijn dochter,
wil je weten waarom Ik ontkleed was toen Ik gefolterd werd?"

In elk Mysterie van mijn Passie heb Ik Mij:
- eerst beziggehouden met het dichten van de kloof tussen de menselijke wil en de Goddelijke Wil,
- en daarna met de beledigingen die uit deze breuk voortkwamen.

Toen de mens in Eden de banden verbrak van de Eenheid tussen de Allerhoogste Wil en zijn wil,
ontdeed hij zich van de koninklijke Gewaden van mijn Wil.
Hij kleepte zich aan met de ellendige voden van zijn wil.
Deze is zwak, wispelturig, niet in staat om iets goeds te doen.

Mijn Wil was een zoete betovering voor hem.
Hij hield hem verzonken in het meest zuivere Licht.
Hierdoor kende hij niets anders dan zijn God,
- van Wie hij voortkwam, en

- Die hem voortdurend ontelbare gelukzaligheden gaf.

Hij ging hierbij volledig op in de Geschenken die hij van zijn God kreeg, dat hij niet aan zichzelf dacht.

Oh! Wat was de mens gelukkig! En de Godheid was zo blij telkens Hij hem zovele deeltjes van Zichzelf gaf!
Hij gaf zoveel als de mens kon ontvangen, om hem aan Zichzelf gelijk te maken.

Zodra hij echter de Eenheid van Onze Wil met de zijne verbrak,
- verloor hij het koninklijke Gewaad,
- verloor hij de Betovering, het Licht, het Geluk.
Hij keek naar zichzelf zonder het Licht van mijn Wil.

Door naar zichzelf te kijken, zonder de Betovering die hem in de ban hield, leerde hij zichzelf kennen.
Hij schaamde zich en hij werd bang voor God.

Het ging zover dat zijn eigen natuur de droevige gevolgen hiervan voelde:
- hij voelde de koude en zijn naaktheid, en
- hij voelde de nood om zichzelf te bedekken.

Zoals onze Wil hem binnen de haven van immens Geluk hield, zo plaatste zijn wil hem in de haven van ellende.
Onze Wil was alles voor de mens en daarin vond hij alles.

Het was terecht dat hij, uit Ons gekomen en levend in Onze Wil als Ons teder kind, van Hem zou leven.
Deze Wil voorzag in alles wat hij nodig had.

Daar hij van zijn eigen wil wilde leven, werd hij behoeftig in alles.
De menselijke wil kan immers niet in alle behoeften voorzien.
Hij bevat evenmin de Bron van het Goede in zichzelf.

Bijgevolg werd hij gedwongen om voor zichzelf te zorgen, met ontberingen van de noodzakelijke dingen voor het leven.

Zie je nu wat het betekent om niet verenigd te zijn met mijn Wil?

Oh! Als iedereen dit wist, dan zouden zij slechts één verlangen hebben: dat mijn Wil op aarde komt heersen!

Indien Adam zich niet had teruggetrokken uit de Goddelijke Wil,
- dan had zijn natuur geen kledij nodig gehad.
Hij was niet beschaamd geweest omwille van zijn naaktheid.
Hij had ook nooit geleden van kou, hitte, honger en zwakte.

Deze natuurlijke dingen betekenden echter bijna niets. Zij waren eerder symbolen van het grote Goed dat zijn ziel verloren was.

Mijn dochter,

vooraleer Ik aan de kolom vastgebonden werd om gegeseld te worden,
wou Ik daarom ontkleed worden,
om te lijden en om te herstellen voor de naaktheid van de mens,
toen hij zich ontdeed van het koninklijk Gewaad van mijn Wil.

Toen Ik Mijzelf ontkleed zag, omringd door vijanden die Mij bespotten,
voelde Ik in Mij zo'n verwarring en pijn dat Ik huilde over de naaktheid
van de mens.

Ik offerde mijn Naaktheid aan mijn Hemelse Vader,
opdat de mens opnieuw bekleed zou worden
met het koninklijk Gewaad van mijn Wil.

Ik offerde mijn Bloed, mijn aan flarden gescheurd Vlees,
als losprijs, opdat dit Mij niet zou ontzegd worden.
Ik liet niet enkel mijn kleding wegnemen, maar ook mijn Huid,
- om de prijs te kunnen betalen en
- om te boeten voor de misdaad van deze naaktheid van de mens.

Ik heb in dit mysterie zoveel Bloed vergoten,
- als Ik in geen ander heb vergoten.

Het was zoveel dat het voldoende was om hem te bedekken met een
tweede kleed, een kleed van Bloed,
- om hem opnieuw te bedekken, te verwarmen en te wassen,
- om hem in staat te stellen om het koninklijk Gewaad van mijn Wil te
ontvangen."

Toen ik dit hoorde, zei ik verwonderd: *Mijn geliefde Jezus,*
Omdat de mens zich aan uw Wil onttrok, moest hij zich kleden en hij
schaamde zich en hij was bang.

U deed echter altijd de Wil van de Hemelse Vader,

U was Eén met Hem en uw Mama kende nooit haar eigen Wil.

Toch hadden U beiden ook kleding en voedsel nodig en U voelde ook de kou en de hitte. Hoe is dat mogelijk?

Jezus voegde eraan toe: "Mijn dochter, toch dit juist.

De mens schaamde zich voor zijn naaktheid en was onderhevig aan veel natuurlijke ellende, omdat hij de zoete betovering van mijn Wil verloren was.

Het was zijn ziel die kwaad deed en niet zijn lichaam.

Het lichaam was echter indirect medeplichtig aan de slechte wil van de mens. Zijn natuur bleef als ontheiligd door zijn slechte wil. Bijgevolg voelden zowel de ziel als het lichaam de pijn van het begane kwaad.

Wat Mij betreft, Ik deed altijd de Allerhoogste Wil. Ik kwam echter niet om een onschuldige mens te vinden, een mens van voor de zonde. Integendeel, Ik kwam om een zondige mens te vinden, met al zijn ellende.

Bijgevolg moest Ik Mijzelf gelijk maken aan de mensen,

- al hun kwaden op Mij nemen, en
- Mijzelf onderwerpen aan alle levensbehoeften, alsof Ik één van hen was.

In Mij was echter dit Wonder: Als Ik het wou, had Ik niets nodig, noch kleding, noch voedsel, noch iets anders.

Ik wilde er echter geen gebruik van maken uit Liefde voor de mens.

Ik wilde Mijzelf in alles opofferen, zelfs in de meest onschuldige dingen die door Mij geschapen zijn, om mijn vurige Liefde voor hem te bewijzen.

Meer nog, dit diende om van mijn Goddelijke Vader te bekomen, dat Hij, uit eerbied voor Mij en voor mijn wil, die zich volledig aan Hem opgeofferd had, het edele koninklijke Gewaad van Onze Wil aan de mens zou teruggeven."

16-41 - 20 januari 1924 - Door zich te laten overweldigen door neerslachting verliest de ziel haar concentratie op haar Ronden in de Goddelijke Wil. Door onophoudelijk te varen op de Zee van de Goddelijke Wil brengt de ziel verfrissing aan God en aan zichzelf. De zee van de Goddelijke Wil is Licht en Vuur, zonder haven noch kust.

Door de gebruikelijke afwezigheid van mijn geliefde, voelde ik me overweldigd door bitterheid, beroofd van Degene die als enige de zon, de warmte, de glimlach en het geluk van mijn arme ziel kan zijn. Zonder Hem is het nacht, ben ik verlamd door de kou, ben ik ongelukkig.

Mijn lieve Jezus bewoog zich in mij en **Hij zei: "Mijn dochter, hou moed, laat je niet overweldigen door neerslachting."**

Als je eens wist hoeveel Ik lijd als Ik jou zie lijden!
Ik lijd zo erg dat Ik je in slaap dompel om je niet te zien lijden.
Maar Ik blijf bij jou, Ik verlaat je niet.

Terwijl je slaapt, doe Ik voor jou wat we samen zouden doen als je wakker was, want het is niet jij die wil slapen, maar Ikzelf die je in slaap dompel.

Zie je hoezeer Ik je bemin! Als je eens wist hoeveel Ik lijd, wanneer Ik zie hoe je onrustig wakker wordt omdat je niet hebt gemerkt dat Ik heel dicht bij je was, terwijl Ik je zelf in slaap heb gebracht omdat je gekweld werd door mijn afwezigheid!

Het is waar dat je lijdt, maar **Ik lijd ook.**
Ondertussen stroomt mijn Wil in jou.
En Ik omhels je nog steviger en onze verbintenis wordt nog stabiel.

Houd moed en onthoud
- dat je een klein bootje bent in mijn Wil en
- dat de Goddelijke Wil geen zee is met havens en kusten waar boten en passagiers halhouden om uit te rusten en zich te vermaken en vanwaar velen zelfs niet meer terugkeren om terug op de zee te gaan.

De Zee van mijn Wil is een zee van Licht en Vuur, zonder haven of kust. Daarom is er geen tussenstop voor mijn klein bootje.

Je moet onophoudelijk varen en met een zodanige snelheid dat je de Eeuwigheid kunt omarmen in elk van je hartslagen en daden, zodat ze verbonden zijn met de hartslagen en daden van iedereen.

Je zult de Eeuwigheid doorkruisen met elke hartslag. Je zult alles nemen en ons alles terugbrengen wat van de Godheid komt zodat Zij tegelijkertijd kan ontvangen en geven. Mijn kleine boot heeft de taak om te varen op de immense Zee van mijn Wil om Ons te vergoeden voor alles wat van Ons komt.

Als je je echter door somberheid laat overweldigen, verlies je de nodige aandacht voor je ronden.

Omdat ze zich niet verbonden voelt met de snelle tochten van mijn kleine boot, zal de Zee van mijn Wil je nog meer verteren en word je nog onrustiger door mijn afwezigheid.

Maar als je blijft varen, *ben je als een zacht briesje dat*
- terwijl het verkoeling brengt aan ons Vuur,
- je helpt om de kwelling te verzachten,
die je lijdt vanwege mijn afwezigheid.

16-42 - 23 januari 1924 - Jezus verweefde het Fiat van de Schepping met dat van de Verlossing. Hij wil dat het derde Fiat ook met de andere twee verweven wordt. De Eeuwige Wil van Jezus heeft voorrang op zijn Mensheid.

Ik gaf me volledig over aan de Heilige Wil van God.

Ik zei tegen mezelf: "Door **zijn Scheppend Fiat** vormde de Godheid het hele universum waardoor Hij, door middel van elk geschapen ding, zijn Liefde voor de mensen zichtbaar maakt.

Bij zijn tweede Fiat, **het Fiat van de Verlossing**, heeft God ons bezocht door Leven te geven aan elk van de Daden van het Eeuwig Woord.

Het Fiat van de Schepping en dat van de Verlossing zijn met elkaar verbonden, elk is als een echo van de ander.

Anderzijds heeft mijn geliefde Jezus mij meerdere malen gezegd dat **het derde Fiat** noodzakelijk is, om de werken van de Schepping en de Verlossing te voltooien. Ik vroeg me af hoe dat zou gebeuren.

Terwijl ik zo nadacht, bewoog mijn lieve in mij bewoog. **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, **de Eeuwige Vader** toonde door zijn **Scheppend Fiat** doorheen alle geschapen dingen, zoveel Liefde voor de mensheid.

Het was dan ook terecht dat **Ik, zijn Zoon,** evenveel *dadens* zou verrichten om Hem voor zijn Liefde te belonen.

Ik verenigde zijn Fiat met het Mijne, zodat een ander Fiat, zowel menselijk als goddelijk, zich van de aarde zou verheffen om Hem een terugkeer van Liefde te geven namens alle mensen.

Totdat Ik naar de aarde kwam, was het Fiat dat zich door de hele schepping manifesteerde alleen.

Maar toen Ik kwam, was dit niet langer alleen.

En mijn eerste taak was om voor mijn Vader evenveel dadens te verrichten als Hij in de Schepping had verricht. Zo kreeg de Fiat van de Schepping door mijn eigen Fiat, een zachte en harmonieuze metgezel.

Maar de Heer wil zich niet beperken tot deze twee Fiats.

Hij wil er nog een derde. En dit moet jij realiseren.

Daarom

- heb Ik je herhaaldelijk uit je lichaam gehaald en
- heb Ik je in de Fiats van de Schepping en de Verlossing geplaatst, zodat je daar kon in rondvliegen.

En aangezien je jouw Fiat met de Onze moet verweven,

- hoe meer je in onze Fiats handelt,
- hoe sneller je het doel zult bereiken.

Door het Fiat van de Schepping, zijn vele wonderbare en mooie dingen uit Ons voortgekomen

Door het Fiat van de Verlossing werd er voldoening gegeven voor alle daden van de mensen, door hen bij de hand te nemen en terug te brengen naar de Schoot van de Hemelse Vader.

Evenzo zal ***het derde Fiat*** zijn weg moeten afleggen en zijn effecten moeten tonen: ***mijn Wil bekend, bemind en heersend op aarde.***

Elk van je daden die je met onze Fiats verweeft, zal

- een menselijke kus zijn die je Hen geeft,
- een versterking van de band tussen de menselijke wil en de Goddelijke Wil, zodat deze laatste:
- bekend kan worden en
- zijn koninklijke Heerschappij onder de mensen kan vestigen.

Het draait allemaal om het bekendmaken van de Goddelijke Wil.
De rest komt dan vanzelf.

Daarom heb Ik je vaak aangeraden om alles op te schrijven wat Ik je over mijn Wil heb geleerd. Kennis is immers de weg. En *het Licht dat daaruit voortkomt dient als een trompet* om alles te laten horen aan degenen die luisteren.

En hoe meer de trompet klinkt,

- hij klinkt des te meer naarmate hij meer kennis te manifesteren heeft, hoe meer mensen zich naar Hem haasten.

Kennis neemt de houding aan

- soms van de predikant, dan weer van de leraar,
- soms van de vader, soms van de gepassioneerde minnaar.

Kortom, Kennis heeft alle middelen in haar macht om

- de harten binnen te dringen,
- hen te veroveren en over alles te zegevieren.

En hoe uitgebreider deze kennis is, hoe meer middelen zij tot haar beschikking heeft.

Verward door wat ik hoorde, zei ik: "Mijn lieve Liefde, je weet hoe ellendig ik ben en in welke toestand ik verkeer.

Ik voel dat het voor mij onmogelijk is om door mijn daden dezelfde weg te bewandelen als de Fiats van de Schepping en de Verlossing."

Jezus antwoordde:

"Zouden onze Fiats niet alle Macht bevatten die Zij willen? Als Zij die hadden voor de Schepping en de Verlossing, hoe zouden Zij dan niet in staat zijn om in jou te handelen? Wat Wij nodig hebben, is jouw wil.

Ik zal mijn Fiat in de jouwe graveren, net zoals Ik mijn goddelijke Fiat in de Wil van mijn Mensheid heb gegraveerd. We zullen op dezelfde manier te werk gaan. **Mijn wil kan alles doen.**

Door mijn Alomtegenwoordigheid zal Hij je alle Daden van de Schepping en de Verlossing tonen. En jij zult door jouw daden gemakkelijk het derde Fiat met de andere twee verweven. Ben je niet gelukkig?

Terwijl mijn geliefde Jezus met mij sprak over zijn Wil, verdween Hij alsof Hij werd overschaduwd door een groot Licht, een beetje zoals sterren verdwijnen onder de verblindende zon.

Ik zei tegen Hem: "Jezus, mijn Leven, spreek niet tegen mij over uw Wil. Want als je dat doet, verdwijn je in zijn Licht en blijf ik alleen achter. Hoe komt het dat ik door jouw Wil mijn Leven, mijn Alles, verlies?"

Jezus antwoordde:

"Mijn dochter, mijn Mensheid is minder groot dan mijn eeuwige Wil. Zij heeft haar grenzen. Wanneer mijn oneindige Wil zich met zijn Kennis tot jou wendt, wordt mijn Mensheid als het ware overschaduwd door dit Licht.

Daarom zie je Mij niet. Ik blijf echter altijd in je en Ik vind het fijn om te zien dat mijn kleine, pasgeboren dochter van mijn Wil overschaduwd wordt door hetzelfde Licht dat mijn Mensheid overschaduwet.

We zijn samen. Maar omdat ons zicht vertroebeld wordt door het verblindende Licht van de Allerhoogste Wil, kunnen we elkaar niet zien.

16-43 - 2 februari 1924 - Overgave aan God geeft vleugels om te vliegen in de Goddelijke Wil. Wat de Eeuwigheid is.

Ik voelde me erg beklemd door de afwezigheid van mijn lieve Jezus, en ook om andere redenen die ik hier niet hoef te beschrijven.

Toen ik voelde dat ik op het punt stond te bezwijken, bewoog mijn geliefde Jezus zich in mij en drukte mij tegen zich aan om mij kracht te geven.

Hij zei mij:

"Mijn dochter, **mijn Wil is het leven en de beweging van alles.**

Maar weet je wie er in mijn Eeuwige Wil op een zodanige wijze zich zoals Hij kan bewegen in de sfeer van de Eeuwigheid, om overal te zijn waar Hij is en om alles te doen wat Hij doet?

Het is de ziel die zich volledig overgeeft aan mijn Heilige Wil.

Overgave geeft vleugels om in mijn Wil te kunnen vliegen.

Als de overgave ophoudt, verliest de ziel haar vluchtvermogen en worden haar vleugels vernietigd.

Iedereen voelt de Beweging, het Leven van mijn Wil.

Want er is geen beweging die niet van Mij komt.

Maar velen blijven waar ze zijn.

Alleen zij

- die de vleugels van de overgave aan Mij hebben en

- die de stroom van mijn Wil volgen,

zweven boven alles, zowel in de Hemel als op aarde

Ze treden binnen in de sfeer van de Eeuwigheid.

Ze bewegen zich binnen de drie goddelijke Personen,

zij dringen door tot in hun meest intieme schuilplaatsen, en

zij hebben kennis van hun Geheimen en hun Gelukzaligheden.

Het is als bij een motor met een hoofdwiel in het midden en

verschillende andere kleine wielen eromheen die stil blijven staan.

Wanneer het hoofdwiel draait, nemen de kleine wielen de beweging waar, maar kunnen ze het hoofdwiel niet raken. Ze weten niets van wat het hoofdwiel doet of van de goede dingen die het bevat.

Maar er is een klein wiel

- dat niet stil staat en
- dat door middel van een speciaal mechanisme continu draait en zijn ronde maakt tussen alle kleine wielen,
- dat vervolgens meegaat met elke beweging van het hoofdwiel en
- dat zijn rondgang tussen de kleine wielen hervat.

Het kleine wiel in beweging

- weet wat er in het grote wiel zit en
- neemt deel aan de goede dingen die het bevat.

Het hoofdwiel is mijn Wil.

De kleine, onbeweeglijke wielen zijn de zielen die aan hun lot zijn overgelaten en dus onbeweeglijk zijn in het goede.

Het kleine wiel in beweging is de ziel die in mijn Wil leeft.

En het speciale mechanisme is de totale overgave aan Mij.

Zo is elk gebrek aan overgave aan Mij

een ronde die je verliest in de sfeer van de eeuwigheid.

O, als je eens wist wat het betekent om een eeuwige ronde te verliezen!

Toen ik dat hoorde, *zei ik Hem*: "Maar zeg me, mijn Liefde, wat betekent Eeuwigheid en wat zijn die eeuwige Ronden?"

Jezus antwoordde:

"Mijn dochter, ***de Eeuwigheid is een immense Cirkel***, waarvan niemand weet waar hij begint en waar hij eindigt.

In deze cirkel is er God, zonder begin en zonder einde, en die oneindig veel Geluk, Zaligheid, Vreugde, Rijkdom, Schoonheid, enz. bezit.

Bij elke goddelijke Daad, die nooit ophoudt, straalt God vanuit de goddelijke Cirkel nieuw Geluk, nieuwe Schoonheid, nieuwe Zaligheden, enz. uit.

Elke nieuwe daad is een nooit onderbroken Daad, hoewel de handelingen van elkaar verschillen.

Onze Tevredenheid is altijd nieuw.

Onze Zaligheden zijn zo talrijk dat, terwijl Wij van de ene genieten, er opnieuw een andere opduikt en Ons verrast.

Zo is het altijd en het houdt nooit op.

Onze Daden zijn eeuwig, immens, net zoals Wij dat zijn.

***En wat eeuwig is,
heeft de kracht om altijd nieuwe dingen te doen ontstaan.***

Iets dat oud is en zich herhaalt bestaat niet in wat eeuwig is.

Maar weet je wie in de Hemel het meest deelneemt aan deze voortdurende vernieuwing die nooit ophoudt?
De persoon die op aarde het meeste Goed heeft gedaan.

Dat Goede is als het zaad dat hem de Kennis geeft van de Zaligheden, de Vreugde, de Schoonheid, de Liefde, de Goedheid, enz.

Afhankelijk van het Goede dat hij op aarde gedaan heeft, in harmonie met onze verschillende Zaligheden, nadert hij Ons. En hij vult zich met grote slokken van deze Zaligheid waarvan hij het zaad draagt, zodanig dat hij ervan overvloedt.

Hij neemt deel aan alles wat de cirkel van de eeuwigheid omvat. Hij is ermee vervuld volgens de zaden die hij op aarde heeft verworven.

Dit gebeurt zoals bij iemand die muziek, een beroep of een wetenschap heeft geleerd. Wanneer de muziek wordt gespeeld, luisteren velen en genieten ze ervan.

Maar wie begrijpt,

- voelt al die noten van vreugde of verdriet die zijn verstand overspoelen en in zijn hart doordringen,
- voelt zich helemaal doordrongen van de taferelen die deze muziek oproept.

Degene die heeft gestudeerd, die hard heeft gewerkt om alles te leren.

Anderen genieten ervan, maar begrijpen het niet

Hun plezier zit in wat hun oren horen, maar hun binnenste blijft leeg.

Zo is het ook voor degene die wetenschappen heeft gestudeerd.

Wie profiteert er het meest van?

Is dat:

- degene die heeft gestudeerd en zijn verstand heeft gebruikt om het goed te begrijpen, of
- degene die alleen maar heeft gekeken?

Degene die heeft gestudeerd, kan er rechtmatig voordeel uit halen.

Hij kan verschillende functies bekleden, terwijl de ander zich alleen maar kan tevredenstellen met het zien van dingen die met wetenschappen te maken hebben. Zo is het ook met alle andere dingen.

Als dit geldt voor aardse zaken,

dan geldt het nog meer voor de dingen van de Hemel.

Daar weegt de Gerechtigheid met de weegschaal van de Liefde.

Zij weegt alle kleine goede daden van de mens,

waaraan Hij eindeloos Geluk, Vreugde en Schoonheid schenkt.

En wat zal er dan gebeuren met de ziel die in mijn Wil geleefd heeft, waar al haar daden als een eeuwig en goddelijk Zaadje liggen?

De cirkel van de eeuwigheid zal zich zozeer over haar uitstorten

dat geheel het Hemels Jeruzalem versteld zal staan, nieuwe feesten zal vieren en nieuwe glorie zal ontvangen.

16-44 - 5 februari 1924 - Luisa kan de Goddelijke Wil niet verlaten omdat haar wil vastgemaakt is aan de Onveranderlijkheid van de Goddelijke Wil. De effecten van melancholie en vrolijkheid.

Ik voelde veel bitterheid door het verlies van mijn grootste en enige geluk. Sterker nog, ik voelde me volkomen verloren. En ik dacht dat Hij die mijn hele leven was, nooit meer zou terugkomen, en dat het hele verleden slechts een illusie was. Oh! Als het in mijn macht gelegen had,

zou ik al mijn Geschriften verbrand hebben, zodat er geen enkel spoor van mij zou overblijven.

Ook mijn natuur voelde de pijnlijke gevolgen hiervan, maar het heeft geen zin om alles wat ik heb meegemaakt op papier te zetten. Want papier is wreed en biedt mij geen troost en geeft mij niet terug waar ik zo naar verlang. Integendeel, door deze dingen te vertellen, wordt mijn pijn nog bitterder.

Dit gezegd zijnde, ga ik verder. Terwijl ik in deze erbarmelijke toestand verkeerde, verscheen mijn altijd vriendelijke Jezus met een stok van vuur in de Hand. **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, waar wil je dat Ik je met deze stok sla? Ik wil de wereld slaan en daarom kom Ik naar jou om te zien hoeveel slagen je wil ontvangen. De rest moet naar de mensen gaan. Zeg me dus waar je wil dat Ik je sla?"

Vol met bitterheid als ik was, **antwoordde ik:**
"Sla me waar U wil, ik wil niets anders weten dan uw Wil."

Hij herhaalde: "Ik wil dat je me vertelt waar je wil dat Ik je sla."
Ik vervolgde: "Nee, nee, dat zal ik je nooit vertellen. Ik wil dat je me slaat waar jij dat wilt."

Jezus vroeg me nogmaals hetzelfde en toen hij zag dat ik bleef antwoorden: "*Ik wil alleen jouw Wil*", **zei Hij mij:** "Wil je mij niet eens vertellen waar je wilt dat ik je sla?" Toen sloeg Hij me zonder meer.

Zijn slagen waren pijnlijk, maar omdat ze uit de handen van Jezus kwamen, gaven zij mij leven, kracht en vertrouwen.

Nadat Hij me had geslagen en ik me helemaal in elkaar geslagen voelde, klampte ik me vast aan zijn Hals en bracht mijn mond dicht bij de Zijne om te proberen te zuigen. Toen kwam er een zeer zoete vloeistof in mijn mond die me veel troost gaf. Maar dat was niet wat ik zocht, ik wilde juist zijn bitterheid. Hij had er zoveel van in zijn allerheiligste Hart.

Daarna zei ik Hem: "Mijn Liefde, wat een moeilijk lot is het mijne, uw afwezigheid doodt mij en de angst dat ik mij van uw Wil zou kunnen verwijderen, verplettert mij.

Zeg mij: waarin heb ik U beledigd? Waarom verlaat U me?
En zelfs als U nu bij mij bent, denk ik niet dat U gekomen bent om bij mij te blijven zoals voorheen, maar dat U slechts op doorreis bent.
Ach, hoe kan ik zonder U zijn, mijn Leven? Zeg het mij!"
Toen barstte ik in snikken uit.

Terwijl ik me tegen Hem aandrukte, zie Hij me: "Mijn arme dochter, mijn arme dochter, houd moed, uw Jezus verlaat je niet.
Je hoeft ook niet bang te zijn dat je buiten mijn Wil kunt treden, want jouw wil is verbonden met mijn Onveranderlijkheid.

Het zijn hoogstens gedachten, indrukken die je voelt.
Het zijn geen echte daden.

De onveranderlijkheid van mijn Wil is in jou.

Dus, als jouw wil op het punt zou staan de Mijne te verlaten, zou:

- hij de standvastigheid en kracht van mijn Onveranderlijkheid voelen
- jouw wil nog meer aan de Mijne vastgebonden zijn.

***Ben je trouwens vergeten dat Ik niet alleen in je hart ben,
maar ook in de hele wereld ben,
en dat Ik vanuit jouw innerlijk het lot van alle mensen bepaal?***

Wat je voelt, is niets anders dan de manier waarop de wereld zich tegenover Mij gedraagt en de pijn die zij Mij bezorgt.

Omdat Ik in jou ben, worden deze dingen op jou weerspiegeld.

Ach, mijn dochter, hoeveel leed bezorgt de wereld ons!

Maar kom, houd moed! Als Ik zie dat je het niet meer aankunt, laat Ik alles achter en kom Ik naar mijn dochter toe om haar te troosten en Mijzelf te troosten voor het leed dat de wereld Mij berokkent.

Nadat Hij dit had gezegd, verdween Hij.

Ik voelde me gesterkt, ja, maar met zoveel melancholie dat ik me voelde sterven. Ik voelde me alsof ik ondergedompeld was in een bad van

bitterheid en verdriet, zodanig erg, dat ik niet de kracht had om tegen Jezus te zeggen: "Kom terug."

Toen ik mijn gebruikelijke gebeden deed, kwam mijn geliefde Jezus terug en Hij zei mij:

"Mijn dochter, vertel mij waarom je zo melancholisch bent.

Zie, Ik kom terug uit het midden van de mensen met tranen in mijn Ogen, mijn Hart doorboord, door velen verraden.

En Ik zei tegen Mijzelf:

"Laten we naar mijn dochter gaan, mijn kleine pasgeborene in mijn Wil, zodat zij mijn tranen kan drogen. Door haar daden in mijn Wil zal zij Mij liefde geven en alles wat anderen Mij niet geven.

Ik zal in haar rusten en haar troosten met mijn Aanwezigheid."

Maar ik vind je zo melancholisch dat Ik mijn Pijn opzij moet zetten om de jouwe te verlichten.

Weet je niet dat vrolijkheid voor de ziel is wat

- parfum is voor bloemen, kruiden voor voedsel,
- een opgewekt gezicht voor mensen,
- rijpheid voor fruit, de zon voor planten!

Door deze melancholie kan je Mij niet geven:

- een parfum dat Mij kan troosten,
- noch lekker eten, noch rijp fruit.

Integendeel, je bent zo teneergedrukt dat je Mij tot medelijden beweegt.

Arm kind, houd moed, houd je aan Mij vast, wees niet bang!

Ik klampte me aan Hem vast.

Ik wilde in tranen uitbarsten en voelde mijn stem verstikken.

Maar ik verzamelde al mijn krachten, hield mijn tranen in

en ik zei Hem:

"Jezus, mijn Liefde, mijn pijn is niets vergeleken met de Uwe.

Als je mijn pijn niet nog bitterder wil maken. laten we ons dan op jouw Pijn concentreren, Laat mij uw tranen drogen en laat mij delen in de Pijn van uw Hart."

Hij liet mij delen in zijn Pijnen en toonde mij de ernstige zonden die in de wereld aanwezig zijn en die nog zullen komen. Toen verdween Hij.

16-45 - 8 februari 1924 - Hoe de allerkleinsten in de Goddelijke Wil moeten zijn en wat zij in Hem moeten doen.

Ik ging volledig op in de heilige Goddelijke Wil. Als de kleinste van alle mensen plaatste ik mijzelf aan het hoofd van alle generaties, zelfs teruggaand tot de tijd vóór de schepping van Adam en Eva.

Zodat ik, vooraleer zij zondigden, eerherstel kon bieden aan de Goddelijke Majesteit. Er is immers in de Goddelijke Wil geen verleden, noch toekomst. Alles is tegenwoordig.

En omdat ik nog zeer klein ben, kan ik dicht bij de Goddelijke Majesteit komen om bij Hem te pleiten.

Ik wou mijn kleine daden verrichten in zijn Wil, om hiermee alle daden van de mensen te bedekken, om de menselijke wil te kunnen verbinden met de Goddelijke Wil zodat ze Eén worden.

Gezien mijn nietigheid, mijn ellende en mijn extreme kleinheid,
heb ik tegen mezelf gezegd:

"In plaats van mijzelf aan het hoofd van allen in de Allerheiligste Wil te plaatsen, zou ik me beter achter iedereen kunnen plaatsen, zelfs achter de laatste mens die komt.

Want aangezien ik de meest verachtelijke en ellendigste van alle mensen ben, komt aan mij de laatste plaats toe."

Toen kwam mijn geliefde Jezus uit mijn binnenste tevoorschijn.
Hij nam mijn hand en *Hij zei mij:*

"Mijn kleine dochter, in mijn Wil moeten de allerkleinsten aan het hoofd van allen staan, eerder nog, in mijn Boezem zijn.

Zij die moet pleiten, herstellen en die onze Wil moet verenigen,
niet alleen met de hare, maar met die van allen,
moet zo dicht bij Ons zijn en zodanig verenigd met Ons, dat zij alle

Stralen van de Godheid ontvangt om hen in zich te reproduceren.

Haar gedachten, haar woorden, haar werken, haar stappen, haar liefde moeten die van iedereen en voor iedereen zijn.

En aangezien onze Wil alle mensen omvat, moge in onze Wil:

- jouw gedachten de gedachten van alle generaties zijn.

Hetzelfde geldt voor jouw daden en jouw liefde.

Moge, in de Kracht van onze Wil,

- jouw gedachten, je daden en je liefde,

dus tegenacties, verdedigers, minnaars, uitvoerders, enz. zijn

Als je eens wist

- met hoeveel liefde onze hemelse Vader op jou wacht en

- hoeveel vreugde Hij voelt als Hij jou, klein als je bent, de hele schepping op zijn Schoot ziet leggen om Hem alles terug te geven!

Zo voelt Hij de glorie, de vreugde en de tevredenheid die Hij bij de Schepping verwachtte.

Daarom is het noodzakelijk dat je aan het hoofd van allen komt te staan.

Daarna zal je een rondgang maken in onze Wil.

en dan ga je achter iedereen staan.

Je zult hen als op je schoot plaatsen.

En je zal hen allen naar onze Schoot brengen.

En als Wij hen zien, bedekt met jouw daden die in onze Wil gedaan zijn, zullen Wij hen met meer liefde verwelkomen.

En Wij zullen meer geneigd zijn om onze Wil te verbinden met die van de mensen, zodanig dat onze Wil zijn volledige Heerschappij terugkrijgt.

Dus hou moed! De allerkleinsten geraken verloren in de menigte. Daarom moet je vooraan gaan om de zending te vervullen die je in onze Wil toevertrouwd is.

In onze Wil hebben de allerkleinsten geen gedachten voor zichzelf.

Ze hebben ook geen persoonlijke bezittingen.

Maar ze delen alles met de Hemelse Vader.

Allen genieten *van de zon* wanneer zij in haar licht staan, aangezien zij door God geschapen is voor het welzijn van allen, *Zo ook genieten allen van de daden van de kleine dochter van onze Wil. Zij schijnt op iedereen* meer dan de zon, *opdat de Zon van de Eeuwige Wil zich opnieuw manifesteert*, overeenkomstig het doel waarvoor alle generaties geschapen zijn.

Verlies jezelf dus niet in de je overgrote ellende en je afkeer. Maar denk alleen aan je functie als kleintje in onze Wil. En wees erop bedacht om je zending goed te vervullen.

16-46 - 10 februari 1924 - De noodzaak van totale overgave aan de Goddelijke Wil. De leer over de Goddelijke Wil is de zuiverste en de mooiste. Door haar zal de Kerk vernieuwd worden en het aanzien van de aarde veranderd worden.

Ik dacht aan alles wat ik de afgelopen dagen geschreven had.

Ik zei tegen mezelf :

- dat het geen noodzakelijke of serieuze dingen waren en
- dat ik hen net zo goed niet op papier had kunnen zetten.
- maar dat ik het alleen uit gehoorzaamheid had gedaan en
- dat het mijn plicht was om ook hiervoor mijn "fiat" te geven.

Terwijl ik deze gedachten koesterde, *zei mijn geliefde Jezus mij:*

Mijn dochter, alles wat Ik je heb gezegd was noodzakelijk om bekend te maken hoe je in mijn Wil moet leven.

Door niet alles op te schrijven, zou je ervoor gezorgd hebben dat bepaalde aanwijzingen over de manier van leven in mijn Wil zouden ontbreken.

Bijvoorbeeld ***over de overgave die nodig is om in mijn Wil te leven.***

Als de ziel niet volledig overgegeven zou leven in mijn Wil, zou zij zijn als iemand die in een prachtig paleis woont, maar die zijn tijd zou doorbrengen ofwel door de ramen te kijken, of op de balkons zou staan, of naar de hoofdingang zou gaan.

Zo zou zij slechts zelden en kortstondig bepaalde kamers doorkruisen

Daardoor zou zij weinig weten

- over de manier van leven en handelen daar,
- over de voorwerpen die zich daar bevinden,
- over wat zij er zou kunnen meenemen of achterlaten.

Daardoor zou zij het paleis niet waarderen zoals het hoort,
en zou zij het niet op zijn juiste waarde schatten.

Voor de ziel die in mijn Wil leeft en zich niet volledig aan overgegeven heeft aan Hem, zijn op zichzelf gerichte gedachten en zorgen, angsten en onrust als ramen, balkons en een voordeur die zij daar opent. Door haar frequente uitstapjes wordt zij ertoe gebracht het leed van het menselijk leven te zien en te voelen.

Omdat de ellende haar persoonlijk eigendom is

- terwijl de rijkdommen van mijn Wil van Mij zijn,
raakt de ziel meer gehecht aan ellende dan aan rijkdom.

Daardoor komt zij niet tot de Liefde

en geniet zij niet van wat het is om in mijn Wil te leven.

Omdat ze zelf haar hoofdingang heeft gebouwd, zal ze vroeg of laat vertrekken om in de ellendige krot van haar eigen wil te gaan wonen.

Zie dus hoe **totale overgave aan Mij noodzakelijk is** om in mijn Wil te kunnen leven.

Mijn Wil heeft geen behoefte aan de ellende van de menselijke wil

Zij wil dat de mens leeft in mijn Wil, - helemaal mooi en zoals hij uit mijn Schoot is gekomen. Anders zou er ongelijkheid zijn.

Dit zou verdriet brengen, zowel in mijn Wil als in de menselijke wil.

Zie je hoe noodzakelijk het is om de mensen te laten begrijpen

dat **totale overgave noodzakelijk is om in mijn Wil te leven!**

En jij zegt dat het niet nodig is om over dit onderwerp te schrijven!

Ik heb medelijden met je, omdat je niet ziet wat Ik zie en omdat je het daardoor licht opvat.

Maar in mijn Alziendheid, zie ik dat deze Geschriften voor mijn Kerk als een nieuwe Zon zijn, die in haar zal opgaan.

Aangetrokken door haar verblindende Licht, zullen de mensen zich erdoor laten transformeren en vergeestelijkt en vergoddelijkt worden.

***De Kerk zal hierdoor vernieuwd worden.
En het aanschijn van de aarde zal veranderen.***

De Leer over mijn Wil is de zuiverste en mooiste,
- zonder enige schaduw van materie of persoonlijke belangen,
zowel in de natuurlijke als in de bovennatuurlijke orde.

Net als de zon zal zij
- de meest doordringende, de meest vruchtbare,
- het meest begeerd en gewaardeerd zijn.

Omdat zij Licht is, zal zij zichzelf begrijpelijk maken en haar weg vinden.
Zij zal niet onderhevig zijn aan twijfels, achterdocht of vergissingen.

En als sommige woorden niet begrepen worden, dan is dat omdat mijn Wil zoveel Licht uitstraalt, dat dit het menselijk intellect overschaduwet.
Hierdoor kunnen mensen de Waarheid niet in haar volle omvang begrijpen.

Ze zullen echter geen enkel woord vinden dat niet de Waarheid is.
Ze zullen hoogstens niet in staat zijn deze volledig te begrijpen.

Dus, gezien het Goede dat Ik zie, verzoek Ik je om niets in de geschriften te veronachtzamen.
Een woord, een uitdrukking, een vergelijking over mijn Wil kan als een weldadige dauw zijn op de zielen,
zoals de dauw heilzaam is voor de planten na een dag van brandende zon, of als een overvloedige regen na maanden van droogte.

Je kunt al het Goede, het Licht en de Kracht dat elk Woord bevat, niet begrijpen. Maar uw Jezus weet het wel. En Hij weet aan wie ze ten goede kunnen komen en het goede dat zij kunnen doen.

Terwijl Hij mij dit vertelde, wees Hij mij een tafel in het midden van een kerk. Alle geschriften over de Goddelijke Wil lagen erop. Verschillende eerbiedwaardige personen stonden rond de tafel. Ze waren veranderd in Licht en vergoddelijkt.

En wanneer deze mensen liepen, brachten zij dit Licht over op iedereen die hen naderde.

Vervolgens **voegde Jezus eraan toe:**

"Vanuit de Hemel zal je het grote Goed van mijn Wil zien wanneer de Kerk dit hemelse Voedsel ontvangt dat haar zal versterken en triomfantelijk zal doen herrijzen."

16-47 - 16 februari 1924 - Intens Lijden en oneindige Vreugde beleefd door het Hart van Jezus - Wie met liefde en onderwerping deelneemt aan zijn Lijden, neemt ook deel aan zijn Vreugde.

Ik dacht aan ***het Lijden van het allerheiligste Hart van Jezus.***
O, hoe verbleekt ons lijden in vergelijking met dit van Hem.
Mijn altijd liefdevolle **Jezus zei mij:**

"Mijn dochter, de Pijnen van mijn Hart zijn onbeschrijfelijk en onvoorstelbaar voor een menselijk wezen.

Je moet weten dat elke Hartslag Mij een nieuw lijden bracht dat zich onderscheidde van de andere.
Het menselijk leven is een voortdurende hartslag.
Als de hartslagen ophouden, houdt het leven op.
Stel je eens voor hoeveel Pijnen mijn Hartslagen Mij gebracht hebben, en dat tot het laatste moment van mijn aardse Leven.

Vanaf het moment van mijn Conceptie tot mijn laatste Ademtocht heeft mijn Hart mij niet gespaard en Mij voortdurend nieuw Lijden bezorgd.

Je moet ook weten dat mijn Godheid, die onlosmakelijk verbonden was met mijn Mensheid en over haar waakte, bij elke hartslag,

- niet enkel een nieuw lijden binnenliet,
- maar ook nieuwe vreugde, nieuwe tevredenheid,
- nieuwe harmonieën, hemelse geheimen.

Ik was rijk aan Pijnen: mijn hart omsloot immense zeeën van lijden, ***Ik was ook rijk aan geluk,*** oneindige vreugde en onvergelykbare zoetheid.

Ik zou gestorven zijn van pijn bij mijn eerste Hartslag als de Godheid, die mijn Hart met oneindige Liefde beminde, elke slag in Mij niet dubbel had laten weerklinken:

- lijden en vreugde, bitterheid en zoetheid,
- dood en leven, vernedering en glorie,
- menselijke verlatenheid en goddelijke Troost.

Oh! Als je in mijn Hart kon kijken, zou je daar zien:

- *alle denkbare Pijnen,* waaruit de mensen herrijzen tot een nieuw leven,
- *alle vreugde en alle goddelijke rijkdom,* die als rivieren in Hem stromen en die worden uitgestort ten behoeve van de hele menselijke familie.

Maar wie kan het meest genieten van deze immense schatten van mijn Hart? *Degene die het meest lijdt.* Voor elk lijden van de mens, is er in mijn Hart een bijzondere vreugde die dit lijden vergezelt.

Lijden maakt de ziel waardiger, vriendelijker, sympathieker.

Mijn Hart trekt alle goddelijke Sympathie naar zich toe door de deugzaamheid van het lijden dat Het draagt.

Wanneer Ik het lijden in een hart zie, - het lijden is een bijzonder kenmerk van mijn Hart dat vervuld is van Liefde-, stort Ik over dat hart de vreugde en tevredenheid, die in mijn Hart aanwezig zijn, uit.

Wanneer mijn Hart mijn vreugde wil laten samengaan met de pijn die Ik aan een mens stuur, maar Ik vind in haar niet de liefde voor het lijden en de ware berusting, zoals die in mijn eigen Hart aanwezig was, dan vindt mijn Vreugde geen weg naar dat lijdend hart. En bedroefd, laat Ik deze vreugde naar Mij terugkeren.

Anderzijds, wanneer Ik een ziel vind die berustend is en het lijden bemint, wordt zij als het ware geregenereerd in mijn Hart.

En oh, het lijden en de vreugde, de bitterheid en de zoetheid wisselen elkaar in haar af!

Ik houd niets achter van al het Goede dat Ik in haar kan uitstorten.

16-48 - 18 februari 1924 - Alle geschapen Dingen, dichtbij of ver weg, bekend of onbekend, hebben één enkele klank: "*Ik bemin je*". Elk Ding deelt een aparte Liefde mee.

Ik versmolt met de Goddelijke Wil op mijn gebruikelijke manier, met als doel alle geschapen dingen te verenigen om God wederliefde te geven in mijn eigen naam en in naam van iedereen.

Terwijl ik dat deed, dacht ik na: "Mijn Jezus zegt dat Hij alles geschapen heeft uit Liefde voor mij en voor iedereen. Hoe is dat mogelijk?"

Er zijn immers zoveel geschapen dingen die ik niet eens ken:

- zoveel vissen die in de zee zwemmen,
- zoveel vogels die door de lucht vliegen,
- zoveel planten, zoveel bloemen,
- zo'n grote verscheidenheid aan schoonheid in het hele universum.

Wie kent al deze dingen?

Als ik ze niet ken, vooral ik, die al zoveel jaren aan bed gekluisterd ben, hoe kan Hij dan zeggen dat alle geschapen dingen voor mij zijn gemerkt met de stempel van zijn "*Ik bemin je*"?

Terwijl ik zo nadacht, bewoog mijn lieve Jezus zich in mij en Hij spitste zijn oren alsof Hij naar mij luisterde. Hij zei mij:

"Mijn dochter, het is waar dat elk geschapen ding een aparte liefde voor jou toont. Het is ook waar dat je ze niet allemaal kent.

Maar dat zegt niets. Integendeel, het toont je mijn Liefde nog meer en het zegt je in duidelijke woorden dat mijn "*Ik bemin je*" zowel dichtbij is als ver weg, zowel verborgen is als zichtbaar.

Ik gedraag Mij niet zoals de mensen die, wanneer ze dichtbij zijn, vol liefde zijn, en van zodra ze zich verwijderen, koud worden en niet meer kunnen beminnen.

Mijn liefde is stabiel, ze heeft maar één enkele, nooit onderbroken klank: "***Ik bemin je***".

Je kent het zonlicht goed. Je ontvangt zijn licht en warmte zoveel je wil. Maar veel licht gaat naar andere plaatsen, zodanig dat het de hele aarde verlicht.

Als je meer licht zou willen, zou de zon je dat geven: zelfs al haar licht.

Al het zonlicht zegt je "***Ik bemin je***",

- zowel het licht dat dichtbij is als het licht dat ver weg is.

Het bedekt de hele aarde.

En het speelt voor jou de kleine sonate van mijn '***Ik bemin je***'.

Je kent echter niet:

- de wegen die ze gebruikt,
- de gronden die het verlicht,
- de mensen die van haar weldadige invloed genieten.

Ook al weet je niet alles wat het zonlicht doet, je bevindt je er wel in.

En als je het niet helemaal opneemt, dan is dat omdat jou het vermogen ontbreekt om het volledig te absorberen.

Desondanks kan je niet beweren dat al het zonlicht je niet zegt: "***Ik bemin je***". Het toont zelfs een nog grotere liefde.

Het zonlicht bedekt immers de hele aarde en zegt tot iedereen:

"***Ik bemin je***".

Hetzelfde geldt voor alle druppels water.

Je kunt ze niet allemaal opdrinken en in jezelf opsluiten, maar je kan toch niet zeggen dat ze je niet allemaal '***Ik bemin je***' zeggen.

Zo is het met alle geschapen dingen, of ze je nu bekend zijn of onbekend - ze dragen allemaal de stempel van mijn "***Ik bemin je***".

Want ze dragen allemaal bij

- aan de harmonie van het universum,

- aan de pracht van de Schepping,
- aan de kennis van het vakmanschap van onze Scheppende Hand.

Ik gedraag Mij zoals een rijke en liefhebbende vader die veel van zijn zoon houdt.

Omdat deze het ouderlijk huis moet verlaten om zijn plaats in het leven in te nemen, bereidt de vader een weelderig paleis voor hem voor met talloze kamers, die elk iets bevatten dat nuttig kan zijn voor zijn zoon.

Omdat er zoveel kamers zijn, kan de zoon ze niet allemaal tegelijk bekijken. Sterker nog, hij kent ze niet allemaal, omdat er geen reden was om ze te bezoeken.

Desondanks valt niet te ontkennen dat elke kamer een bijzondere vaderlijke liefde voor de zoon uitstraalt, aangezien de vaderlijke goedheid allerlei dingen voor de zoon heeft voorzien, of ze nu van nut zijn of niet.

Zo doe Ik dat. Deze zoon is uit mijn Schoot voortgekomen en Ik wilde dat hij niets tekort zou komen.

Sterker nog, Ik heb een grote verscheidenheid aan dingen geschapen, sommige met deze smaak, andere met een andere smaak.

Maar ze hebben allemaal één unieke klank: "**Ik bemin je.**"

16-49 - 20 februari 1924 - Als er vóór Luisa in de Kerk een andere ziel was geweest die in de Goddelijke Wil leefde, zou Jezus Zijn Macht gebruikt hebben om de sublieme Weg van het Leven in Zijn Wil door deze ziel te laten bekend maken.

Leven in de Goddelijke Wil betekent dat de zuivere Vreugden die bij de Schepping verwacht werden, door God beleefd worden.

Na alles wat mijn lieve Jezus mij had verteld over zijn Allerheiligste Wil, dacht ik:

"Hoe is het mogelijk dat er tot op heden niet één enkele ziel in de Goddelijke Wil heeft geleefd en dat ik de eerste ben?"

Wie kan zeggen hoeveel andere mensen vóór mij op een veel volmaktere en actievere manier hebben geleefd dan ik!"

Terwijl ik zo nadacht, bewoog mijn altijd vriendelijke Jezus zich in mij en Hij zei mij:

"Mijn dochter, waarom wil je de Genade die Ik je geschonken heb, door je op een zeer bijzondere en nieuwe wijze te roepen om in mijn Wil te leven, niet erkennen?"

Want leven in mijn Wil is het belangrijkste, waar Ik mij het meest om bekommer. Als er vóór jou een andere ziel was geweest die het geluk had gehad om in mijn Wil te leven, dan zou zij

- kennis gehad over dit Leven,
- zijn aantrekkingskracht gevoeld hebben en
- zijn weldaden gekend hebben.

Dan zou Ik mijn Macht gebruikt hebben om via haar, de sublieme Weg van het Leven in mijn Wil te doen schijnen.

Ik zou die ziel zo vast hebben gehouden dat ze niet had kunnen weerstaan om alles wat Ik wou aan anderen bekend te maken.

Net zoals er spreuken en lessen zijn over berusting, geduld, gehoorzaamheid, enz., zouden er ook geweest zijn over het Leven in mijn Wil.

Het zou zeer vreemd zijn geweest als Ik hetgeen Mij het meest na aan het Hart ligt, verborgen gehouden had.

Hoe meer iemand van iets houdt, hoe meer hij het wil laten weten. Hoe meer een manier van leven Mij voldoening en glorie schenkt, hoe meer Ik wil dat het bekend wordt.

Het ligt niet in de aard van ware Liefde om te verbergen wat anderen gelukkig en rijk kan maken.

Als je eens wist:

- hoezeer Ik verlangd heb naar deze tijd waarin de pasgeborene in mijn Wil het levenslicht zou zien,
- welke reeks genaden Ik voorbereid heb om het doel te bereiken, zou je versteld staan en dankbaarder en aandachtiger zijn.

Ah! **Je weet niet wat het betekent om in mijn Wil te leven.**

Het betekent dat de zuivere Vreugde die bij de schepping van de mens werd verwacht, Mij ten deel valt.

Het betekent dat alle bitterheid verdwijnt, die de verraderlijke mens Mij bezorgt sinds bijna het begin van de Schepping.

Het betekent een voortdurende uitwisseling tussen de menselijke wil en de Goddelijke Wil, terwijl de ziel, die haar wil vreest, leeft van de Mijne en dat de Mijne haar vervult met vreugde, liefde en oneindig Goede Dingen.

O, wat voel Ik Me gelukkig om deze ziel alles te kunnen geven wat Ik verlang. Er is geen scheiding meer tussen haar en Mij, maar een stabiele eenheid in handelen, denken en liefhebben.

Want mijn Wil doet wat nodig is voor alles. Zo leven we in volmaakte overeenstemming en in gemeenschap van Bezittingen.

Dat was het doel bij de schepping van de mens:

- dat hij leeft als ons eigen kind en
- dat al onze Bezittingen met hem worden gedeeld zodat hij volledig gelukkig is en Wij ons kunnen verheugen in zijn geluk.

Bij de schepping werd het Leven in mijn Wil verwacht, met zijn stroom van voortdurende vreugde en feesten.

En jij zegt dat Ik dat verborgen moest houden in mijn Kerk?

Ik zou Hemel en aarde op zijn kop hebben gezet.

Ik zou de harten hebben vervuld met een onweerstaanbare kracht om bekend te maken wat de ware vervulling van de Schepping is.

Zie je hoeveel Ik om het Leven in mijn Wil geef! Het plaatst mijn zegel op al mijn Werken, zodat ze allemaal voltooid worden.

Misschien lijkt het je niets voor te stellen of dat er soortgelijke dingen bestaan in mijn Kerk?

Nee, nee! **Voor Mij is dit het geheel van mijn Werken.**

Je moet het als zodanig waarderen en meer aandacht besteden aan het volbrengen van de zending die Ik je heb toevertrouwd.

16-50 - 22 februari 1924 - God genoot van de zuivere Vreugden van de Schepping totdat de mens zondigde.

Hij genoot opnieuw van deze Vreugden toen de Allerheiligste Maagd en het Woord op aarde leefden. Hij zal er voortdurend van genieten wanneer de mensen in de Goddelijke Wil leven.

Ik dacht na over wat ik hierboven heb geschreven.

En ik zei tot mezelf:

"Hoe is het mogelijk dat de gezegende Heer, na zoveel eeuwen,
- niet heeft genoten van de zuivere vreugde van de Schepping en
- dat Hij wacht tot het Leven in de Goddelijke Wil op aarde is gevestigd om opnieuw deze vreugde en de bijbehorende glorie te kennen.
Wanneer zal het doel bereikt zijn waarvoor alles geschapen is?"

Terwijl ik hierover en over andere dingen nadacht, verscheen mijn lieve Jezus in mij en door middel van een Licht dat Hij in mijn verstand stuurde, *zei Hij mij:*

Mijn dochter, de zuivere Vreugden van de Schepping, mijn onschuldige Genoegens met de mensen, heb Ik geproefd, maar met tussenpozen, niet continu.

Wanneer grote vreugden bij een persoon niet continu zijn:

- veroorzaakt dat lijden,
- doet het verlangen naar de terugkeer van die vreugden
- maakt men zich bereid om elk offer te brengen om ze permanent te maken.

Wij hebben de zuivere Vreugden van de Schepping geproefd toen Wij, nadat Wij alles hadden geschapen, de mens schiepen, en dat totdat hij zondigde.

Tussen hem en Ons waren er een volmaakte verstandhouding, gemeenschappelijke vreugden, onschuldige feesten.

Onze Armen stonden altijd open om hem te omhelzen, hem nieuwe vreugde en nieuwe genade te schenken.

Het was een voortdurend feest voor Ons en voor hem.
Geven is voor ons vreugde, geluk en feestvreugde.

Maar toen de mens door te zondigen de eenheid van zijn wil met de
Onze verbrak, hield deze vreugde op.

Want de volheid van onze Wil was niet meer in hem.

De mogelijkheid om hem voortdurend te geven was verdwenen.

We proefden opnieuw de pure Vreugde van de Schepping toen,
- na vele eeuwen, de Onbevleete Maagd werd geboren.

Aangezien

- zij gevrijwaard was van zelfs maar de schaduw van de zonde,
- zij de volheid van onze Wil bezat en
- er tussen haar wil en de Onze geen schaduw van verdeeldheid bestond, keerden onze onschuldige Vreugde en Blijdschap terug.

Zij bracht ons alle feestelijkheden van de Schepping terug.

Wij verrijkten haar op elk moment

- met nieuwe genade,
 - nieuwe tevredenheid en
 - nieuwe schoonheid,
- zodanig dat zij niet meer kon ontvangen.

Maar dit koninklijk meisje bleef niet lang op aarde.

Toen ze naar de Hemel ging, waren er hier op aarde geen mensen meer
die onze vreugde van de schepping voortzetten.

Tijdens het verblijf van mijn geliefde Moeder op aarde, gaf de Godheid,
overvloeiend van Liefde voor dit zo heilig schepsel,

- haar goddelijke Vruchtbaarheid en
 - verwekte Mij in haar maagdelijke Schoot
- opdat Ik het grote Werk van de Verlossing zou kunnen volbrengen.

Mijn Leven op aarde was voor Ons een andere reden om te genieten
van de Vreugde van de Schepping.

Zonder deze wonderbare Maagd, die een zo volmaakt Leven leidde in
mijn Wil, zou het Eeuwige Woord nooit naar de aarde zijn gekomen
om de Verlossing van de mensheid te volbrengen.

Begrijp dus:

- dat het grootste, belangrijkste, aangenaamste en meest aantrekkelijke voor God is: *het Leven in zijn Wil*,
- dat wie in deze Wil leeft: God verovert en Hem ertoe brengt zo grote Gaven te schenken, dat ze de Hemel en de aarde verbazen, Gaven die eeuwenlang niet konden worden geschonken.

Mijn Mensheid, die het Leven zelf van de Allerhoogste Wil bevatte die met Mij verbonden was met onverbreekbare banden, bracht op volmaakte wijze:

- alle Vreugde, de Glorie,
- de wederkerige Liefde van de gehele Schepping aan de Godheid.

De Godheid was zo verrukt dat Hij Mij

- de heerschappij over alle dingen gaf, en
- het recht om alle mensen te oordelen.

O, wat een zegen was dat voor de mensen, aangezien één van hen,

- die zoveel van hen hield en
- die had geleden om hen in veiligheid te brengen, hun rechter zou zijn!

Toen Hij in Mij de volledige verwezenlijking van de Schepping zag, verleende de Godheid, alsof Hij afstand deed van al zijn rechten, Mij alle rechten over alle schepselen.

Maar toen mijn Mensheid naar de Hemel ging, was er niemand meer op aarde om het volle Leven in de Goddelijke Wil verder te zetten, dat wil zeggen iemand die,

- verheven boven alles en iedereen, in onze Wil,
- Ons de pure vreugde van de Schepping brengt en
- Ons onze onschuldige pret met een aardse mens laat verderzetten.

Zo werden onze vreugde, ons plezier op het aardoppervlak verbroken.

Toen ik dit hoorde, zei ik: "Mijn Jezus, hoe is dit mogelijk? Het is waar dat onze Moeder en uw Mensheid naar de Hemel zijn gegaan.

Maar hebt U de vreugde niet met u meegenomen, om uw onschuldige vermaak in de Hemel met uw Hemelse Vader verder te zetten?"

Jezus antwoordde mij:

"De Vreugde van de Hemel is eigen aan Ons.

En niemand kan die van Ons afnemen of verminderen. Maar Wij zijn bezig de vreugde te verwerven die tot Ons komt van de aarde.

Er is voor Ons de mogelijkheid van een overwinning of van een nederlaag. Zo ontstaan de vreugden van het verwerven.

En als er een nederlaag is, volgt er lijden.

Laten Wij het nu over onszelf hebben, mijn dochter.

Toen Ik op aarde kwam, was de mens

- zo verstrikt in het kwaad en

- zo vervuld van zijn menselijke wil

dat het Leven in mijn Wil geen plaats in hem kon vinden.

Daarom smeekte Ik in mijn Verlossing eerst om de genade,

dat de mens *zich zou onderwerpen aan mijn Wil*.

Want in de toestand waarin hij zich bevond, was hij niet in staat om het grootste Geschenk te ontvangen: de Gave van het Leven in mijn Wil.

Vervolgens smeekte Ik voor hem om de grootste van alle Genaden,

- de bekroning en vervulling van alle Genaden:

- de *Genade van het Leven in mijn Wil*,

opdat onze zuivere Vreugde van de Schepping en ons onschuldige vermaak opnieuw mogelijk zouden zijn op het aardoppervlak.

Bijna twintig eeuwen zijn verstreken sinds de ware en zuivere vreugden van de Schepping voor Ons werden onderbroken.

Wij hebben immers de gewenste 'toestand', de totale ontleding van de menselijke wil, om het Leven in onze Wil te kunnen inleggen, niet gevonden.

Om dit te kunnen doen, moesten Wij een wezen kiezen dat zeer dicht bij de menselijke generaties stond.

Indien Ik ***mijn Moeder*** als voorbeeld had gekozen, zouden de mensen zich ver van haar verwijderd hebben gevoeld en gezegd hebben:

"Hoe kon zij niet in de Goddelijke Wil leven, aangezien zij vrij was van elke smet, zelfs van de erfzonde!"

Dan zouden zij hun schouders hebben opgehaald en alles terzijde hebben geschoven.

En als Ik ***mijn Mensheid*** als voorbeeld had genomen, zouden de mensen nog banger zijn geweest en gezegd hebben: "Hij was God en Mens, en aangezien de Goddelijke Wil zijn eigen Leven was, is het niet verwonderlijk dat Hij in de Allerhoogste Wil leefde."

Om deze Goddelijke Wil in mijn Kerk tot leven te brengen, moest Ik dus lager afdalen en een mens onder hen kiezen. Door haar voldoende genade te schenken en mijn weg te banen in haar ziel, moest Ik:

- haar van alles ontdoen,
- haar het grote kwaad van de menselijke wil doen inzien zodat zij er een afschuw van zou krijgen, zodanig dat zij liever zou sterven dan haar eigen wil te doen.

Dus nam Ik de houding van een leraar aan en liet haar:

- alle schoonheid, de kracht, de effecten en de waarde van het Leven in mijn Eeuwige Wil zien,
- evenals de manier om daarin te leven.

Ik heb de wet van mijn Wil in haar neergelegd.

Ik heb gehandeld *als in een tweede Verlossing* waarin Ik:

- een evangelie,
- sacramenten en
- lessen als uitgangspunt had om deze Verlossing te kunnen bewerkstelligen.

Als Ik niets als fundament had gelegd, waaraan zouden de mensen zich dan hebben kunnen vastklampen?

Hoe zouden ze hebben geweten wat ze moesten doen?

Zo heb Ik het ook met jou gedaan.

Hoeveel lessen heb Ik je niet gegeven?

Hoe vaak heb Ik je niet bij de hand genomen

- om je mee te voeren in mijn Wil?

En jij, zwevend boven de hele Schepping, bracht haar zuivere Vreugde aan de voeten van de Godheid.

En Wij vermaakten Ons met jou. Omdat Wij een mens hebben gekozen die ogenschijnlijk niet anders is dan de anderen, zullen deze laatste moed vatten.

En wanneer zij de Lessen, de Weg en het grote Goed dat het Leven in mijn Wil inhoudt, zien, zullen zij aan de slag gaan.

Dan zullen de zuivere vreugden van de Schepping en ons onschuldige vermaak niet meer worden onderbroken op het aardoppervlak. En zelfs als er maar één persoon per generatie in onze Wil zou leven, zou het voor Ons altijd feest zijn.

Als er feest is, zijn er altijd meer openbaringen en geven Wij vrijgeviger. O, hoeveel Goede Dingen zullen deze mensen voor de aarde verkrijgen, terwijl hun Schepper zich in zijn sferen zal verheugen!

Dus, mijn lieve dochter, luister aandachtig naar mijn onderrichtingen.

Alles komt er immers op neer **dat Ik een Wet wil vormen** :

- geen aardse wet, maar een hemelse Wet,
- geen wet van eenvoudige heiligheid, maar een goddelijke Wet, die geen onderscheid meer maakt tussen aardse burgers en hemelse,
- een wet van Liefde die alles vernietigt wat de vereniging van de mensen met hun Schepper zou kunnen verhinderen,
- die het mogelijk maakt om alle Bezittingen van mijn Wil met de mensen te delen, en alle zwakheden en ellende die voortkomen uit de erfzonde van hen wegneemt.

De Wet van mijn Wil zal zoveel Kracht in de zielen brengen dat Hij:

- voor hen een zoete betovering zal zijn en
- de zwakheden van hun natuur in slaap zal dompelen en hen zal vervangen door de zoete betoveringen van de goddelijke Eigenschappen.

Herinner je je al de keren dat je Mij in het diepste van je ziel hebt zien schrijven? Dat was de nieuwe Wet van het Leven in mijn Wil.

Eerst vond Ik er plezier in om er te schrijven om je capaciteit te vergroten. Daarna nam Ik de houding van een leraar aan om het je uit te leggen.

Hoe vaak heb je Mij niet gezien in de diepte van je ziel, zwijgzaam en nadenkend?

Het was de grote Wet van mijn Wil die Ik in jou vormde.

En jij, die Mij niet zag spreken, klaagde dat Ik niet meer van je hield.

Ach, juist op dat moment stroomde Mijn Wil in jou, vergrootte je vermogens, bevestigde je in Hem en hield het meeste van jou.

Onderzoek dus niets van wat Ik in jou doe, maar blijf vredig, altijd in mijn Wil."

16-51 - 24 februari 1924 - Net zoals Jezus deed bij zijn Moeder door in haar de grondslagen van de Verlossing te leggen, zal Hij in Luisa de grondslagen van de eeuwige Wet van zijn Wil leggen en alles wat nodig is om deze goed te begrijpen.

Terwijl ik me ondergedompeld voelde in de Goddelijke Wil, zei ik tot mezelf: "Hoeveel dingen moet mijn lieve Jezus nog aan andere zielen zeggen over zijn Wil! Als Hij mij, die zo onwaardig en onbekwaam ben, zoveel heeft verteld, hoeveel moet Hij dan niet vertellen aan anderen die veel beter zijn dan ik?"

Mijn lieve Jezus bewoog zich in mij en Hij zei:

"Mijn dochter, de fundamenten en alle Weldaden van de Verlossing zijn door Mij in het Hart van mijn lieve Moeder gelegd.

Aangezien zij de eerste was die in mijn Wil leefde en - bijgevolg degene in wie Ik werd verwekt, was het terecht dat zij de bewaarster was van alle Weldaden van de Verlossing.

En toen Ik mijn Openbaar Leven begon, hoefde Ik geen komma toe te voegen aan wat mijn Moeder al bezat. Evenzo hoefden de apostelen en de hele Kerk niets toe te voegen aan wat Ik zei en deed toen Ik op aarde was.

De Kerk heeft geen ander evangelie toegevoegd en geen ander sacrament ingesteld.

Zij heeft altijd enkel onderwezen wat Ik deed en zei.

Het is noodzakelijk dat degene die geroepen is om de eerste te zijn, alle grondslagen en alle leerstellingen ontvangt, die vervolgens aan alle generaties moeten worden doorgegeven.

Het is waar dat de Kerk de evangeliën heeft becommentarieerd en veel heeft geschreven over alles wat Ik heb gedaan en gezegd.

Maar zij is nooit afgeweken van de Bron, van mijn oorspronkelijke Leringen.

Hetzelfde zal gelden voor mijn Wil: Ik zal in jou alle grondslagen en de nodige onderrichtingen leggen om ervoor te zorgen dat de Eeuwige Wet van mijn Wil goed begrepen wordt.

En wanneer de Kerk zich belast met het geven van uitleg en commentaar op deze Wet, zal zij nooit afwijken van de oorspronkelijke Bron, die door Mij gevormd is.

En als iemand daarvan zou willen afwijken, zou hij zonder Licht zijn, in diepe duisternis. En als hij Licht zou verlangen, zou hij gedwongen zijn terug te keren naar de Bron van mijn Leringen die in jou zijn neergelegd.

Toen ik dit hoorde, zei ik tegen Hem: "Mijn lieve Liefde, wanneer koningen wetten maken, roepen zij hun ministers op als getuigen van deze wetten, die zij in hun handen leggen om ze te publiceren zodat de mensen er kennis van kunnen nemen en ze kunnen naleven. Ik ben geen minister, ik ben zeer klein en nutteloos."

Jezus antwoordde: "Ik ben niet zoals de koningen van de aarde die onderhandelen met de groten. Ik heb liever met de allerkleinsten te maken, omdat zij volgzamer zijn, zichzelf niets toeschrijven en zich alleen op mijn Goedheid verlaten.

Ik heb toch een van mijn ministers gekozen om je in je huidige toestand te begeleiden. En hoewel je Mij vaak hebt gesmeekt om je van zijn dagelijkse bezoeken te bevrijden, heb Ik niet naar jou geluisterd.

En zelfs al viel je niet meer in deze toestand, dan zou Ik nog niet toestaan dat je zijn hulp zou moeten missen.

De reden waarom één van mijn dienaren je begeleidt, is

- *dat hij volledig op de hoogte is van de Wet van Mijn Wil,*
- *dat hij er getuige van is en de bewaarder ervan, en*
- *dat hij als trouwe minister van mijn Kerk dit grote Goed bekendmaakt.*

Na dit gesprek geraakte ik zo ondergedompeld in de Goddelijke Wil dat ik me voelde alsof ik in een immense Zee was.

Mijn geest zwom erin. En ik nam hier een druppel van de Goddelijke Wil, daar een andere. De kennis hierover stroomde zo doorheen mij, dat ik niet in staat was om alles te bevatten.

Ik zei tegen mezelf:

"Hoe diep, hoog, immens en heilig is uw Wil, o mijn Jezus!
Je wilt alles wat ermee te maken heeft samenbrengen.
En ik, heel klein, verdrink erin.

Als U dus wilt dat ik begrijp wat U mij wilt laten begrijpen,
laat het dan beetje bij beetje in mij doordringen.
Op die manier zal ik in staat zijn om deze Kennis
door te geven aan degenen die U wilt."

Jezus vervolgde: "Mijn dochter, mijn Wil is inderdaad immens.
Hij omvat alles van de Eeuwigheid.

Als je eens wist hoeveel Goeds er kan schuilen in één enkel woord
erover of in één enkele handeling die in Hem wordt verricht,
zou je versteld staan.

Door één enkele handeling die in mijn Wil wordt verricht,
heeft de mens de Hemel en de aarde als het ware in zijn macht.

Mijn Wil is het Leven van alles en stroomt overal.

Hij circuleert

- in elke genegenheid, in elke hartslag,
- in elke gedachte, in alles wat mensen doen.

Hij stroomt

- in elke daad van de Schepper,
- in elk Goed dat Ik doe,
- in het Licht dat Ik naar het verstand stuur,
- in de Vergeving die Ik schenk,
- in de Liefde die Ik geef,
- in de zielen die Ik in vuur en vlam zet,
- in de zaligen die Ik zalig verklaar:
- in alles.

Er is geen enkel Goed dat van Mij uitgaat, noch enig punt van de Eeuwigheid waar mijn Wil niet op zijn minst een klein plaatsje inneemt. O, hoe kostbaar is mijn Wil voor Mij!
Hoe onlosmakelijk voel Ik Hem met Mij verbonden!

Vaar daarom in Hem.

En je zult met je eigen handen aanraken wat Ik je zeg."

Terwijl Hij dit zei, dook ik in de immense zee van Zijn Wil.

En ik vaarde en vaarde. Maar wie kan alles vertellen!

Ik vaarde overal heen en ik kon met mijn eigen handen aanraken wat Jezus me vertelde. Maar ik ben niet in staat om het neer te schrijven.

Als Jezus wil dat ik het doe, zal Hij me meer capaciteiten geven.
Voorlopig stop ik hier.

16-52 - 28 februari 1924 - Alle Goede dingen die God in de Schepping voor de mensen heeft geplaatst, worden in zijn Wil opgeschort in afwachting dat de menselijke wil terugkeert naar de oorspronkelijke Orde.

Terwijl ik bad, voelde ik mijn lieve Jezus in mij:

- op het ene moment biddend,
- op een ander moment lijdend en
- op een ander moment werkend.

Hij riep me vaak bij mijn naam en ik zei Hem:

"Jezus, wat wil U? Wat doet U? U lijkt erg druk en U lijkt veel te lijden. En wanneer U me roept, in beslag genomen door uw zorgen, vergeet U dat U me geroepen hebt en zegt U niets tegen mij."

Jezus antwoordde mij: "Mijn dochter, Ik heb het erg druk. Want Ik breng alle gegevens van het Leven in mijn Wil aan. Het is noodzakelijk dat Ik dat eerst in jou doe.

Terwijl Ik dat doe, verlicht Ik je hele innerlijk met het oneindige Licht van mijn Wil, zodat je kleine menselijke wil

- volledig verenigd wordt met de Mijne en
- alle Goeds ontvangt dat Hij aan de menselijke wil wenst te geven.

Je moet weten dat, toen de Godheid de mensheid schiep, Hij alles ontplooidde wat Hij aan de mens ging geven:

- zijn gaven, zijn genade, zijn liefkozingsen, zijn kussen en
- de liefde die Hij hem zou betonen.

Net zoals Hij hem de zon, de sterren, de blauwe lucht en alle andere dingen gaf, had Hij ook alle Gaven gepland waarmee Hij zijn ziel zou verrijken.

Toen de mens zich terugtrok uit de Allerhoogste Wil, verwierp hij al deze Gaven. Maar de Godheid liet deze niet verdwijnen.

Zij hield hen in de Goddelijke Wil in bewaard, in afwachting dat de menselijke wil terugkeert naar de oorspronkelijke Orde, door zich opnieuw te verbinden met de Goddelijke Wil.

Zo blijven zij in mijn Wil in afwachting:

- verfijnde liefde, kussen, liefkozingsen,
- de gaven, de communicatie en mijn onschuldige genoegens die Ik met Adam zou beleefd hebben indien hij niet gezondigd had.

Door de Wet van het Leven in mijn Wil te herstellen, wil mijn Wil al deze Goede Dingen vrijgeven,

- die Hij aan de mensen wil geven en
- die tussen de Schepper en de mensen 'in afwachting' staan.

Daarom werk Ik in jou om jouw menselijke wil te verbinden met de Goddelijke Wil. Ik neem het herstellen van de harmonie tussen de menselijke wil en de Goddelijke Wil zeer ter harte. Zolang Ik dit niet bereikt heb, voel Ik me alsof mijn Schepping helemaal niet overeenkomt met mijn oorspronkelijke bedoeling.

Weet dat Ik de Schepping niet geschapen heb omdat Ik haar nodig had. Ik was gelukkig genoeg in Mijzelf.

Ik heb haar gerealiseerd omdat Wij:

***- naast al het Goede dat in Ons aanwezig is,
- ook plezier wilden hebben aan iets dat van buiten Ons kwam.***
Daarom is alles geschapen.

In een immense uitstorting van onze zeer zuivere Liefde, hebben Wij de mens door onze almachtige Adem geschapen, opdat
- Wij Ons met hem konden verheugen en
- hij gelukkig zou zijn met Ons en
met alle dingen die Wij uit liefde voor hem hebben geschapen.

Door zich terug te trekken uit onze Wil, gaf de mens, die ons in staat moest stellen om Ons met hem te verheugen, Ons bitterheid. Want in plaats van zich met Ons te vermaken, vermaakte hij zich egoïstisch met de dingen die door Ons waren geschapen en met zijn eigen hartstochten. En hij zette Ons aan de kant.

Was dat niet het Scheppingswerk op zijn kop zetten, door ons voornaamste Doel te belemmeren?

Zie je dus hoe noodzakelijk het is dat Wij onze Rechten herstellen en dat de mens terugkeert naar onze Schoot.

De mens moet terugkeren door zich opnieuw onlosmakelijk aan onze Wil te verbinden. Hij moet zijn wil opgeven om te leven van de Onze.

Daarom werk Ik in je ziel. Wat jou betreft, pas je aan het Werk van uw Jezus aan. Hij wenst zozeer om de gaven en genaden die in zijn Wil' in afwachting 'zijn, terug naar de aarde te brengen.

16-53 - 2 maart 1924 - Door het Licht van zijn Wil breidt Jezus zich uit in alle mensen. En zo is het ook met de ziel die leeft in de Goddelijke Wil. De generatie kinderen die perfect zal beantwoorden aan het doel van de Schepping zal zijn zoals de eerste mens die door God geschapen werd.

Ik vroeg me af hoe de Gedachten, Woorden en Daden van Jezus zich kunnen verderzetten in die van de mensen.

Mijn geliefde Jezus bewoog zich in mij en **Hij zei**: "Niets van dit alles zou je moeten verbazen. De Godheid met het oneindige Licht van mijn Eeuwige Wil is in Mij.

Hierdoor kan Ik zeer gemakkelijk elke gedachte, elk woord, elke hartslag, elke handeling van de mensen zien. Wanneer Ik denk, verenigt mijn Licht mijn Gedachten met de gedachten van de mensen. En zo is het ook met mijn Woorden en alles wat Ik doe en lijd.

Ook de *zon* heeft deze eigenschap: haar licht is uniek. En hoeveel mensen worden er toch door overspoeld! De zon kan met haar licht iedereen verlichten en verwarmen. vanuit de hoogte zonder naar beneden te moeten komen. Zij bezit echter slechts de schaduw van mijn Licht.

Zo kan Ik dat nog veel meer doen. Ik bezit immers het oneindige Licht! En mijn Wil heeft daartoe de macht.

Wanneer de ziel in Hem binnenkomt, opent Hij in die ziel de stroom van zijn Licht waardoor elke gedachte van die ziel, elk van haar woorden en elk van haar daden zich tot iedereen uitbreidt. Er is niets subliemer, groter, goddelijker, heiliger dan te leven in mijn Wil.

Wanneer de ziel niet verenigd is met mijn Wil en niet in Hem binnengaat, maakt ze geen kleine ronden en opent zij de stroom van het oneindige Licht van mijn Wil niet. Bijgevolg is alles wat zij doet persoonlijk voor haar. Het goede dat zij doet en haar gebeden zijn als de kleine lampjes die je in de kamers gebruikt, niet in staat om alle kamers van het huis te verlichten en nog minder om naar buiten te stralen.

En als de ziel geen olie meer heeft, dat wil zeggen als ze geen daden meer verricht, dan dooft haar klein lichtje en valt ze in het donker.

Na deze woorden van Jezus versmolt ik mij in de Eeuwige en Goddelijke Wil. Ik plaatste mezelf aan het hoofd van alle mensen om de Goddelijke Majesteit de wederkerigheid voor alles, de liefde van elk van hen te geven.

Terwijl ik dit deed, zei ik tegen mezelf:

"Hoe is het mogelijk dat ik aan het hoofd van alle mensen kan staan, terwijl ik pas na zoveel generaties ben geboren?

Ik zou hoogstens in het midden moeten staan:

- tussen de vorige generaties en de toekomstige generaties,
- of beter gezegd, vanwege mijn onbeduidendheid, achter iedereen."

Terwijl mijn lieve Jezus in mij bewoog, zei Hij mij:

"Mijn dochter, de hele Schepping is geschapen opdat iedereen mijn Wil zou vervullen. Het leven van de mensen moest in mijn Wil vloeien, zoals bloed door de aderen stroomt.

De mensen moesten in mijn Wil leven als mijn eigen kinderen.

Niets van wat van Mij is, mocht hun vreemd zijn.

Ik moest hun tedere en liefhebbende Vader zijn.

En zij moesten mijn tedere en liefdevolle kinderen zijn.

Dat was het doel van de Schepping.

Maar omdat de vorige generaties van dit doel zijn afgeweken, zullen zij achterblijven. En mijn Wil zal die mensen op de eerste plaats zetten die trouw zullen zijn en blijven aan het doel waarvoor ze geschapen zijn.

Deze zielen, of ze nu eerder of later gekomen zijn, zullen de eerste plaats innemen bij de Godheid.

Omdat zij het doel van de Schepping vervuld hebben, zullen zij zich onderscheiden van alle anderen en gemerkt worden met de aureool van onze Wil als met een schitterende edelsteen. En allen zullen hen laten voorbijgaan zodat zij de eerste ereplaatsen kunnen innemen.

Dat is niet verwonderlijk: hetzelfde gebeurt ook in deze wereld.
Stel je een koning voor te midden van zijn hofhouding, zijn ministers, zijn afgevaardigden en zijn leger. Dan komt zijn kleine prinsje binnen.

Ook al zijn al deze personen belangrijk,
wie zou de kleine prins dan niet vrije toegang geven zodat hij zijn ereplaats naast zijn vader, de koning, kan innemen?
Wie zou het wagen zich tegenover de koning te gedragen op dezelfde vertrouwelijke manier als dit kind?

Wie zou deze koning en zijn zoon verwijten dat, ook al is hij de kleinste van allemaal, boven iedereen staat en zijn eerste en legitieme plaats naast zijn vader, de koning, inneemt? Zeker niemand. Integendeel, iedereen zal de rechten van de kleine prins respecteren.

Laten we nog verder afdalen.

Stel je een gezin voor: een zoon is als eerste geboren, maar wil niet doen wat zijn vader wil en wil ook niet studeren of werken.

Hij is middelmatig en lui en tot grote ontsteltenis van zijn vader.

Er wordt nog een zoon geboren.

Hoewel hij kleiner is, doet hij wat zijn vader wil.

Hij is ijverig en slaagt erin een hooggeplaatste professor te worden.

Wie zal de eerste zijn in dit gezin en de ereplaats bij de vader krijgen?

Is dat niet degene die als laatste is gekomen?

Mijn dochter, enkel diegenen die perfect hebben voldaan aan het doel van de Schepping zullen worden beschouwd als mijn ware wettige kinderen.

Door mijn Wil te doen, hebben zij in zichzelf het zuivere Bloed van hun Vader in de Hemel bewaard, die hun alle eigenschappen van zijn Gelijkens heeft geschonken. Daardoor zullen zij zeer gemakkelijk herkenbaar zijn als onze wettige kinderen.

En onze Wil zal ervoor zorgen dat zij hun Adel, hun Zuiverheid, hun Frisheid en alle Liefde van Hem die hen geschapen heeft, behouden.

Als onze kinderen die altijd in onze Wil zullen geweest zijn en die nooit hun eigen wil tot uiting gebracht hebben,

zullen zij zijn alsof zij de eersten zijn die

- door Ons geschapen zijn en

- Ons de Glorie en de Eer geven die past bij de doeleinden waarvoor alle dingen zijn geschapen.

Daarom kan de wereld nu nog niet eindigen.

Wij wachten op de generatie van onze kinderen die, door te leven in onze Wil, ons de Glorie van onze Werken zullen geven.

Deze mensen zullen enkel onze Wil als Leven hebben.

Het zal voor hen volkomen natuurlijk zijn om de Goddelijke Wil spontaan te vervullen, zonder moeite, net zoals het kloppen van het hart, de ademhaling en de bloedsomloop natuurlijk zijn.

Zij zullen dit niet beschouwen als een wet die moet nageleefd worden,

- wetten zijn voor rebellen,

maar als hun leven, een eer, het begin en het einde.

Moge jij, mijn dochter, enkel mijn Wil in je hart dragen en je door niets anders laten beïnvloeden,

opdat Jezus in jou het doel van de hele Schepping kan verwezenlijken.

16-54 - 13 maart 1924 - Ware Liefde kan niets verbergen voor de geliefde. De Goddelijke Wil is een zeer zuiver Licht dat alles omvat en het vermogen tot elk lijden in zich heeft. Wanneer Hij de ziel binnendringt, brengt Hij haar het lijden dat Hij wil.

Ik voelde me sterven door de afwezigheid van mijn lieve Jezus.

Na veel strijd van mijn kant bewoog Hij zich in mij en deelde Hij zijn

Lijden met mij, zodat ik stikte en de kwellingen van de doodstrijd voelde.

Ik was niet in staat de oorzaak van dit lijden te achterhalen, behalve dat ik me badend voelde in een immens Licht dat voor mij in lijden veranderde.

Daarna **zei mijn lieve Jezus mij:** "Mijn dochter, mijn trouwe en onafscheidelijke vriendin, dit is de reden waarom Ik niet kwam: mijn lijden was zo groot dat ik vreesde dat Ik door mijn komst:
- je zou laten delen in dit Lijden en
- zou lijden door jou te zien lijden omwille van Mij."

Ik zei Hem: "Ah, mijn Jezus, wat bent U veranderd. Wat U me zegt, toont me dat U niet meer met mij wil lijden, dat U het alleen wil doen.

Als ik het dan niet meer waard ben om met U te lijden, verberg U dan niet, maar kom liever zonder mij te laten lijden. Het is waar dat het niet meer delen in uw Lijden voor mij een doorn in het oog zal zijn, maar het zal minder pijnlijk zijn dan U te moeten missen.

Hij vervolgde:

"Mijn dochter, je spreekt zo omdat je de aard van ware Liefde niet kent. *Ware Liefde verbergt niets voor de geliefde, noch haar vreugde, noch haar lijden.*

Voor één enkele droevige gedachte, één enkele vezel van het hart die hij verborgen houdt en niet met de geliefde deelt, voelt hij zich van haar gescheiden, ontevreden, verontrust. En totdat hij zijn hele hart uitstort in degene van wie hij houdt, kan hij geen rust vinden.

Dus als Ik je kom opzoeken en niet mijn hele hart, mijn smarten, mijn vreugden en de ondankbaarheid van de mensen met jou deel, zou het te moeilijk voor Mij zijn.

Ik zou liever verborgen blijven in de diepten van je ziel dan te komen en mijn Lijden en mijn meest intieme Geheimen niet met jou te delen. Daarom zal Ik mij erbij neerleggen om te lijden wanneer Ik jou zie lijden in plaats van mijn hele Hart in jou uit te storten.

Ik antwoordde Hem:

"Mijn Jezus, vergeef me. Ik heb zo gesproken omdat U zei dat U zou lijden als U mij zou zien lijden. Laat er nooit iets zijn dat ons scheidt. Laat elk lijden maar komen, maar gescheiden zijn, nooit!"

Jezus antwoordde: "Vrees niet, mijn dochter, waar mijn Wil is, kan er geen scheiding zijn in de Liefde. In werkelijkheid heb Ik je niets aangedaan: het was het Licht van mijn Wil dat je deed lijden.

Het drong door je heen als een zeer zuiver Licht.
Mijn Wil bracht mijn Lijden naar de diepste vezels van je hart.
Mijn Wil is doordringender dan welke angel ook, meer dan nagels, doornen of zweepslagen.

Als een zeer zuiver Licht, ziet het alles en omvat het alles in zijn Onmetelijkheid. Daarom bevat het de capaciteit van alle lijden. Door zijn Licht in de ziel te laten doordringen, brengt Hij haar het Lijden dat Hij wil. Aangezien jouw wil en de Mijne één zijn, bracht zijn Licht jou mijn Lijden.

Zo werkte mijn Goddelijke Wil in mijn Mensheid. Zijn zeer zuiver Licht bracht Mij Lijden bij elke ademhaling, bij elke hartslag, bij elke beweging, in mijn gehele wezen.

Niets bleef verborgen voor mijn Wil:

- noch de beledigingen van de mensen,
- noch wat nodig was om de glorie van de Vader in hun naam te herstellen,
- noch wat nodig was om hen te redden.

Daarom spaarde mijn Wil Mij niets:

Zijn zeer zuiver Licht kruisigde mijn diepste Vezels, mijn vurig kloppend Hart. *Het kruisigde Mij voortdurend in mijn hele Wezen.*

Ach, als de mensen eens wisten wat mijn Goddelijke Wil mijn Mensheid uit Liefde voor hen liet doorstaan, zouden ze zich, als door een krachtige magneet, aangetrokken voelen om Mij te beminnen.

Maar op dit moment is dat niet mogelijk omdat hun smaak grof is en door de menselijke wil ontheiligd is. Zij kunnen niet genieten van de zoete vruchten van het Lijden van mijn Goddelijke Wil.

Omdat zij op het aardse niveau van de menselijke wil leven, begrijpen zij de hoogte, de kracht en de Goede Dingen die de Goddelijke Wil bevat, niet

Maar de tijd komt dat mijn Allerhoogste Wil zich een weg zal banen tussen de mensen en zich beter begrijpelijk zal maken.
Hij zal het grote Lijden zal bekendmaken dat mijn Eeuwige Wil mijn Mensheid heeft laten ondergaan.

Laat je daarom doordringen van het Licht van mijn Wil zodat het volmaakt en volledig in jou kan werken.

En als je Mij niet vaak ziet, wees dan niet bedroefd.
Er staan nieuwe gebeurtenissen en onvoorziene dingen gepland voor de arme mensheid. Het Licht van mijn Wil zal je echter nooit ontbreken.

Daarna verdween mijn lieve Jezus. Ik voelde me helemaal ondergedompeld in Zijn Wil. Ik voelde:

- mijn arme kleinheid tegenover de goddelijke Oneindigheid,
- mijn ellende tegenover de goddelijke Rijkdom,
- mijn lelijkheid tegenover de eeuwige Schoonheid.

In Zijn Wil voelde ik de Stralen van God.

En terwijl ik alles van Hem ontving, vond ik alles en bracht ik de hele Schepping als op mijn knieën naar de Voeten van de Eeuwige Majesteit. Het leek me alsof ik in zijn Wil alleen maar naar de Hemel opsteeg en terug naar de aarde terugkeerde, om vervolgens weer op te stijgen om

- om Hem alle generaties te brengen,
- om Hem voor iedereen te beminnen, en
- Hem door iedereen te laten beminnen.

Terwijl ik dit deed, verscheen mijn Jezus opnieuw en **Hij zei mij:**

"Mijn dochter,

wat is het heerlijk om te zien hoe de mens in onze Wil leeft!

Zij leeft in onze Straling

waardoor zij de gelijkenis krijgt met haar Schepper.

Zij wordt zo verfraaid en zo met Ons vervuld, dat zij in staat is om alle mensen en alle dingen te nemen en hen naar Ons te brengen.

Ze put zoveel Liefde uit Ons, dat ze in staat is om Ons in naam van iedereen te beminnen.

We vinden alles in haar: onze Liefde verspreid over de hele Schepping, onze tevredenheid en de wederkerigheid voor onze Werken.

Onze Liefde voor de ziel die in onze Wil leeft is zo groot dat wat Wij van nature zijn, de ziel wordt door de kracht van onze Wil.

Wij storten alles in haar. Geen enkele vezel blijft onberoerd, er is altijd iets van Ons in haar aanwezig.

We vullen haar tot ze overloopt en vormen goddelijke rivieren en zeeën om haar heen, waar Wij neerdalen om Ons te vermaken.

In haar bewonderen Wij liefdevol onze Werken en voelen Wij Ons volledig verheerlijkt.

Daarom, mijn dochter, ***leef in het zeer zuivere Licht van mijn Wil*** als je wil dat je Jezus voor jou deze woorden herhaalt die Hij sprak toen Hij de mens schiep: "***Door de Kracht van onze Wil, laten Wij deze ziel maken naar ons Beeld en onze Gelijkheid.***"

16-55 - 19 maart 1924 - Het Licht van de Goddelijke Wil bevat Alwetendheid, het paspoort dat toegang geeft tot alles. Liefde en Daden verricht in de Goddelijke Wil vermenigvuldigen het Leven van Jezus.

Terwijl ik me onderdompelde in de immense zee van de Goddelijke Wil, kwam mijn lieve Jezus uit mijn binnenste tevoorschijn en Hij zegende mij. Nadat Hij mij gezegend had, sloeg Hij Zijn armen om mijn nek

Hij zei mij: "Mijn dochter, ***Ik zegen:***

- je hart, je hartslag, je genegenheid, je woorden, je gedachten en
- zelfs je kleinste bewegingen
zodat alles in jou doordrongen mag zijn van goddelijke Deugd.

Zo zal, in mijn Wil en krachtens deze Zegen, alles in jou

- deze goddelijke Deugd verspreiden en
- Mij vermenigvuldigen in elk van de mensen,
zodat zij Mij liefde en glorie schenken, alsof zij allen mijn Leven in zich hebben.

Treed daarom binnen in mijn Wil, wandel tussen Hemel en aarde en bezoek iedereen.

Mijn Wil is een zeer zuiver Licht dat Alwetendheid bezit.
Het is als een paspoort waarmee je toegang krijgt tot
- de meest verborgen plaatsen, de meest geheime vezels,
- de diepste afgronden, de hoogste ruimtes.
Dit paspoort heeft geen handtekening nodig om geldig te zijn.

Het is op zichzelf geldig. En aangezien dit het Licht is dat van bovenaf neerdaalt, kan niemand zijn gang belemmeren of zijn toegang blokkeren. Het is koning van alle dingen en heeft overal gezag.

Dus, plaats je gedachten, je woorden, je hartslagen, je lijden en je hele wezen in mijn Wil.
Laat niets in jezelf achter, zodat door het paspoort van het Licht van mijn Wil en door mijn goddelijke Deugd, je
- in elke handeling van de mensen kunt binnentreden en
- mijn Leven in elk van hen kunt vermenigvuldigen.

O, hoe gelukkig zal Ik zijn om te zien dat,
- door de kracht van mijn Wil,
- de mensen de hemel en de aarde zullen vullen met evenveel van mijn Levens als er mensen zijn!"

Na deze woorden van Jezus gaf ik me over in de Allerhoogste Wil. Omringd door deze Wil liet ik mijn gedachten, mijn woorden, mijn eerherstel, enz. gaan in elk geschapen verstand en in alle menselijke werken. Terwijl ik dit deed, werd Jezus gevormd.

O, wat was het heerlijk om zovele keren Jezus te zien, overal waar het paspoort van het Licht van de Eeuwige Wil voorbijging!

Daarna keerde ik terug naar mijn lichaam.
En ik vond Jezus die zich aan mijn nek vasthield.
Hij omhelsde me helemaal. Hij leek feest te vieren alsof ik de oorzaak was van de vermenigvuldiging van zijn Leven, waardoor Hij de Eer en Glorie kreeg van zovele goddelijke Levens.

Toen zei ik Hem: "Mijn liefste, het lijkt me onmogelijk dat ik je Leven heb kunnen vermenigvuldigen om je de grote eer te geven van zoveel

goddelijke Levens. Je bent overal aanwezig en het is door je eigen Deugd dat dit Leven zich in iedereen manifesteert, niet door mij. Ik ben nog steeds het kleine, nutteloze kind."

Hij antwoordde mij:

"Mijn dochter, wat je zegt is waar: ***Ik ben overal aanwezig.***

En het is mijn Macht, mijn Onmetelijkheid en mijn Alwetendheid die Mij in staat stellen overal te zijn.
Het zijn niet de liefde of de daden van de mensen in mijn Wil die ervoor zorgen dat Ik overal ben en dat Ik Me vermenigvuldig.

Maar *wanneer de ziel mijn Wil binnengaat,*
- is het haar liefde,
- zijn het haar daden *vervuld van goddelijke Deugd*
die ervoor zorgen dat mijn Leven zich toont.

Dit *gebeurt overeenkomstig de graad van volmaaktheid* waarmee zij haar daden verricht.

De reden waarom Ik feest vier, is dat je genomen hebt wat van Mij is en dat je Mij mijn Liefde, mijn Glorie en zelfs mijn eigen Leven teruggegeven hebt.

Mijn tevredenheid is zo groot dat de mens dit niet kan begrijpen zolang hij in ballingschap leeft.
Hij zal dit begrijpen in het hemelse Vaderland, wanneer hij beloond zal worden met evenveel goddelijke Levens als hij op aarde gevormd heeft.

16-56 - 22 maart 1924 - De noodzaak om alles neer te schrijven. Net als bij de Verlossing is het Werk van "Uw Wil geschiede op aarde zoals in de Hemel" verborgen en wordt het voorbereid tussen de ziel en God. Pas wanneer de mensen in zijn Goddelijke Wil leven, zal God de laatste goddelijke penseelstrek aan de hele Schepping kunnen geven.

Ik heb de biechtvader verteld wat hierboven staat geschreven.

Hij zei me:

- dat hij er niet van overtuigd was dat deze dingen waar waren en
- dat, als dat wel het geval was, iemand die ochtend tenminste een gedeeltelijke verandering in de wereld moest gezien hebben.

Dus ik aarzelde om nog iets te schrijven of te zeggen.

Toen Jezus kwam, liet ik me in zijn armen vallen en stortte ik mijn hart bij Hem uit. Ik vertelde Hem wat mijn biechtvader dacht en dat mensen, om te kunnen geloven, wonderbare dingen, wonderen, willen zien.

Mijn geliefde Jezus trok me dicht tegen Zich aan. En alsof Hij mijn twijfels wilde wegnemen, **zei hij**: "Mijn dochter, verlies de moed niet! Als het niet nodig was geweest dat je schreef, zou Ik je niet tot dit offer hebben verplicht.

Je moet weten dat

- de Waarheden die Ik je bekendmaak over mijn Wil en
- de dingen die de mensen moeten doen om in mijn Wil te leven, zijn als:
 - verschillende magneten, smaken,
 - aantrekkingskrachten, gerechten,
 - harmonieën, geuren, lichten.

Elk ding waarover Ik je spreek, heeft zijn eigen bijzonderheid.

Daarom, door niet bekend te maken:

- al het Goede dat in mijn Wil aanwezig is, of
- hoe ver de ziel kan komen door in Hem te leven, **zal jij de oorzaak zijn van het ontbreken, ofwel van:**
 - een lokmiddel om zielen te vangen,
 - een magneet om hen aan te trekken,
 - of voedsel om hen te verzadigen

Dan zal niet bekend zijn:

- de volmaakte Harmonie van het Leven in mijn Wil,
- het genot van zijn geuren en
- zijn Licht om de zielen te leiden

Omdat niet al zijn Goede Dingen bekend zullen zijn,
- zullen de zielen niet het vurige verlangen hebben
om hun uiterste best te doen om in mijn Wil te leven.

Maak je trouwens geen zorgen over wat ze je verteld hebben.

Ook mijn moeder bezat mijn Wil als Leven. Dit weerhield de wereld er
niet van om verder de slechte weg te bewandelen.

Er leek niets veranderd te zijn.

Er werden bij haar geen uiterlijke wonderen waargenomen.

Wat zij echter hier op aarde niet deed,

- deed zij in de Hemel met haar Schepper.

Door haar voortdurend leven in de Goddelijke Wil

- creëerde zij in zichzelf de ruimte om het Woord op aarde te ontvangen.

Zij veranderde het lot van de mensheid.

Zij verrichtte het grootste Wonder dat niemand anders ooit heeft gedaan
of ooit zal doen: **het Wonder om de Hemel op aarde te brengen.**

Iemand die het grootste verricht, hoeft niet te doen wat minder is.

Maar wie had er kennis van:

- wat mijn moeder deed,

- wat zij met de Eeuwige deed,

om het grote Wonder van de afdaling van het Woord
te midden van de mensen te bewerkstelligen?

Dat was alleen bekend

- door enkelen bij mijn Conceptie en

- door iets meer mensen toen Ik mijn laatste adem uitblies aan het Kruis.

Mijn dochter, hoe groter het Goede is dat Ik aan een ziel wil doen,
een Goed dat ten goede komt aan alle menselijke generaties en

Mij volledige Glorie moet brengen,

*hoe meer Ik die ziel tot Mij trek en hoe meer Ik ervoor zorg dat dit Goede
tussen haar en Mij tot rijping komt.*

Ik isoleer haar en zorg ervoor dat zij onbekend blijft.

Wanneer mijn Wil verlangt dat zij bij een mens is,
kost het Mij al mijn kracht om haar dit offer te laten aanvaarden.

Laat daarom uw Jezus zijn gang gaan en wees rustig.

Ik zei Hem:

"Jezus, ze hebben gelijk! Ze zeggen dat ze geen bewijs zien, niets positief goed, dat het slechts woorden zijn.

Wat mij betreft, ik verlang echt niets.

Het enige wat ik wil, is:

- doen wat U wil:
- uw heilige Wil volbrengen en
- dat wat er tussen U en mij gebeurt, in het geheim van ons hart blijft."

Jezus antwoordde:

- "Ach, mijn dochter, zou je graag gehad hebben
- dat Ik in het geheim aan mijn Verlossing had gewerkt met de Hemelse Vader en met mijn geliefde Moeder die Mij zou verwekken, en
 - dat niemand anders wist dat Ik naar de aarde was gekomen?

Hoe groot een Goed ook mag zijn, als het niet bekend is,

- brengt het geen leven voort,
- vermenigvuldigt het zich niet,
- wordt het niet bemind of nagevolgd.

Dan zou mijn Verlossing geen effect hebben gehad op de mensen.

"Mijn dochter, ***laat hen praten en laat Mij doen.***

Maak je geen zorgen.

Doe zoals Ik deed, innerlijk en uiterlijk, toen Ik op aarde was,

- vooral tijdens mijn verborgen Leven.

De mensen wisten bijna niets van wat Ik deed.

Maar voor mijn Goddelijke Vader

- bereidde Ik de Vruchten van de Verlossing voor en liet Ik hen rijpen.
- Uiterlijk werd Ik genegeerd, was Ik arm, ellendig en veracht.

Maar voor mijn Vader werkte mijn Innerlijk

- om Zeeën van Licht, Genade, Vrede en Vergeving te openen
tussen de Hemel en de aarde.

Mijn doel was om de poorten van de Hemel te openen, die al
eeuwenlang gesloten waren,

- ten behoeve van de aarde en
- zodat mijn Vader met liefde naar de mensen zou kijken.

De rest zou vanzelf komen. Was dat niet een groot Goed?

Het was de gist, de voorbereiding, het fundament van de Verlossing.

Zo is het ook voor jou. Het is noodzakelijk dat:

- Ik de gist van mijn Wil in jou leg,
- Ik de voorbereiding activeer,
- Ik de fundamenten leg,
- er een volledige overeenstemming is tussen jou en Mij,
tussen mijn innerlijke Daden en die van jou,

zodat de Hemel zich opent:

- voor nieuwe genaden, voor nieuwe stromingen,
en de Allerhoogste Majesteit de grootste Genade schenkt:

***dat Zijn Wil op aarde bekend wordt en daar zijn volledige
Heerschappij uitoefent, zoals dat in de Hemel gebeurt.***

En terwijl je daarmee bezig bent, denk je dan dat de aarde niets goeds
ontvangt? Ah! Je hebt het mis!

De generaties storten zich in een duizelingwekkend tempo op het
kwaad, en wie ondersteunt hen?

Wie voorkomt dat ze in hun duizelingwekkende race overspoeld worden,
zodanig dat ze van de aardbodem verdwijnen?

Bedenk dat nog niet zo lang geleden de zee haar grenzen onder de
aarde doorbrak en dreigde hele steden te verzwelgen, inclusief jouw
eigen stad.

Wie heeft deze plaag gestopt?

Wie zorgde ervoor dat het water stopte en binnen zijn grenzen bleef?

Het is de grote ramp die zich voorbereidt vanwege de betreurenswaardige duizelingwekkende race van de mensen. De natuur is verontwaardigd over zoveel kwaad en wil de Rechten van de Schepper wreken. Alle natuurlijke dingen willen zich tegen de mens verzetten. De zee, het vuur, de wind en de aarde staan op het punt om buiten hun grenzen te treden om de generaties te verminderen.

Vind je het banaal dat Ik,

- terwijl het menselijk ras ondergedompeld is in onherstelbaar kwaad, *je roep en:*
- je tussen Hemel en aarde plaats en
- je identificeer met mijn eigen Daden,
- je laat handelen volgens mijn Wil, om daden te verrichten die tegengesteld zijn aan zoveel verdorvenheid?

Vind je het banaal dat Ik je oproep

- om mee te werken aan het veroveren van de mens door mijn Liefde? Zo kan hij zijn duizelingwekkende vlucht stoppen,
- door hem het grootste te tonen, namelijk het Licht van mijn Wil, Zo kan hij, door Hem te kennen, Hem als Voedsel nemen om zijn krachten te herstellen
- Zo gesterkt, kan hij
- een einde maken aan zijn onverschilligheid en
- terug stevig vooruitgaan en niet meer in het kwaad vervallen.

Toen verdween mijn Jezus.

En mijn bitterheid vergrootte nog toen ik dacht

- aan de snelle en gevaarlijke race van de mensen en
- aan de problemen die de natuur hen zal bezorgen.

Ik begon opnieuw te bidden.

Toen kwam mijn Jezus in een erbarmelijke toestand bij mij:

Hij leek onrustig en Hij kreunde. Hij strekte zich in mij uit, draaide zich nu eens naar rechts, dan weer naar links.

Ik vroeg Hem: "Jezus, mijn liefste, wat is er aan de hand?"

O, U lijdt zo veel! Alstublieft, laat ons uw Lijden delen, blijf niet alleen!

Ziet U niet hoe erg U lijdt en dat U het niet meer aankunt?"

Terwijl ik dit zei, bevond ik me buiten mijn lichaam in de armen van een priester. Hoewel de persoon een priester leek te zijn, leek het alsof zijn stem deze van Jezus was.

Hij zei me:

"We gaan een heel lange weg afleggen, let goed op wat je zal zien."

We liepen zonder de grond aan te raken.

In het begin droeg ik Hem in mijn armen. Maar toen een hond me achterna zat en probeerde me te bijten, werd ik bang.

Om mij van deze angst te bevrijden, werden de rollen omgedraaid:

Hij droeg mij.

Ik zei Hem: "Waarom hebt u dat niet eerder gedaan?"

Ik was bang, maar ik zei niets omdat ik dacht dat het nodig was dat ik U droeg. Nu ben ik tevreden, want nu U mij in uw armen draagt, kan hij mij niets meer doen."

Ik voegde eraan toe: "Jezus draagt mij in zijn armen!"

Hij antwoordde: "Ik draag Jezus in mijn armen."

De hond volgde ons tijdens onze hele tocht.

Hij hield één van mijn voeten in zijn muil, zonder erin te bijten.

De weg was lang en **ik vroeg:** "Hoe ver is het nog?"

Hij antwoordde: "Nog honderd mijl (160 km)."

Toen ik dat nogmaals vroeg, **zei hij:** "Nog 30 mijl (48km)."

En zo ging het door tot we bij de stad aankwamen.

En wat valt er te zeggen van wat Wij onderweg zagen?

Op sommige plaatsen waren steden tot een hoop puin gereduceerd.

Elders waren er overstromde gebieden en steden die onder water lagen.

Er waren ook rivieren en zeeën die buiten hun oevers waren getreden.

Op andere plaatsen waren er gapende afgronden gevuld met vuur.

Het leek alsof alle elementen het eens waren geworden om de menselijke generaties aan te vallen door graven voor hen te creëren.

Het meest gruwelijke was de kwaadaardige geest van de mensen. Alles wat van hen afkwam was een dikke duisternis in een verrotte en giftige omgeving. De duisternis was zo groot dat ik soms niet kon zien waar we ons bevonden.

Alles leek vals en dubbelzinnig, er werden verraderlijke valstrikken opgezet. En als er iets goeds gebeurde, was dat slechts schijn: het verborg de lelijkste ondeugden.

Dat stoorde de Heer meer dan wanneer openlijk kwaad werd gedaan. Alle klassen van de samenleving waren hierbij betrokken. Het was als een knaagworm die de wortel van het Goede aantastte.

Op sommige plaatsen waren revoluties of moorden door bedrog te zien, enz. Wie zou alles kunnen vertellen wat we zagen!

Moe van het zien van zoveel kwaad, herhaalde ik meerdere keren: "Wanneer zullen we deze lange reis beëindigen?"

Nadenkend antwoordde Degene die mij droeg: "Nog eventjes, je hebt nog niet alles gezien."

Uiteindelijk, na een zeer lange strijd, bevond ik me terug in mijn lichaam en in mijn bed.

Mijn lieve Jezus leed veel en Hij kreunde.

Hij strekte zijn armen naar mij uit en Hij zei:

"Mijn dochter, geef Mij wat rust, want Ik kan niet meer."

Hij legde zijn Hoofd op mijn borst en leek te willen slapen.

Zijn slaap was echter niet rustig.

Wat mij betreft, ik wist niet wat ik moest doen. Toen herinnerde ik me dat in de Allerheiligste Wil volmaakte rust te vinden is.

Ik zei Hem: "Mijn Liefde, in uw Wil
- plaats ik mijn intelligentie in uw ongeschapen Intelligentie

om zo alle geschapen intelligenties te kunnen bereiken er uw Schaduw in te plaatsen, zodat uw heilige Intelligentie kan rusten.

- *Ik plaats mijn stem in uw Fiat* om de Schaduw van uw almachtige Fiat in elke menselijke stem te kunnen plaatsen, zodat uw Adem en uw Mond kunnen rusten.

- *Ik leg mijn werken in de Uwe* om de schaduw en de heiligheid van uw Werken in de werken van de mensen te kunnen leggen, zodat uw Handen rust kunnen vinden.

- *Ik plaats mijn kleine liefde in uw Wil* om haar in uw immense Liefde te kunnen plaatsen, zodat ik de Schaduw van uw Liefde in alle harten kan plaatsen om rust te geven aan uw vermoeid Hart.

Terwijl ik dit zei, kalmeerde mijn Jezus en Hij viel in een zachte slaap. Na enige tijd *werd Hij vredig wakker.*

Hij trok me dicht tegen zich aan en *Hij zei:*

"Mijn dochter, ik heb kunnen rusten omdat je Mij hebt omringd met de Schaduwen van mijn Werken, mijn Fiat en mijn Liefde.

Het gaat om de Rust die Ik moest ervaren nadat Ik alle dingen had geschapen.

Aangezien de mens als laatste werd geschapen, wilde Ik in hem rusten. Dat wil zeggen dat Ik,

- door de kracht van mijn Wil die mijn Schaduw in hem vormde, in hem mijn rust zou vinden en de bekroning van al mijn Werken.

Maar dat werd mij geweigerd omdat de mens mijn Wil niet wilde doen.

Ik zal pas kunnen rusten

- *wanneer Ik iemand heb gevonden die in mijn Wil wil leven,*

- *die bereid is de Schaduw van mijn Beeld in zijn ziel te plaatsen.*

Omdat ik mijn Schaduw niet vind, kan Ik geen rust vinden.

Want Ik kan mijn Werk niet voltooien en de laatste goddelijke penseelstrek aan de hele Schepping geven.

Daarom moet de aarde gezuiverd en vernieuwd worden, en wel door krachtige zuiveringen, waarbij velen het leven zullen verliezen.

En jij, wees geduldig en wandel altijd in mijn Wil.

16-57 - 8 april 1924 - De verpletterende last van de beledigingen van de mensen. In de Goddelijke Wil is ook slaap een bolwerk tegen de Goddelijke Gerechtigheid.

De afwezigheid van mijn lieve Jezus duurt verder. En mijn dagen verlopen in een levendig vagevuur. Ik voel me sterven, maar zonder te sterven. Ik roep Hem, ik ben uitzinnig, maar tevergeefs.

Wat ik in mij voel is zo tragisch dat als het naar buiten zou komen, zelfs de stenen zouden geroerd zijn door medelijden en in tranen uitbarsten.

Maar helaas, niemand heeft medelijden met mij, zelfs Jezus niet, Hij die me altijd zegt dat Hij zoveel van me houdt.

Toen ik op het hoogtepunt van mijn lijden was, bewoog mijn geliefde Jezus, mijn Leven, mijn Alles, zich in mij en vormde met zijn armen een wieg, hij wiegde mij daarin en **Hij zei:** "Slaap maar, mijn dochter, slaap in de armen van uw Jezus. Slaap maar, mijn kleintje."

En toen Hij zag dat ik, eenmaal in slaap gevallen, terug wakker werd, **herhaalde Hij:** "Slaap maar, mijn dochter."

Niet in staat om weerstand te bieden, met tegenzin en wenend, viel ik in een diepe slaap. Na urenlang slapen zonder dat ik wakker kon worden, drukte mijn lieve Jezus met enorme kracht op mijn hart. Toch kon ik niet wakker worden. O, wat had ik Hem graag zoveel dingen willen zeggen, maar de slaap weerhield me daarvan!

Ik had lang tegen de slaap gevochten. Toen zag ik dat mijn goede Jezus veel leed, zozeer ***dat Hij leek te stikken.***

Ik zei Hem: "Mijn Liefde, U lijdt zo veel dat U stikt. En ondertussen laat U mij slapen. Waarom laat U mij niet met U mee lijden?
En als U wil dat ik slaap, waarom slaapt U dan niet met mij mee?"

Zeer bedroefd antwoordde Hij mij: "Mijn dochter,
de beledigingen waarmee zij Mij verwonden zijn zo talrijk
dat Ik het gevoel heb erin te verdrinken.
Als Ik mijn lijden met jou zou willen delen,
zou je dit niet kunnen verdragen en zou je niet in leven blijven.

Voel je de last die ze Mij opleggen en die Mij bijna verplettert niet?
Omdat Ik in jou ben, kan Ik het niet vermijden om het met jou te delen.

En als Ik met jou zou willen slapen, zou mijn Gerechtigheid zich
ongehinderd over de mens uitstorten en zou de wereld ten onder gaan.

Terwijl Hij dit zei, sloot Jezus de Ogen.
Het leek alsof de wereld instortte en alle geschapen dingen de orde van
de Schepping verlieten. Water, vuur, aarde, bergen, enz. raakten in de
war en werden verwoestend voor de mens.
Wie zou kunnen zeggen welke grote rampen er zouden gebeuren!

Bang riep ik uit: "Jezus, open uw Ogen, slaap niet!
Ziet U niet hoe alles in wanorde geraakt!"

Jezus zei mij:

"Heb je het gezien, mijn dochter? Ik kan het me niet veroorloven om te
slapen. Ik heb alleen mijn ogen gesloten en...
Als je eens wist hoeveel rampen er gebeurd zijn!

Voor jou is het noodzakelijk dat je slaapt, zodat je niet volledig bezwijkt.

Weet echter dat Ik je in het Centrum van mijn Wil plaats, zodanig
dat ook jouw slaap een bolwerk is tegen mijn Gerechtigheid,
die zich terecht over de mensen wil uitstorten."

16-58 - 11 april 1924 - Taferelen van straffen. Jezus dwingt niemand, maar gaat verder wanneer de ziel niet bereid is om Hem binnen te laten, net zoals Hij deed met de mensen van Bethlehem bij zijn Geboorte.

Ik bleef me duizelig en slaperig voelen.
Mijn vermogens stonden me niet toe om iets te begrijpen

En als ik op een moment van rust iets begreep, dan voelde ik me overspoeld door een Schaduw die tot in het diepst van mijn wezen doordrong en me vurig deed verlangen naar de Heilige Wil van God. O, wat was ik bang om buiten zijn Allerheiligste Wil te treden!

Ik was zeer verontrust
- door de straffen waarover Jezus mij had verteld en
- door het zien van de verwarringen in de geschapen dingen.
Ik had ook gehoord over grote rampen die de afgelopen dagen in verschillende delen van de wereld hadden plaatsgevonden, tot aan de vernietiging van hele regio's toe.

Terwijl ik aandachtig naar dit alles luisterde, **zei mijn Jezus mij:**
"Mijn dochter, dit is nog niets!
We zullen verder gaan om het aardoppervlak te zuiveren.
Ik ben zo misselijk van alles wat er gebeurt dat Ik het niet kan aanzien."

Bij deze woorden voelde ik me nog meer beklemd en kwam het afschuwelijke beeld van de natuurrampen die ik de afgelopen dagen had gezien terug in mijn gedachten.

Toen keerde ik terug naar het gebed, zoals gewoonlijk.
En ik zei tegen mijn lieve Jezus:

"Aangezien U vastbesloten bent uw Hand uit te strekken om de wereld te straffen en ik voortaan niets meer kan doen: noch lijden, noch bereiken dat U afziet van de straffen die de mensen verdienen, zou U mij dan niet kunnen bevrijden van deze slachtofferrol of mij voor enige tijd vrijstellen?"

Dan zou ik tenminste voorkomen dat sommigen in verlegenheid gebracht worden."

Jezus zei mij: "Mijn dochter, ik wil je niet teleurstellen. Als je wil dat Ik je toestand opschoort, zal Ik dat doen.

Omdat ik vreesde dat dit de vervulling van mijn eigen wil zou zijn, voegde ik er onmiddellijk aan toe:

"Nee, nee, mijn Liefde, U moet niet zeggen 'als je dat wilt', maar eerder 'Ikzelf wil je uit deze toestand bevrijden'. Het mag niet uit mijn wil komen, maar uit de Uwe. Alleen dan zal ik het aanvaarden, niet om mijzelf tevreden te stellen, maar opdat jouw Wil in mij geschiede."

Jezus antwoordde:

"Ik wil je niet teleurstellen, ik wil je tevredenstellen. Als je wilt dat ik jouw toestand ophef, zal Ik dat doen. Maar weet dat mijn Gerechtigheid zijn gang moet gaan. Jij en ik moeten allebei concessies doen.

Er zijn bepaalde Rechten van de Gerechtigheid die niet geschonden mogen worden. Aangezien Ik je in je toestand als slachtoffer in het middelpunt van mijn Wil heb geplaatst, zelfs als je:

- op een bepaald moment moet slapen,
- op een ander moment moet lijden en
- op terug een ander moment moet bidden,

is het altijd een bolwerk tegen mijn Gerechtigheid om de bijna totale vernietiging van de dingen te voorkomen.

In feite gaat het niet enkel om straffen, maar om vernietiging.

Anderzijds moet je weten dat Ik je niet wil dwingen. Ik heb nooit van dwang gehouden.

Zo zeer zelfs dat toen Ik naar de aarde kwam en in Bethlehem geboren wilde worden, Ik daarheen ging, ja, maar van deur tot deur klopte om een plaats te vinden om geboren te worden.

Maar Ik heb niemand gedwongen.

Met mijn Macht had Ik geweld kunnen gebruiken om een minder oncomfortabele plaats te vinden. Maar dat wilde Ik niet. Ik heb me tevreden gesteld met het aankloppen bij de deuren en het vragen om onderdak, zonder aan te dringen.

En omdat niemand Mij wilde ontvangen, heb Ik me erbij neergelegd om geboren te worden in een grot waar de dieren Mij vrije toegang gaven en de eersten waren die hun Schepper aanbaden, in plaats van iemand te dwingen Mij op te nemen.

Deze weigering kwam de inwoners van Bethlehem echter duur te staan. Want ze werden beroofd van de zegeningen die mijn voetstappen op hun grond zouden hebben gebracht, of van het voorrecht om Mij terug onder hen te zien.

Ik hou van spontane dingen, niet van dingen die afgedwongen worden. Ik doe graag voor de ziel wat zij als het hare aanvaardt. Het is alsof datgene wat Ik haar geef uit haarzelf komt en niet van Mij. En dan kan Ik van haar ontvangen wat Ik verlang en zij geeft Mij dat zeer liefdevol.

Dwang is voor slaven, dienaren en mensen die niet liefhebben. Daarom, net als voor de inwoners van Bethlehem, verwijder Ik Mij van deze zielen die niet bereid zijn:
- om Mij te ontvangen
- om Mij alle vrijheid te geven om in hen te volbrengen wat Ik wil."

Toen ik dit hoorde, zei ik:
"Mijn Liefste Jezus, nee, ik wil niet gedwongen worden, maar ik wil vrijwillig in deze toestand blijven, zelfs als dat mij dodelijk lijden kost. En U, laat mij nooit in de steek en schenk mij de genade om altijd uw Wil te doen."

16-59 - 23 april 1924 – De diepe slaap van Luisa gaat verder. Aan de zijde van Jezus lijdt ze onder het verpletterende gewicht van de wereld. Hoe weet je of het Jezus is die lijden geeft of de duivel?

Ik leef mijn dagen in bitterheid, beroofd van mijn lieve Jezus, en bovendien overweldigd door een diepe slaap, waardoor ik niet weet waar ik ben en wat ik doe.

Ik voel om me heen de Schaduw van mijn Jezus die me als in een ijzeren harnas plaatst dat me immobiliseert, me het leven ontnemt en me verdooft. En ik begrijp niets meer.

Wat een pijnlijke verandering in mij, ik die niet wist wat slapen was. En zelfs als ik in een lichte slaap viel, verloor ik niet het bewustzijn van mijn innerlijk.

Ik was me bewust van de vezels van mijn hart, van mijn gedachten,
- om hen terug te kunnen geven aan Jezus die me zozeer bemint,
- om Hem te kunnen begeleiden in alle Uren van zijn Passie,
- of om in de onmetelijkheid van Zijn Wil te wandelen om Hem alles terug te geven en Hem de daden te geven die Hij van alle mensen verlangt.

Nu is alles voorbij! "Mijn Jezus, in welke bittere pijn, in welke zee van verdriet wil U dat mijn arme ziel vaart!
O, geef me alstublieft de kracht, verlaat me niet, laat me niet in de steek.

Denk eraan dat U zelf mij zei dat ik klein ben, of liever gezegd, de kleinste van allemaal, nieuwgeboren.
En als U me verlaat, als U me niet helpt, als U me geen kracht meer geeft, dan zal de pasgeborene zeker sterven! “

Terwijl ik in deze toestand verkeerde, dacht ik bij mezelf:
"Wie weet is het wel de duivel die deze schaduw over mij werpt en mij in deze toestand van immobiliteit brengt?"
Toen voelde ik me meer dan ooit verpletterd onder een enorm gewicht.

Mijn lieve Jezus toonde zich
En Hij legde de rand van een wiel dat Hij droeg op mij.

Vol medelijden zei Hij mij:

"Mijn dochter, heb geduld, het is het gewicht van de wereld dat ons verplettert. Maar één kant die op jou drukt, verhindert Mij om een einde te maken aan de hele wereld.

Ach, als je eens wist hoeveel zonden er worden begaan en hoeveel geheime complotten er worden gesmeed om nog meer mensen te ruïneren!

Dit alles verhoogt het gewicht op mijn schouders nog meer, zodanig dat de beker van de Goddelijke Gerechtigheid overloopt. Daarom komen er grote rampen over de hele aarde.

Bovendien, waarom vrees je dat het de Vijand is die je in deze toestand brengt? Wanneer de Vijand iemand laat lijden, zaait hij wanhoop, ongeduld en onrust.

*Maar wanneer Ik het ben,
breng Ik liefde, geduld en vrede, licht en waarheid.
Voel je ongeduld en wanhoop,
waardoor je kan vrezen dat het de Vijand is?*

Ik antwoordde Hem: "Nee, mijn Jezus. Integendeel, ik voel me alsof ik ondergedompeld ben in een immense en diepe zee: uw Wil. En mijn enige angst is dat ik uit de diepten van deze zee zou kunnen komen. Maar terwijl ik vrees, voel ik de golven krachtiger boven mij oprijzen en mij dieper onderdompelen."

Jezus vervolgde:

De Vijand kan immers niet dichterbij komen, omdat de golven van de zee van mijn Wil, door je in zijn diepten onder te dompelen, je bewaken en zelfs de schaduw van de Vijand op afstand houden.

In feite weet hij niets van wat de ziel doet en lijdt in mijn Wil.

Hij heeft noch de middelen, noch de wegen of deuren om in Hem binnen te kunnen komen.

Integendeel, mijn Wil is hetgeen hij het meest verafschuwt.

En als mijn Wijsheid soms iets laat zien van wat de ziel in mijn Wil doet, voelt de vijand een zodanige woede, dat zijn helse kwellingen zich vermenigvuldigen.

Want wanneer mijn Wil de ziel vervult en door haar bemind wordt, vormt dat het paradijs

Wanneer mijn Wil afwezig is in de ziel en niet door haar bemind wordt, vormt dat de hel.

Als je dus beschermd wilt zijn tegen alle duivelse valstrikken, neem dan mijn Wil ter harte en leef voortdurend in Hem.”

16-60- 9 mei 1924 - De straffen zullen de aarde zuiveren, zodat de Goddelijke Wil er kan heersen. In de ziel die in de Goddelijke Wil leeft, vindt Jezus de eer die Hij in zijn Mensheid vond toen Hij op aarde was.

Ik bracht mijn dagen door in een diepe bitterheid,
- onderworpen aan een zware stilte van Jezus, en
- bijna volledig verstoken van zijn liefdevolle aanwezigheid.

Dat zijn vreselijke kwellingen.

Ik denk dat het voor mij beter is om er niet over te praten om mijn pijnlijk martelaarschap niet nog erger te maken.

Deze morgen, na veel worstelingen van mijn kant, heeft mijn gezegende Jezus zich aan mij getoond.

Het was alsof Hij mij volledig met Zichzelf vervulde.

En ik, verrast door zijn onverwachte aanwezigheid, wilde me beklagen over zijn afwezigheid, maar Hij gaf me daar geen tijd voor.

Zeer bedroefd **zei Hij mij:**

"Mijn dochter, wat voel ik Mij vol bitterheid!"

De mensen hebben Mij met drie spijkers doorboord,

- niet in mijn Handen, maar in mijn Hart en mijn Borst,

Dit bezorgt Mij *het lijden van de dood*.

Ze bereiden drie samenzweringen voor,

- de ene nog lelijker dan de andere.

En in deze samenzweringen richten ze zich tegen mijn Kerk.

De mens wil het kwaad niet opgeven.

Integendeel, hij stort zich er nog meer in.

Terwijl Hij dit zei, toonde Hij mij geheime bijeenkomsten waarin werd samengespannen:

- om de Kerk aan te vallen,

- om nieuwe oorlogen of nieuwe revoluties te veroorzaken.

Hoeveel gruwelijk kwaad was er te zien!

Mijn lieve **Jezus nam het woord:**

"Mijn dochter, is het niet terecht dat mijn Gerechtigheid

- de mens treft en

- hen die de aarde bezoedelen bijna volledig vernietigt, door samen met hen hele regio's te laten verdwijnen,

Zo wordt de aarde gezuiverd:

- van zoveel misdadige levens en

- zoveel vleesgeworden demonen die, onder het mom van het goede samenzweren om de Kerk en de samenleving te ruïneren?

Denk je dat mijn afwezigheid bij jou omwille van futiliteiten is?

Nee, nee! Integendeel, hoe langer mijn afwezigheid duurt, hoe zwaarder de straffen zullen zijn.

Onthoud alles wat Ik je heb verteld over mijn Wil.

Ook zullen de plagen en verwoestingen dienen om te bereiken wat Ik je heb gezegd: *dat mijn Wil op aarde zal heersen.*

Maar mijn Wil moet de aarde gezuiverd aantreffen.

En om dat te bereiken, is vernietiging noodzakelijk.

Wees dus geduldig, mijn dochter, en wijk nooit af van mijn Wil.

Want alles wat in jou plaatsvindt, zal ertoe dienen dat mijn Wil triomfantelijk zal heersen onder de mensen.

Na deze woorden van Jezus legde ik er me bij neer, ja, maar met grote droefheid. De gedachte aan het grote kwaad dat in de wereld heerst en het gemis van Jezus waren als een mes met twee sneden:

- het vergrootte mijn kwelling nog meer en
- het doodde mij zonder mij te doden.

De volgende ochtend toonde mijn lieve Jezus zich, helemaal verstopt in mij. **Hij zei mij:** "Mijn dochter, Ik ben in jou.

Vanuit jouw binnenste kijk Ik naar wat de wereld doet.

In jou vind Ik de sfeer van mijn Wil.

Ik voel dat Ik daarin alle luister kan vinden die bij mijn Persoon past.

Het is waar dat mijn Wil overal is. Maar oh, wat is het anders wanneer mijn Wil het Leven is *van de mens en deze leeft in mijn Wil!*

In het tegenovergestelde geval is mijn Wil geïsoleerd, beledigd en niet in staat om:

- de Goede Dingen die Hij bevat uit te storten en
- Levens te vormen die volledig uit Hem voortkomen en voor Hem zijn.

Anderzijds,

wanneer Ik een mens vind die geen ander leven wil dan mijn Wil,

- vindt mijn Wil in deze ziel gezelschap,
- wordt mijn Wil door hem bemind en
- vindt Hij het aangenaam om zijn bezittingen met hem te delen, en
- vormt Hij zo in hem een Leven dat voortkomt uit mijn Wil en voor mijn Wil is.

Door mijn eigen Dingen in deze ziel te vinden:

- mijn Heiligheid, mijn Licht en mijn eigen Wil die in haar werkzaam zijn,, vind Ik daarin de Eer en de luister:
- die Ik vond in mijn eigen Mensheid toen Ik op aarde was, waar mijn Godheid als het ware versierd was met mijn Mensheid.

Op dezelfde manier ***word Ik versierd met de ziel die mijn Wil doet. Ik leef verborgen in haar als in mijn eigen centrum.***

Vanuit haar binnenste kijk Ik naar de slechtheid van de mensen en ween Ik en bid Ik voor hen.

Als Ik iemand onder de mensen zie die mijn Wil als Leven op aarde heeft, hoeveel kwaad en straffen houd Ik dan tegen, uit respect voor deze ziel!

Hoe vaak sta Ik op het punt om de mensen te vernietigen en een einde aan hen te maken vanwege het grote kwaad dat zij begaan. Maar alleen al door naar jou te kijken en naar de vesting van mijn Wil in jou, *kom Ik terug dicht tegen jou aan en zie Ik ervan af.*

Dus, mijn dochter, *heb geduld.*
En laat mijn Wil altijd volledig in jou leven.

16-61- 13 mei 1924 - Ware en volmaakte aanbidding bestaat uit het volledig instemmen met de vereniging van je ziel met de Goddelijke Wil. Het ware en volmaakte model van aanbidding is de Allerheiligste Drie-Eenheid. Een opstijgen van de ziel in de Goddelijke Wil is voldoende om al haar onvrijwillige tekortkomingen met Liefde te vullen.

Ik bad zoals gewoonlijk.

Ik gaf me over in de armen van de Allerhoogste Wil met het voornemen om in Hem de Goddelijke Majesteit te aanbidden.

Mijn Jezus bewoog zich in mij en nam mijn arme ziel in zijn handen. Hij hief haar op tussen hemel en aarde en aanbad samen met mij de Allerhoogste Majesteit. **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, *ware en volmaakte aanbidding bestaat hierin: de ziel stemt volledig in met haar vereniging met de Goddelijke Wil.*

Hoe meer de ziel haar wil verenigt met de Wil van haar Schepper, des te vollediger en volmaakter is haar aanbidding.

Daarentegen als de menselijke wil

- *niet verenigd is met de Goddelijke Wil*, en zelfs nog meer,
- *als hij er ver van verwijderd is*,

kan dit geen aanbedding genoemd worden.

Het is duisternis, een kleurloze schaduw die geen spoor achterlaat.

Als de menselijke wil niet bereid is :

om de kus van de Allerhoogste Wil te ontvangen,

kan dit eerder een belediging of minachting zijn dan aanbedding.

Aanbidden is in de eerste plaats de Wil van de Schepper erkennen

- met het doel zich ernaar te schikken.

Als dat niet het geval is, aanbidt de ziel in woorden,

maar in feite beledigt en kwetst zij.

Als je het ware en volmaakte model van aanbedding wil kennen, *kom*

*dan met Mij mee naar het midden van **de drie Goddelijke Personen**.*

Toen, ik weet niet hoe, hield Jezus me steviger vast en tilde me hoger op dan gewoonlijk, in het midden van een oneindig Licht.

Ik voelde me vernietigd.

Maar mijn vernietiging werd overstemd door een Goddelijk Leven dat verschillende weerspiegelingen vrijgaf:

- van Schoonheid, Heiligheid, Licht,
- Goedheid, Vrede, Liefde, enz.

zodanig dat ik

- getransformeerd werd door deze goddelijke Eigenschappen,
- mijn niets-zijn niet meer *herkende*
- *verliefd was op Degene die mij zo mooi had gemaakt.*

Mijn lieve Jezus nam het woord:

"Zie, mijn dochter, de eerste daad van de goddelijke Personen is de volmaakte Overeenstemming tussen hun Wil.

Onze Wil is zo verenigd dat

de Wil van de ene niet te onderscheiden is van de Wil van de andere.

Ook al zijn onze Personen verschillend: - Wij zijn met drieën.

Onze Wil is Eén.

En deze Ene Wil leidt tot een voortdurende en volmaakte Daad van Aanbidding tussen de goddelijke Personen:

Elk van Hen aanbidt de Anderen.

Deze overeenstemming tussen onze Wil leidt tot gelijkheid:

- van Heiligheid, Licht, Goedheid,
- van Schoonheid, Macht en Liefde.

Het zorgt voor orde en vrede in Ons.

Het schenkt Ons immense vreugde en geluk, oneindige gelukzaligheid.

De overeenstemming tussen de menselijke wil en de Goddelijke Wil is de eerste band tussen de Schepper en de mens,

waardoor als door een kanaal, de goddelijke deugden:

- neerdalen in de mens en
- in de mens ware aanbidding en volmaakte liefde voor zijn Schepper teweegbrengen.

Via datzelfde kanaal ontvangt de mens de verschillende weerspiegelingen van *de goddelijke Eigenschappen.*

Telkens wanneer de ziel zich verheft om zich onder te dompelen in de Eeuwige Wil, wordt zij verfraaid en verkrijgt zij nog meer variaties van de Goddelijke Schoonheid.

Daarom zeg Ik dat ***de ziel die mijn Wil doet, Mij plezier en voldoening schenkt.***

Ik houd het penseel van mijn Wil in de hand

Wanneer de ziel zich in mijn Wil stort, vermaak Ik Mij

- door haar bij te werken en
- nieuwe nuances in haar te schilderen van mijn Schoonheid, mijn Liefde, mijn Heiligheid en al mijn Eigenschappen.

Voor Mij is in deze ziel zijn en in de Hemel zijn hetzelfde.

Ik vind in haar

- dezelfde aanbedding als die van de goddelijke Personen,
- en ook mijn Wil en mijn Liefde.

En aangezien er altijd iets is dat aan de mensen kan gegeven worden, handel Ik:

- *soms als een bekwaam schilder* door mijn Beeld in deze ziel te schilderen,
- dan weer *als leraar*
- door haar de meest verheven leerstellingen bij te brengen,
- soms als een *gepassioneerde minnaar* door Liefde te geven en te verlangen.

Kortom, Ik gebruik al mijn kunsten om Me te vermaken met deze ziel.

En wanneer, beledigd door de mensen, mijn Liefde geen toevluchtsoord vindt om te ontsnappen aan degenen die Mij achtervolgen om Mij te doden of die Mij willen dwingen Me terug te trekken in het gewelf van de Hemel, dan *zoek Ik mijn toevlucht in de ziel die mijn Wil bezit.*

En daar vind Ik:

- mijn Kracht die Mij verdedigt, mijn Liefde die Mij bemint,
- mijn Vrede die Mij rust geeft, alles wat Ik wil.

Mijn Wil verbindt alle Dingen: de Hemel, de aarde en alle Goede Dingen

- waarvan Hij één maakt en
- waaruit alle denkbare Goede Dingen voortkomen.

Daarom **kan Ik zeggen**

- dat de ziel die mijn Wil doet, alles voor Mij is en
- dat Ik alles voor haar ben."

Toen verdween mijn lieve Jezus en Hij trok zich terug in het diepste van mijn hart. Ik bleef getroost, gesterkt, ja, maar gekweld door het verdriet dat ik zonder Hem was en Hem geen woord gezegd had over mijn moeilijke toestand.

O ja! Wanneer de ziel bij Jezus is,
is ze volkomen gelukkig en voelt ze geen enkele behoefte.
Bij Hem verdwijnen alle zorgen en zijn alle goede dingen beschikbaar.

Maar wanneer Hij zich terugtrekt, komen de zorgen terug en wordt de pijn van zijn afwezigheid nog scherper en verscheurt ze het hart genadeloos.

Mijn Jezus verscheen opnieuw en Hij zei mij dat zijn Hart bedekt was met wonden alsof Hij duizend messteken had gekregen.

Hij zei mij: "Mijn dochter,
jij bent het die deze Wonden in mijn Hart hebt veroorzaakt:
- toen je Mij riep, verwondde je Mij.
- toen je Me eraan herinnerde dat je zonder Mij was,
vernieuwde je de wonden.
- en toen je leed onder mijn afwezigheid,
voegde je nog meer wonden toe."

Toen ik dat hoorde, **zei ik Hem:**
"Mijn liefste, als je eens wist hoezeer mijn hart bloedt omwille van U, en hoe gekwetst en bitter ik me voel door het missen van U, dat ik het niet meer kan verdragen! Zo is mijn hart nog meer gekwetst dan het Uwe."

Hij vervolgde: "Laten we eens kijken wie van ons beiden meer verwondingen heeft."

Toen keek Hij in mijn ziel en vergeleek Hij zichzelf met mij, om te zien wie meer wonden had: Hij of ik.
Tot mijn verbazing merkte ik dat Hij meer wonden had dan ik, ook al had ik er zelf al veel.

Hij zei mij: "Zie je hoe Ik meer gewond ben dan jij?
Weet echter dat er verschillende vormen van gebrek aan Liefde zijn als gevolg van mijn afwezigheid. Wees niet bang, Ik neem de verantwoordelijkheid op mij om die tekorten aan te vullen.

Want Ik weet dat je in mijn afwezigheid niet kunt doen wat je doet als Ik bij jou ben. Aangezien jij niet zelf kiest om deze tekorten aan Liefde te hebben, zal jouw Jezus ervoor zorgen dat ze worden opgevuld.

Een vlucht in mijn Wil zal voldoende zijn om ons in Liefde gelijk te maken, zodat, overstromend naar buiten, deze Liefde zich uitstort ten behoeve van onze broeders.

Laat Mij dus handelen en vertrouw op Mij."

16-62 - 19 mei 1924 - Elke handeling van degene die in de Goddelijke Wil leeft, zelfs de kleinste, heeft een Goddelijke en eeuwige Waarde.

Mijn arme geest dwaalde rond in de onmetelijkheid van de Allerhoogste Wil. Ik voelde me alsof ik in een zee was en mijn hele wezen slurpte het heilzame water van de Eeuwige Wil in grote teugen op. Dit water drong overal in mij binnen: via mijn oren, mijn mond, mijn ogen, mijn neusgaten, de poriën van mijn huid.

Mijn lieve Jezus bewoog zich in mij en **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, mijn Wil is eeuwig.

De daden van degene die daarin leeft, van de kleinste tot de grootste:

- omarmen de eeuwigheid en
- worden bezielde door een eeuwige Wil,
- krijgen de waarde, de verdienste en de vorm van Goddelijke en eeuwige Daden.

De Goddelijke Wil:

- ontdoet de daden van deze persoon van alles wat menselijk is,
- maakt ze tot de Zijne,
- drukt er zijn stempel op en
- verandert hen in goddelijke en eeuwige Handelingen.

Verrast **zei ik Hem:** "Hoe is het mogelijk, o mijn hemelse Goedheid, dat de mens, door eenvoudigweg in uw Wil te leven, dit grote Goed kan ontvangen: dat zijn daden goddelijk en eeuwig worden?"

Jezus antwoordde: "Waarom ben je verbaasd?"

Het is heel eenvoudig: alles vloeit voort uit het feit

- dat mijn Wil goddelijk en eeuwig is en
- dat alles wat uit een goddelijke en eeuwige Wil voortkomt, niet anders dan goddelijk en eeuwig kan zijn, op voorwaarde dat de mens zijn menselijke wil opzijzet
- om plaats te maken voor de Mijne.

Als hij dat doet, worden zijn daden alsof ze van Ons zijn,

- zowel de kleine als de grote.

Hetzelfde gebeurde bij de Schepping.

Hoeveel grote en kleine dingen zijn er niet geschapen,

- tot aan het kleine zaadje, het kleine insect!

Je kan niet zeggen

- *dat mijn grote Werken* door de Allerhoogste Wil zijn geschapen en dus goddelijke Werken zijn,
- en *dat de kleine werken* niet door een goddelijke Hand zijn geschapen.

En zelfs als we kunnen zien

- dat wat in de ruimte is: de hemelen, de zon, de sterren, enz. vast en stabiel is, en
- dat hetgeen beneden op aarde is geschapen: de bloemen, de planten, de vogels, enz. onderhevig is aan sterven en herleven, dan betekent dat niets.

Integendeel, omdat deze laatste zijn geschapen door een goddelijke en eeuwige Wil, heeft het zaad de kracht om zich te vermenigvuldigen.

Want in alle dingen is mijn scheppende en behoudende Kracht aanwezig.

Alle geschapen dingen, klein en groot, kunnen goddelijke Werken worden genoemd, omdat ze zijn geschapen door de Kracht van mijn almachtig Fiat,

Veel meer nog kunnen we als goddelijk en eeuwig beschouwen:

de handelingen die mijn Wil verricht in de ziel die,

- haar menselijke wil aan de voeten van mijn Wil legt,
- Hem volledige vrijheid geeft om te handelen.

Ach, als de mensen de ziel konden zien die mijn Wil in zich laat leven, zouden ze verbazingwekkende dingen zien, die ze nog nooit eerder hebben gezien:

een God die werkt in de kleine kring van de menselijke wil.

Dat is het grootste wat op aarde en in de hemel kan bestaan.

De Schepping zelf blijft ver achter

vergeleken met de wonderen die Ik in deze mens verricht.

16-63 - 24 mei 1924 - Twijfels hebben over de hemelse Leer van de Goddelijke Wil is absurd. Het eerste Woord dat God bij de Schepping uitsprak was 'Fiat'.

Ik voelde me uiterst verbitterd

- omdat ik mijn lieve Jezus kwijt was en ook
- omdat ik werd gekweld door de trieste twijfel dat alles wat Jezus mij had gezegd en in mijn ziel had gedaan slechts een illusie was, een list van de helse Vijand.

Ik zei tegen mezelf: "Als ik dat mocht doen en als ik alle geschriften in mijn bezit had, o, wat zou ik ze dan met plezier verbranden!

Maar helaas, ze zijn niet in mijn bezit.

En zelfs als ik dat zou willen, zou mij dat niet worden toegestaan.

Ach, Jezus, red tenminste mijn arme ziel, laat me niet omkomen!

En nu alles voorbij is – de relatie tussen U en mij –,

laat mij dan niet het grootste ongeluk ondergaan:

dat ik, zelfs in het minste, uw allerheiligste en aanbiddelijke Wil niet vervul.

Terwijl ik deze gedachten koesterde, bewoog mijn lieve Jezus zich in mij.

En door zijn aanbiddelijke Aanwezigheid:

- verdween de duisternis, verdwenen de twijfels en
- keerde het Licht en de Vrede terug.

Hij zei mij:

"Dochter van mijn Wil, waarom twijfel je aan mijn handelen in jou? Twijfelen aan mijn Allerhoogste Wil en aan wat Ik je daarover heb verteld, is het meest absurde wat er bestaat.

De Leer van mijn Wil is water dat helderder is dan kristal
dat uit de heldere Bron van mijn Godheid stroomt.

Zij is meer dan de stralende zon die verlicht en verwarmt.

Zij is de helderste spiegel.

En allen die de grote zegen zullen genieten, zich te spiegelen in deze hemelse en goddelijke Leer zullen ontroerd zijn. En zij zullen in zichzelf de zegen voelen van het gereinigd worden van hun smetten.

Zodanig dat zij

- met volle teugen kunnen drinken van deze hemelse Leer en
- zeer verfraaid worden met goddelijke Versieringen.

Je moet weten waarom, de Goddelijke Wijsheid bij de Schepping het Fiat wilde uitspreken. Zij had alle dingen kunnen scheppen zonder ook maar één woord te spreken.

Maar omdat Hij wilde dat zijn Wil boven alle dingen zou zweven, dat alle dingen zijn Deugd en zijn Goede Dingen zouden ontvangen, sprak Hij het '***Fiat***' uit.

Door dit uit te spreken, deelde Hij aan de Schepping de Wonderen van zijn Wil mee zodanig dat alle dingen zijn Wil als leven, als regime, als voorbeeld en als opvoeder, hadden.

Groot, mijn dochter, was het eerste Woord van uw God, dat weerklonk in het gewelf van de Hemel. Het was het "***Fiat***". Hij zei verder niets. Dat betekent dat alles in dat "***Fiat***" lag.

Door dit Fiat:

- heb Ik alle dingen geschapen,
 - heb Ik alles samengesteld, alles geordend, alles opgenomen,
- Ik heb al mijn bezittingen toevertrouwd aan het welzijn van allen die niet buiten mijn eeuwig Fiat zouden treden.

Toen Ik, nadat Ik alle dingen geschapen had, de mens wilde scheppen, heb Ik niets anders gedaan dan mijn "Fiat" herhaald.

En alsof Ik hem met mijn eigen Wil wilde kneden, **voegde Ik eraan toe:**
"Laten Wij de mens maken naar ons Beeld en naar onze Gelijkenis.

Door de kracht van onze Wil

- zal hij onze gelijkenis volledig in zich bewaren en
- zal hij ons beeld mooi en intact houden."

Alsof Hij niet in staat was om iets anders te zeggen dan het woord "Fiat", herhaalde de Ongeschapen Wijsheid dit voor iedereen zo noodzakelijke en sublieme Woord.

En dit Fiat zweeft nog steeds boven de hele Schepping

- als de beschermer van mijn Werken en
 - in de Daad van het afdalen op aarde
- om
- de mens te bekleden, hem opnieuw in Hem in te sluiten,
- zodat hij kan terugkeren naar waar hij vandaan komt.

Hij is voortgekomen uit mijn Wil en hij zal dan terugkeren in mijn Wil.

Het is mijn Wil die alle geschapen dingen naar Mij doet terugkeren

- via dezelfde weg die gebruikt werd om hen te scheppen,
- Zij zullen allemaal naar Mij terugkeren: mooi en alsof ze triomfantelijk door mijn Wil gedragen worden.

Alles wat Ik je over mijn Wil verteld heb, had dit doel:

dat mijn Wil bekend zou worden en op aarde zou heersen.

Ik zal er alles voor doen om dat te bereiken.

Maar alles moet tot Mij terugkeren door middel van dit woord: "**Fiat**".

God heeft "Fiat" gezegd en de mens moet "Fiat" zeggen.

In al zijn dingen zal hij niets anders hebben dan

- de echo van mijn Fiat,
- het merkteken van mijn Fiat,
- de gevolgen van mijn Fiat,

waardoor Ik hem de Goede Dingen kan geven die mijn Wil bevat.

Zo zal Ik het Doel van de Schepping volledig bereiken.

En daarom heb Ik besloten om bekend te maken:

- de effecten, de waarde, de goede en de sublieme dingen van mijn Wil,
- hoe de ziel, door dezelfde weg te volgen als mijn Fiat, zo verheven, vergoddelijkt, geheiligd en verrijkt zal worden, dat de hemel en de aarde verbaasd zullen zijn bij het zien van de wonderen, die in haar door mijn Fiat worden verricht.

In feite, door de kracht van mijn Wil, zullen uit Mij voortkomen:

- nieuwe Genaden die nog nooit eerder zijn gegeven,
- een helderder Licht,
- ongekende Wonderen die nog nooit eerder zijn gezien.

Ik gedraag mij als een leraar die zijn leerling wetenschappen onderwijst: als hij zijn leerling onderwijst, is dat omdat hij van hem een leraar zoals hijzelf wil maken.

Zo doe Ik dat ook met jou.

Deze sublieme Les ging over mijn eerste Woord “Fiat”.

Het gebed dat Ik onderwees was “Fiat op aarde zoals in de Hemel”.

En Ik heb Mij ingespannen om je lessen te geven:

- uitgebreidere, duidelijkere en subliemere Lessen over mijn Wil.

Dat komt omdat Ik wil dat

- mijn leerling niet alleen de wetenschap van mijn Wil verwerft,
- maar zelf een leraar wordt om deze aan anderen bekend te maken;

En dat niet alleen. Ik wil ook dat zij

- mijn Goede Dingen, mijn Vreugde en mijn eigen Geluk verwerft.

Wees dus aandachtig en trouw aan mijn Lessen.

En wijk nooit af van mijn Wil.

16-64 - 29 mei 1924 - Het Lijden van de apostelen na de Hemelvaart van Jezus en het Goede dat uit dit Lijden voortkwam. Een Les aan Luisa over het Lijden van het gemis van Jezus.

Ik dacht na over de Hemelvaart van mijn lieve Jezus op de dag van zijn glorieuze Hemelvaart en over het verdriet van de apostelen die nu zo'n groot Goed moesten missen.

Mijn lieve Jezus sprak tot mij en Hij zei:

Mijn dochter, het grootste verdriet in het hele leven van mijn apostelen was dat zij zonder hun Leraar moesten blijven.

Toen zij Mij naar de Hemel zagen opstijgen, werd hun hart verteerd door verdriet omwille van het verlies van mijn aanwezigheid.

Deze pijn was des te scherper en doordringender,

- omdat het geen menselijke pijn was alsof ze iets materieels verloren,
- maar een goddelijke Pijn: zij verloren een God.

En hoewel Ik nog steeds mijn Mensheid bezat, was deze, doordat Zij verrezen was, vergeestelijkt en verheerlijkt.

En daarom was hun grootste pijn in hun ziel.

Die pijn doordrong hun hele wezen: *ze werden verteerd door verdriet, zodanig dat zij het meest pijnlijke martelaarschap doormaakten.*

Maar dit alles was noodzakelijk voor hen.

Tot dan toe waren zij slechts kwetsbare baby's wat betreft de deugden, de kennis van goddelijke zaken en de kennis van mijn eigen Persoon.

Kortom, Ik was onder hen.

Maar ze kenden Mij niet echt en hielden niet echt van Mij.

Maar toen ze Mij naar de Hemel zagen opstijgen, scheurde het verdriet om Mij te verliezen de sluier.

En zij herkenden Mij als de ware Zoon van God: met zo'n zekerheid, dat de intense pijn van Mij niet meer onder hen te zien, hen

- standvastigheid in het goede gaf en
- de kracht om alles te verdragen uit liefde voor Degene die ze verloren hadden.

Dit deed in hen het Licht van de goddelijke Wetenschap ontwaken,
- ontnam hen de luiers van de kindertijd en
- veranderde hen in onverschrokken en moedige mannen.

Hun Pijn veranderde hen en vormde in hen het ware karakter van apostelen. Wat zij in mijn Aanwezigheid niet konden bereiken, verkregen zij door het lijden van het gemis van mijn Aanwezigheid.

Nu, mijn dochter, een kleine les voor jou.

Je leven kan worden omschreven als

- *een voortdurend lijden omdat je Mij mist en*
- *een voortdurende vreugde om Mij terug te vinden.*

Maar tussen het lijden van het verliezen van Mij en de vreugde van het terugvinden van Mij:

- hoeveel verrassingen heb Ik je niet gegeven?
- hoeveel dingen heb Ik je niet verteld?

Het was het pijnlijke martelaarschap van Mij te missen, dat je klaar maakte om mijn sublieme lessen over mijn Wil te horen.

Hoe vaak leek het je eigenlijk dat je Mij kwijt was!

En terwijl je verzonken was in je wrede pijn,

kwam Ik naar je toe met één van mijn mooiste lessen over mijn Wil.

En Ik liet je de vreugde herbeleven om Mij terug te vinden, om je opnieuw voor te bereiden op de scherpe pijn van mijn afwezigheid!

Ik kan je zeggen dat *het lijden van zonder Mij te zijn,*

in jou geleid heeft tot de kennis van mijn Wil, en de weldaden, de waarde en de grondslagen ervan.

Het was noodzakelijk dat Ik op deze manier met je omging,

dat wil zeggen: Ik kwam zeer dikwijls en Ik liet je vervolgens achter met de pijn van zonder Mij te zijn.

Omdat Ik gekozen heb om je op een zeer speciale manier vele verschillende dingen over mijn Wil bekend te maken, moest Ik je achterlaten in een voortdurend goddelijk Lijden.

Mijn Wil is goddelijk is en enkel door goddelijk Lijden kan Hij zijn Troon vestigen en zijn Rijk uitbreiden.

Door de houding van een Leraar aan te nemen, deelde Ik je de Kennis van mijn Wil mee, voor zover dat mogelijk was voor een mens.

Velen zullen verbaasd zijn als ze horen

- over de voortdurende bezoeken die Ik je gebracht heb, die Ik niet aan anderen gebracht heb, en
- over je voortdurend lijden vanwege mijn afwezigheid.

Als je Mij niet zo vaak gezien had, dan zou je Mij niet zo goed gekend en bemind hebben. Want elk van mijn bezoeken brengt een nieuwe kennis van Mij en nieuwe Liefde.

En hoe meer een ziel Mij kent en Mij bemint, hoe meer haar lijden toeneemt.

Door te komen, maakte Ik je lijden nog intenser:

- omdat Ik wou dat aan mijn Wil in jou *de nobele stoet van het lijden dat de ziel sterker maakt*, niet ontbrak, en ook
- om in jou mijn permanente Woning te vestigen en
- om je nieuwe en voortdurende lessen te geven over mijn Wil.

Dus ***ik herhaal het nogmaals: laat Mij mijn werk doen en vertrouw op Mij.*** “

16-65 - 1 juni 1924 – De grote weldaden die je verkrijgt door zicht te herinneren wat Jezus tijdens zijn leven gedaan, geleden en gezegd heeft.

Deze morgen bevond ik me buiten mijn lichaam.

En ik zag ik mijn overleden laatste biechtvader omringd door een aantal mensen die aandachtig en verrukt naar hem luisterden.

Hij sprak en sprak, en hij geraakte zo enthousiast dat hij ook de anderen enthousiast maakte.

Ik kwam dichterbij om te luisteren naar wat hij zei en tot mijn grote verbazing hoorde ik hem alles vertellen wat Jezus mij gezegd had en hoe Hij zich tegenover mij gedroeg: zijn liefdevolle subtiliteiten, zijn vele toegeeflijkheden.

En toen hij sprak over de liefdevolle listen van Jezus jegens mij, straalde hij zoveel Licht uit dat hij in dat Licht werd omgezet, en niet alleen hij, maar ook degenen die naar hem luisterden.

Ik was verrast en *ik zei tegen mezelf:*

"De biechtvader deed dit toen hij op aarde leefde

- hij sprak met anderen over de dingen van mijn ziel

- en hij doet dat nog steeds na zijn dood, in zijn tweede leven."

Ik wachtte tot hij klaar was met praten om dichterbij hem te kunnen komen en hem enkele van mijn moeilijkheden te vertellen.

Maar hij was nog niet klaar en ik bevond me terug in mijn lichaam.

Daarna begeleidde ik ***mijn geliefde Jezus tijdens zijn Passie***, zoals gewoonlijk. Ik voelde met Hem mee, bracht eerherstel en maakte zijn Lijden tot het mijne.

Hij bewoog zich in mij en ***Hij zei mij:*** "Mijn dochter, wat een grote winst haalt een ziel zich aan Mij herinnert en aan alle dingen die Ik tijdens mijn leven heb volbracht, geleden en gezegd!

Door met Mij mee te leven, door mijn bedoelingen te delen en door zich mijn Lijden, mijn Werken en mijn Woorden te herinneren,

- *roept zij deze in zich op en*

- *ordent zij hen in haar ziel,*

zodanig dat zij kan genieten van de vruchten van alles

wat Ik gedaan, geleden en gezegd heb.

Dit brengt in deze ziel een soort goddelijke Vochtigheid teweeg die de Zon van mijn Genade met vreugde omzet in een hemelse Dauw. En deze Dauw maakt niet enkel de ziel wonderbaarlijk mooier.

Zij heeft ook de kracht om de stralen van de brandende Zon van mijn goddelijke Gerechtigheid te verzachten

- als de ziel verbrand is door het vuur van de zonde en
- als mijn gerechtigheid op het punt staat haar te treffen, te verbranden en nog meer uit te drogen.

Door de stralen van deze Zon van de Gerechtigheid te verzachten, maakt deze goddelijke Dauw gebruik van deze Stralen om een weldadige dauw te vormen zodat de mens niet getroffen wordt. Zij vormt zelf een vitale vochtigheid zodat de ziel niet verdroogt.

Het gebeurt zoals in de natuur: wanneer na een dag van brandende zon de planten op het punt staan te verwelken, volstaat een vochtige nacht om ze terug te laten opleven.

Vervolgens vormt de zon haar dauw en in plaats van deze planten te doen sterven, dient haar warmte om ze te bevruchten en hun vruchten tot volledige rijpheid te brengen.

Op een nog wonderbaarlijkere manier *gebeurt hetzelfde op bovennatuurlijke wijze*. Herinneren wat Ik gedaan, geleden en gezegd heb, is het begin van het Goede.

Deze herinneringen zijn kleine slokjes voor de ziel om haar terug tot leven te brengen. Wanneer dingen vergeten worden, verliezen ze hun aantrekkingskracht en hun vitale kracht voor de ziel.

Deze herinneringen zijn:

- niet alleen de Bron van Goede Dingen in dit leven,
- maar na de dood ook een bron van Glorie.

Heb je niet gezien hoe blij je overleden biechtvader was toen hij sprak over de Genade die Ik jou gegeven heb?

Dat komt omdat hij tijdens zijn leven

- zich daarvoor interesseerde,
- hen in zijn geheugen bewaard heeft, en
- zijn innerlijk er zo vol van was dat het naar buiten toe overvloedde.

En hoeveel Goed doet hem dat in zijn nieuw leven!
Het is voor hem als een fontein die overloopt ten goede van anderen.

Daarom

- hoe meer de ziel zich mijn Genade en mijn Lessen herinnert,
- des te meer stroomt de Fontein van mijn Goede Dingen in haar, zodanig dat er een overvloed is voor het welzijn van anderen.

16-66 - 6 juni 1924 - Luisa moet de wegen van alle mensen bedekken en alles wat de Goddelijke Wil bevat omsluiten, om het uitgangspunt te zijn van het "Fiat Voluntas Tua op aarde zoals in de Hemel". Wie alles moet geven, moet alles in zich omsluiten.

Ik leefde mijn gebruikelijk en pijnlijk lijden door zijn afwezigheid.
Ik voelde me gekweld door een strenge Gerechtigheid,
zonder ook maar een schaduw van medelijden.

O straffende Gerechtigheid van God, hoe verschrikkelijk bent U!
Maar U bent nog verschrikkelijker wanneer U zich op afstand houdt van degene die U bemint.
Uw pijlen zouden mij minder pijn doen indien mijn Jezus bij mij was
terwijl U mij straft en verscheurt, O, hoe ween ik omwille van mijn lot!

Ik zou willen dat de hele Hemel en de hele aarde met mij weenden om het lot van de arme balling die niet alleen ver van haar vaderland leeft, maar ook in de steek is gelaten door haar Jezus, die haar enige troost en steun is in haar eindeloze ballingschap.

Terwijl mijn arm hart werd overweldigd door deze vreselijke bitterheid, verscheen mijn geliefde Jezus in mijn innerlijk. Hij heerste over alle dingen. Hij hield vele teugels in zijn Handen.

En elke teugel was verbonden met een menselijk hart.
Er waren evenveel teugels als er mensen bestaan.

Hij zei mij: "Mijn dochter,
de weg is lang en elk leven van een mens is een aparte weg.
Daarom moet jij veel lopen en vele wegen bewandelen.

Jij zult degene zijn die al deze wegen zal bewandelen.
Want aangezien Ik Mijn Wil in jou moet opsluiten,
moet jij alles wat daarin is omsluiten.

Met mijn Wil kun je alle wegen samen afleggen: die van alle mensen.
Daarom **heb je in mijn Wil veel te doen en te lijden.**

Na deze woorden, bedrukt en vermoeid als ik was, zei ik Hem:
"Mijn Jezus, dit is te veel! wie kan dit doen?"

Ik ben al moe genoeg en bovendien laat U mij alleen.

En zonder U kan ik niets doen.

Ach, als U altijd bij me was, zou ik dit kunnen volbrengen

Maar helaas, U laat me alleen en ik kan niets doen!"

Jezus antwoordde: " ***Ik ben echter in je hart en Ik leid alles.***

En al deze wegen zijn door Mij afgelegd. Ik omvat alles. Ik laat geen enkele hartslag of enig lijden van een mens aan Mij ontsnappen.

Je moet weten dat Ik mijn Wil in jou moet plaatsen als in zijn centrum van Leven. Het is dan ook noodzakelijk Hij in jou vindt:

- *alle wegen van de mensen en*
- *alles wat uw Jezus gedaan heeft.*

Want deze dingen zijn onlosmakelijk met Mij verbonden.

Het volstaat dat je één ding van mijn Wil verwerpt om Hem te verhinderen van:

- zijn Centrum in jou te vormen,
- er zijn volledige suprematie te hebben,
- daar zijn vertrekpunt te hebben om bekend te worden en over alles te heersen.

Zie dus hoe noodzakelijk het is

- dat je alle mensen omvat en
- dat je al hun wegen doorloopt
- dat je de beproevingen, de pijn en de daden van allen op jou neemt, als je wil dat de Majesteit van mijn Wil in jou neerdaalt om daar zijn weg te vervolgen.

Verrast zei ik Hem: "Mijn Liefde, wat zegt U?

U weet hoe arm ik ben en in welke toestand ik me bevind.
Hoe kan ik de totaliteit van uw Wil in mij omvatten?

Met uw Genade kan ik hoogstens uw Wil doen, in uw Wil leven.
Maar Hem omvatten is onmogelijk, ik ben te klein.
Ik kan onmogelijk een oneindige Wil bevatten.

Hij vervolgde:

"Mijn dochter, dit toont aan dat je het niet wilt begrijpen.
Degene die zijn Wil in jou wil insluiten, zal je de genade en het
vermogen geven om Hem te bevatten.

**Heb Ik niet mijn hele Wezen opgesloten in de Schoot van mijn
hemelse Moeder?**

Heb Ik slechts een deel van Mijzelf in haar opgesloten
en een deel in de Hemel achtergelaten? Zeker niet.

Was zij niet de eerste:

- om deel te nemen aan alle Handelingen van haar Schepper,
aan al zijn Lijden,
- om zich met Hem te identificeren om niets van wat Hij deed te missen?

Was zij niet het uitgangspunt van de gave van Mijzelf aan alle mensen?

Ik heb dit samen met mijn onafscheidelijke moeder gedaan om

- om naar de mens af te dalen en
- mijn Verlossing te volbrengen.

Kan Ik dat dan niet ook doen met een andere mens,

- door haar de Genade en het Vermogen te geven om mijn Wil
te bevatten,
- door haar te laten deelnemen aan al mijn Daden,
- door mijn Leven in haar te vormen
als in een tweede moeder
- om te midden van de mensen te komen,
- om Mij aan hen bekend te maken en
- om het "Fiat Voluntas Tua op aarde zoals in de Hemel" te volbrengen?

Wil je niet het beginpunt zijn van het Koninkrijk van mijn Wil op aarde?

*"Maar oh, wat heeft het mijn Koningin-Moeder gekost
om het beginpunt te zijn van mijn Komst te midden van de mensen!*

*Zo zal het jou ook veel kosten om het beginpunt te zijn van het
Koninkrijk van mijn Wil te midden van de mensen.*

*Wie alles moet geven, moet alles in zich opnemen.
Je kan enkel geven wat je bezit.*

Daarom, mijn dochter, neem het niet licht op wat mijn Wil betreft en
wat je moet doen om zijn Leven in jou te vormen.

Dat is wat Mij het meest interesseert.
En je moet aandachtig zijn voor mijn Lessen.

*Deo Gratias!
En moge Hij die zo goed is voor de minste van de mensen,
altijd gezegend zijn!*

Fiat

Inhoudsopgave

16-1 - 15 juli 1923 - De Goddelijke Wil is het beginsel, het middel en het doel van alle deugd, en Zij moet de kroon op alles zijn en de vervulling van de Glorie van God door de mens. (cfr. BvdH 15 - 28 november 1922)	5
16-2 - 16 juli 1923 - Jezus heeft alles volbracht en alles geleden in Zijn Wil. (cfr BvdH15 - 1 dec 1922)	7
16-3 - 17 juli 1923 - Jezus plaatst drie zuilen in de ziel van Luisa om op te steunen. (cfr BvdH 15 – 2 dec 1922) 9	9
16-4 - 18 juli 1923 - Over de Conceptie van het Eeuwige Woord. Alle mensen, ook de Maagd Maria, werden verwekt op het moment van de Menswording van het Woord. (cfr BvdH 15 -16 dec 1922) . 11	11
16-5 - 19 juli 1923 - Wonderen van het Goddelijke Fiat in de grote leegte van de ziel. (cfr BvdH15 - 2 januari 1923).. 14	14
16-6 - 21 juli 1923 - Jezus bidt dat Zijn Wil één moge zijn met de wil van de ziel. (Cfr BvdH 15 - 5 januari 1923). 17	17
16-7 - 23 juli 1923 - De Goddelijke Wil staat voortdurend in verbinding met de mens om hem zijn Goede Dingen te schenken. 19	19
16-8 - 24 juli 1923 - De ziel die de Goddelijke Wil bezit, bezit Jezus meer, dan wanneer zij voortdurend in zijn Aanwezigheid zou zijn. De menselijke wil is de bron van alle handelingen van de mens. .. 21	21
16-9 - 27 juli 1923 - Jezus legt in Luisa de Goede Dingen van zijn Wil neer om hen vervolgens over de andere mensen te verspreiden. 23	23
16-10 - 30 juli 1923 - De ziel in de Goddelijke Wil, is als een hemelse Bloem. 24	24
16-11 - 1 augustus 1923 - De hele Schepping bevat Gods '<i>Ik bemin je</i>'. God geeft zijn Wil aan de ziel zodat zij zijn Liefde, die in de Schepping tot uiting komt, kan beantwoorden..... 25	25

16-12 - 5 augustus 1923 - Om de Verlossing te volbrengen, opende Jezus de deuren van zijn Goddelijke Wil voor zijn Mensheid. Om "Uw Wil geschiede op aarde zoals in de Hemel" te verwezenlijken, opende Hij de deuren van de Goddelijke Wil voor een andere mens.	28
16-13 - 9 augustus 1923 - De Goddelijke Wil is Licht en de menselijke wil is duisternis.....	31
16-14 - 13 augustus 1923 - De Maagd Maria was aan de basis van het grote project van het Koninkrijk van de Goddelijke Wil op aarde. Door middel van een andere mens zal Jezus dit project aan de generaties bekendmaken.	32
16-15 - 16 augustus 1923 - De redenen waarom Jezus wil dat Zijn Wil geschiedt. De Glorie die Hij daaruit put.	36
16-16 - 20 augustus 1923 - De Heiligheid van het Leven in de Goddelijke Wil laat uiterlijk niets wonderbaarlijks zien. Het voorbeeld van de Allerheiligste Maagd	38
16-17 - 28 augustus 1923 - Het is niet genoeg om te bezitten, je moet ook cultiveren wat je bezit.	41
16-18 - 2 september 1923 - Naast het lijden door het gemis van Jezus, lijdt Luisa ook onder de kloof tussen God en de mensheid. Voorbereidingen voor oorlog.....	43
16-19 - 6 september 1923 - Waar de liefde ophoudt, verschijnt de zonde. De reden waarom Adam zondigde.....	45
16-20 - 9 september 1923 - De Goddelijke Wil is de hel voor de duivel. Hij kent Hem alleen maar om Hem te haten.	48
16-21 - 14 september 1923 - De mens is geschapen om voortdurend om God heen te draaien, net zoals de aarde voortdurend om de zon draait.	49
16-22 - 21 september 1923 - Met het oog op toekomstige generaties wordt Luisa's trouw getoetst door de Liefde, het Kruis en de Goddelijke Wil.....	51

16-23 - 4 oktober 1923- De Goddelijke Wil is overal. Opdat Zij het Leven van de ziel zou worden, moet deze haar wil laten verdwijnen door zich onder te dompelen in de Goddelijke Wil.....	54
16-24 - 16 oktober 1923 - Opdat de Goddelijke Wil in een mens kan neerdalen, is het noodzakelijk dat de menselijke wil, ontdaan van al het menselijke, zich naar de Hemel verheft. De taak van de ziel die in de Goddelijke Wil leeft.	56
16-25 - 20 oktober 1923 - De ziel is het veld waar Jezus werkt, zaait en oogst.	58
16-26 - 30 oktober 1923 - De ziel die leeft in de Goddelijke Wil wordt gevoed door de vlammen van Jezus. Zij moet gezuiverd worden door het zuiverste Licht van de Goddelijke Wil en aan de stralen van zijn brandende en eeuwige Zon blootgesteld worden, om vergoddelijkt te worden.	60
16-27 - 5 november 1923 - Ik vorm mijn Leven in de Hostie, maar de Hostie geeft Mij niets. De sacramentele sluier vormt als het ware een spiegel waarin Jezus levend en zeer reëel aanwezig is. Jezus vormt zijn echt Leven, niet zijn mystiek leven, in de ziel die in zijn Wil leeft.....	63
16-28 - 8 november 1923 - Toen Jezus op aarde kwam, volgde Hij, en vervolmaakte Hij oude wetten en Hij schafte er af, met het doel de nieuwe wet van Genade in te voeren. Op dezelfde manier, terwijl Luisa in de Goddelijke Wil alle innerlijke toestanden van menselijke heiliging meemaakt, geeft Jezus deze toestanden hun voltooiing en brengt Hij Heiligheid voort in de Goddelijke Wil.....	68
16-29 - 10 november 1923 - De schoonheid van de kleinheid. God volbrengt de grootste werken bij de kleinen. Voor de Verlossing maakte Hij gebruik van de kleinheid van de Allerheiligste Maagd en voor de vervulling van het ‘Fiat Voluntas Tua’ wil Hij gebruik maken van de kleinheid van Luisa.....	69
16-30 - 15 november 1923 - Om op aarde te kunnen regeren, zocht de Goddelijke Wil iemand die deze Wil kon ontvangen, begrijpen en liefhebben voor iedereen. Dat was de Hemelse Moeder met betrekking tot de Verlossing. De mens is niet in staat om alle	

werken van zijn Schepper in één keer te ontvangen. Hij moet eerst de kleine dingen ontvangen, die hem voorbereiden op grotere dingen.	77
16-31 - 20 november 1923 - Jezus troost Luisa in haar angsten. Ze mag zich niet laten leiden door gevoelens, maar door feiten. De Goddelijke Wil is de hemelse Lucht van de ziel waardoor alles zich verheft, versterkt, ordent en heilig wordt.	84
16-32 - 24 november 1923 - De droevige geschiedenis van de Goddelijke Wil. Zoals de Maagd Maria voor het Werk van de Verlossing alle handelingen van de Goddelijke Wil tot de hare maakte en voedsel bereidde voor haar kinderen, zo moet Luisa hetzelfde doen voor het Werk van het “Fiat Voluntas Tua”.	86
16-33- 28 november 1923 - De pasgeborene van de Goddelijke Wil. Het Kruis dat voortkwam uit de Goddelijke Wil was voor Jezus het langste en breedste. Elke daad van de menselijke wil die tegen de Goddelijke Wil inging, was een bijzonder kruis voor Jezus.	91
16-34 - 4 december 1923 - Luisa wil niet bekend zijn en Jezus legt haar uit waarom dat wel nodig is.	95
16-35 - 6 december 1923 - Jezus geeft Luisa haar vlucht binnen de Onmetelijkheid van zijn Wil. De opdracht van de Allerheiligste Maagd, deze van Jezus en deze van Luisa voor de voorbereiding van de komst van het Koninkrijk van de Goddelijke Wil op aarde. Verschil tussen Heiligheid in de Goddelijke Wil en Heiligheid van de Deugden.	98
16-36 - 8 december 1923 - De Onbevleete Maagd werd verwekt door de Verdiensten van het Mens-geworden Woord. Hierdoor was zij in staat het Woord te verwekken dat de mensheid zou verlossen. Het kwaad bevindt zich alleen in de wil van de mens, niet in zijn natuur.	102
16-37- 26 december 1923 - Voor wie in de Goddelijke Wil leeft, is het altijd Kerstmis. De voortdurende Dood van Jezus in de Goddelijke Wil, evenals die van Luisa.	106

16-38 - 29 december 1923 - Tussen Jezus en de ziel die in Zijn Wil leeft, ontstaat een eeuwige Band. Het geheim om alle mensen te verenigen en de Vader in naam van allen te danken.....	110
16-39 - 4 januari 1924 - Met de Woorden: "Niet mijn wil, maar Uw Wil geschiede", uitgesproken in de Hof van Olijven, sluit Jezus met zijn Hemelse Vader een overeenkomst voor de Komst van het Koninkrijk van God op aarde.	113
16-40 - 14 januari 1924 - De Goddelijke Wil was alles voor de mens vóór zijn val. Met Hem had hij niets anders nodig. Voordat hij gezeseld werd, wilde Jezus ontkleed worden om de mens het Koninklijke Gewaad van de Goddelijke Wil terug te geven.....	117
16-41 - 20 januari 1924 - Door zich te laten overweldigen door neerslachtigheid verliest de ziel haar concentratie op haar Ronden in de Goddelijke Wil. Door onophoudelijk te varen op de Zee van de Goddelijke Wil brengt de ziel verfrissing aan God en aan zichzelf. De zee van de Goddelijke Wil is Licht en Vuur, zonder haven noch kust.....	121
16-42 - 23 januari 1924 - Jezus verweefde het Fiat van de Schepping met dat van de Verlossing. Hij wil dat het derde Fiat ook met de andere twee verweven wordt. De Eeuwige Wil van Jezus heeft voorrang op zijn Mensheid.....	122
16-43 - 2 februari 1924 - Overgave aan God geeft vleugels om te vliegen in de Goddelijke Wil. Wat de Eeuwigheid is.....	126
16-44 - 5 februari 1924 - Luisa kan de Goddelijke Wil niet verlaten omdat haar wil vastgemaakt is aan de Onveranderlijkheid van de Goddelijke Wil. De effecten van melancholie en vrolijkheid.	129
16-45 - 8 februari 1924 - Hoe de allerkleinsten in de Goddelijke Wil moeten zijn en wat zij in Hem moeten doen.....	133
16-46 - 10 februari 1924 - De noodzaak van totale overgave aan de Goddelijke Wil. De leer over de Goddelijke Wil is de zuiverste en de mooiste. Door haar zal de Kerk vernieuwd worden en het aanzien van de aarde veranderd worden.	135

16-47 - 16 februari 1924 - Intens Lijden en oneindige Vreugde beleefd door het Hart van Jezus - Wie met liefde en onderwerping deelneemt aan zijn Lijden, neemt ook deel aan zijn Vreugde.	138
16-48 - 18 februari 1924 - Alle geschapen Dingen, dichtbij of ver weg, bekend of onbekend, hebben één enkele klank: "<i>Ik bemin je</i>". Elk Ding deelt een aparte Liefde mee.	140
16-49 - 20 februari 1924 - Als er vóór Luisa in de Kerk een andere ziel was geweest die in de Goddelijke Wil leefde, zou Jezus Zijn Macht gebruikt hebben om de sublieme Weg van het Leven in Zijn Wil door deze ziel te laten bekend maken. Leven in de Goddelijke Wil betekent dat de zuivere Vreugden die bij de Schepping verwacht werden, door God beleefd worden.	142
16-50 - 22 februari 1924 - God genoot van de zuivere Vreugden van de Schepping totdat de mens zondigde. Hij genoot opnieuw van deze Vreugden toen de Allerheiligste Maagd en het Woord op aarde leefden. Hij zal er voortdurend van genieten wanneer de mensen in de Goddelijke Wil leven.	145
16-51 - 24 februari 1924 - Net zoals Jezus deed bij zijn Moeder door in haar de grondslagen van de Verlossing te leggen, zal Hij in Luisa de grondslagen van de eeuwige Wet van zijn Wil leggen en alles wat nodig is om deze goed te begrijpen.	151
16-52 - 28 februari 1924 - Alle Goede dingen die God in de Schepping voor de mensen heeft geplaatst, worden in zijn Wil opgeschort in afwachting dat de menselijke wil terugkeert naar de oorspronkelijke Orde.	154
16-53 - 2 maart 1924 - Door het Licht van zijn Wil breidt Jezus zich uit in alle mensen. En zo is het ook met de ziel die leeft in de Goddelijke Wil. De generatie kinderen die perfect zal beantwoorden aan het doel van de Schepping zal zijn zoals de eerste mens die door God geschapen werd.	157
16-54 - 13 maart 1924 - Ware Liefde kan niets verbergen voor de geliefde. De Goddelijke Wil is een zeer zuiver Licht dat alles omvat en het vermogen tot elk lijden in zich heeft. Wanneer Hij de ziel binnendringt, brengt Hij haar het lijden dat Hij wil.	160

16-55 - 19 maart 1924 - Het Licht van de Goddelijke Wil bevat Alwetendheid, het paspoort dat toegang geeft tot alles. Liefde en Daden verricht in de Goddelijke Wil vermenigvuldigen het Leven van Jezus.	164
16-56 - 22 maart 1924 - De noodzaak om alles neer te schrijven. Net als bij de Verlossing is het Werk van "Uw Wil geschiede op aarde zoals in de Hemel" verborgen en wordt het voorbereid tussen de ziel en God. Pas wanneer de mensen in zijn Goddelijke Wil leven, zal God de laatste goddelijke penseelstrek aan de hele Schepping kunnen geven.	166
16-57 - 8 april 1924 - De verpletterende last van de beledigingen van de mensen. In de Goddelijke Wil is ook slaap een bolwerk tegen de Goddelijke Gerechtigheid.	175
16-58 - 11 april 1924 - Taferelen van straffen. Jezus dwingt niemand, maar gaat verder wanneer de ziel niet bereid is om Hem binnen te laten, net zoals Hij deed met de mensen van Bethlehem bij zijn Geboorte.	177
16-59 - 23 april 1924 – De diepe slaap van Luisa gaat verder. Aan de zijde van Jezus lijdt ze onder het verpletterende gewicht van de wereld. Hoe weet je of het Jezus is die lijden geeft of de duivel?	180
16-60- 9 mei 1924 - De straffen zullen de aarde zuiveren, zodat de Goddelijke Wil er kan heersen. In de ziel die in de Goddelijke Wil leeft, vindt Jezus de eer die Hij in zijn Mensheid vond toen Hij op aarde was.	182
16-61- 13 mei 1924 - Ware en volmaakte aanbidding bestaat uit het volledig instemmen met de vereniging van je ziel met de Goddelijke Wil. Het ware en volmaakte model van aanbidding is de Allerheiligste Drie-Eenheid. Een opstijgen van de ziel in de Goddelijke Wil is voldoende om al haar onvrijwillige tekortkomingen met Liefde te vullen.	185
16-62 - 19 mei 1924 - Elke handeling van degene die in de Goddelijke Wil leeft, zelfs de kleinste, heeft een Goddelijke en eeuwige Waarde.	190

16-63 - 24 mei 1924 - Twijfels hebben over de hemelse Leer van de Goddelijke Wil is absurd. Het eerste Woord dat God bij de Schepping uitsprak was 'Fiat'	192
16-64 - 29 mei 1924 - Het Lijden van de apostelen na de Hemelvaart van Jezus en het Goede dat uit dit Lijden voortkwam. Een Les aan Luisa over het Lijden van het gemis van Jezus.....	196
16-65 - 1 juni 1924 – De grote weldaden die je verkrijgt door zicht te herinneren wat Jezus tijdens zijn leven gedaan, geleden en gezegd heeft.....	198
16-66 - 6 juni 1924 - Luisa moet de wegen van alle mensen bedekken en alles wat de Goddelijke Wil bevat omsluiten, om het uitgangspunt te zijn van het "Fiat Voluntas Tua op aarde zoals in de Hemel". Wie alles moet geven, moet alles in zich omsluiten.....	201
Inhoudsopgave	205